

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับตกแต่งห้องเสื้อพิจิตรา (สาขาเพลินวาน)

Decorative Soft Furnishings for PICHITA (Plearnwan)

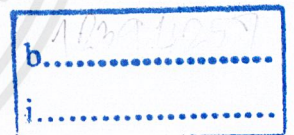
T121036

โดย

นางสาวอรพรรณ วัจนะเสถียรกุล

Miss.Orapan Wajanasathienkul

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 121036
วัน,เดือน,ปี - 5 ส.ค. 2555

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติผล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ

..... กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

อ.ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับตกแต่งห้องเสื้อพิจิตรา
(สาขาเพลินวาน)

Decorative Soft Furnishings for PICHITA (Plearnwan)

ชื่อนักศึกษา นางสาวอรพรรณ วัจนะเสถียรกุล รหัส 49020310

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อ.ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงการตกแต่งภายในของร้านที่ต้องการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ (Unique) หรือความเฉพาะตัว และความแตกต่างจากคู่แข่ง การแสวงหาผลิตภัณฑ์เพื่อการตกแต่งที่มีความเหมาะสมนั้น เป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการเลือกผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดอาจไม่เพียงพอ เพราะร้านดังกล่าว ต้องการสร้างความแปลกใหม่ รวมไปถึงความเป็นผู้นำด้านความคิดเพื่อดึงดูดความสนใจจากลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

ร้านพิจิตรา เป็นร้านเสื้อผ้าสตรีซึ่งจัดอยู่ในประเภทของร้านที่กล่าวมาข้างต้น เพราะมีการตกแต่งภายในที่พิถีพิถัน มีแนวทางของผลิตภัณฑ์ชัดเจน ทำให้ต้องการที่จะทำการศึกษาถึงแนวคิด รูปแบบ รสนิยม เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งที่มีความเฉพาะตัว โดยเน้นการสื่อสารถึงกลุ่มลูกค้า จะสามารถทำให้ทางร้านมีความโดดเด่นและชัดเจน เป็นผู้นำทางความคิดด้านการออกแบบ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเพิ่มมูลค่าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มลูกค้า

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นการเดินทางอันหอมหวาน(อมขมกลืนในบางครั้ง) และก็กลายเป็นคนที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์ต่างๆ เป็นกรวดหินตลอดเวลา ด้วยความเรียบง่ายและสำคัญที่สุดคือความรักและความตั้งใจทุ่มเท รวมไปถึงกำลังใจ ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากทุกคน ซึ่งข้าพเจ้าสามารถสัมผัสได้เสมอมา ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้เกิดขึ้น

แม้การเดินทางในครั้งนี้กำลังจะจบลง แต่การเดินทางครั้งใหม่กำลังจะเกิดขึ้นในโลกกว้าง ก้าวต่อไปที่ว้าวกำลังรอข้าพเจ้าอยู่

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ถ้าขาดบุคคล ดังต่อไปนี้

- เริ่มแรกต้องขอขอบคุณ ป้า ม้า และเฮียตึก บุคคลในครอบครัวที่แสนวิเศษมากสำหรับข้าพเจ้า การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึง ความผูกพันและสายใยที่ค้ำค้ำในครอบครัว กำลังใจที่ดีที่สุดมักเริ่มต้นขึ้นจากคนในครอบครัวเสมอ ความเครียด ความกดดันในครั้งนี้ผ่านไปได้ด้วยดี เพราะกำลังใจที่มหาศาลจากบุคคลเหล่านี้ ด้วยเพียงแค่การกอด การหอมแก้ม และเสียงคุย เป็นสิ่งที่ล้วนมีความหมายและมีคุณค่าทำให้ข้าพเจ้าข้ามผ่านอุปสรรคมาได้ ถ้าไม่มีวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าคงไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้ และอาจจะเลยความสำคัญคำว่า “ครอบครัว” ไป

- คนต่อไปที่ข้าพเจ้าควรกล่าวคำ ขอขอบคุณ เป็นอย่างมากและเพียงคำขอขอบคุณอาจยังไม่เพียงพอสำหรับสิ่งที่พี่คนนี้ได้ทำให้ข้าพเจ้าเสมอมา นั่นคือ พี่อู๋ ผู้ที่อยู่เคียงข้างข้าพเจ้าเสมอมาระหว่างการเดินทางทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พี่อู๋ให้ความช่วยเหลือทุกทางและทุกด้านแก่ข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเป็นกำลังใจ คำปลอบโยน หรือแม้กระทั่งช่วยขับรถพาข้าพเจ้าไปทำงานในที่ต่างๆ ไม่ว่าจะคิดค้นเพียงคิดเพียงใดก็ตาม เป็นทั้งเพื่อนร่วมคิด เป็นทั้งพี่ที่คอยส่งสอนเตือนข้าพเจ้าเสมอมา ข้าพเจ้าสามารถพูดได้เต็มปากว่าถ้าไม่มีบุคคลคนนี้ วิทยานิพนธ์เล่มนี้อาจมาไม่ถึงฝั่งอย่างแน่นอน

- ขอขอบคุณพี่เวช สำหรับแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เลือกเรียนในสาขาออกแบบสิ่งทอ ตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้าเห็นพี่เวชใช้เครื่องดักที่บ้านจันทร์ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึก ว่า สาขานี้แน่นอนที่ข้าพเจ้าต้องการทำงานและใช้ระยะเวลาพร้อมกับงานสิ่งทอจึงจะเกิดความสุข (ถึงแม้ว่าคุณหมอจะบอกว่าข้าพเจ้าเป็น โรคภูมิแพ้ฝุ่นและไม่ควรอยู่ใกล้กับสิ่งเหล่านี้) ต่อมาข้าพเจ้าได้มีโอกาสดูผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบในวิทยานิพนธ์ของพี่เวช ทำให้ข้าพเจ้ายิ่งคิดว่า นี่แหละ ข้าพเจ้าเดินมาถูกทางแล้ว ข้าพเจ้าอยากทำสิ่งเหล่านี้ และจะต้องทำให้ได้ ให้ออกมาดีอีกด้วย

- บุคคลสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ บุคคลที่เปรียบเสมือนอาจารย์และพ่อสำหรับข้าพเจ้าในเวลาเดียวกัน นั่นคือ “อ.ศักดิ์จ๊ะ เวียงเก่า” หรืออาจารย์ซ่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า อาจารย์ซ่างเป็นอาจารย์ที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ร่วมเรียนด้วยมาก่อน แต่ด้วยระยะเวลาสั้นๆ เพียงไม่กี่เดือนที่ได้อาจารย์ซ่างเป็นที่ปรึกษา ข้าพเจ้าสามารถกล่าวได้เต็มปากเต็มคำว่า บุคคลคนนี้ไม่ใช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงอาจารย์ แต่ควรกล่าวได้ว่าท่านเป็น “ครู” ในอดีตความสัมพันธ์ของครูจะเปรียบเสมือนผู้ปกครอง คนที่สอง ต้องคอยดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน ช่วยแก้ปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับบ้าน อันเป็นผลทำให้ครูและโรงเรียนได้รับความศรัทธารวมทั้งมีบุญคุณต่อนักเรียนและ ครอบครัว อาจารย์ข้างเป็นครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูเสมอมา ไม่ใช่แค่เพียงเรื่องหัวข้อในครั้งนี้ แต่อาจารย์ข้างให้ความรู้มากมายแก่ข้าพเจ้า เป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะได้เจอมาก่อน ข้าพเจ้าได้เข้าใจสิ่งหนึ่งระหว่างที่ทำงานอยู่ที่บ้านอาจารย์ที่ จังหวัดแพร่ ว่าความรู้ไม่ได้มีอยู่เพียงใน ตำราหรือสถานศึกษา ทุกสถานที่ ทุกเวลา ทุกบุคคล ล้วนเป็นครูของเราได้ ข้าพเจ้าต้องกราบ ขอบพระคุณอาจารย์ข้าง จากใจดวงน้อยๆ ความตื่นเต้น ปิติยินดีทั้งหลายคงมีค่าน้อยนิดเมื่อเทียบกับ การดูแลเอาใจใส่ คำสั่งสอน กำลังใจและรอยยิ้มที่อาจารย์มีให้แก่ข้าพเจ้าตลอดการเดินทางครั้งนี้

- ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ ประกอบด้วย

อาจารย์ปาลสาร สุขสงวน หรืออาจารย์ปาล สำหรับคำติชมและความช่วยเหลือต่างๆ ขณะที่ ข้าพเจ้ากำลังนำเสนองาน ทำให้ความเครียด ความเวลาที่คิดคำตอบไม่ออกในขณะนั้นหายไป เพียงแค่ คำพูดที่กล่าวว่า “อะ อะ ตรงนี้ขอช่วยหน่อย...” อาจารย์เปรียบเสมือนนางฟ้ามีลำแสงส่องออกมาจาก ตัว ณ ขณะนั้นหลายๆเลขคี่ ข้าพเจ้าคงไม่มีวันลืมอาจารย์ท่านนี้และคำกล่าวเรียก ที่อาจารย์เรียกข้าพเจ้า ว่า “ชายอรรถธรรม” ข้าพเจ้ายิ้มเสมอเมื่อได้ยินคำๆ นี้

รศ.ดร.อุไรวรรณ ภารดี (ปิติมณียากุล) หรืออาจารย์เล็ก ผู้ที่มีคำกล่าวล่ำลือว่าท่านเป็นคนที่ดี มาก ตรงเวลามาก งานที่ส่งต้องมีคุณภาพ อาจารย์ท่านนี้ทำให้การทำงานของข้าพเจ้าพลิกจากหน้ามือ เป็นหลังมือ จากเดิมที่ทำงานช้าได้งานน้อย แต่เมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาเรียนกับอาจารย์ท่านนี้ ข้าพเจ้า รู้สึกดีว่า ต้องขยันและขยัน ต้องตั้งใจ งานต้องมีคุณภาพ ส่งตรงตามเวลา อาจารย์เล็กไม่เพียงสั่งสอน แค่ความรู้ในตำรา แต่ยังสั่งสอนไปถึงจริยธรรมและสิ่งที่พลเมืองที่ดีควรทำต่อสังคม อาจารย์ไม่เพียงแต่ สร้างบุคลากรที่จบการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรี แต่อาจารย์กำลังสร้างบุคคลที่ดีให้แก่สังคม

อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง สำหรับคำปรึกษาที่ดีเสมอมา ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบว่าการทำ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ยังมีอาจารย์ที่ใจเย็น และ ใจดี คอยให้ความสนับสนุนข้าพเจ้าตลอดมา

อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต สำหรับคำติชมต่างๆ ที่มีเสมอมาเป็นเสมือนแรงผลักดันให้ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจเป็นอย่างมากที่จะต้องสร้างผลงานที่ดี มีคุณภาพออกมาให้ผู้พบเห็นกล่าวชื่นชม หรือชื่นชอบในผลงานครั้งนี้ของข้าพเจ้าให้ได้

- อาจารย์ในสถาบันทุกสถาบันที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสศึกษามา อาจารย์ทุกท่านที่ข้าพเจ้าได้มี โอกาสได้รับการสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาท ความรู้ทั้งหมดไม่ว่าจะทางโลกหรือทางธรรม ล้วนแล้วแต่ ทำให้ข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้ามาถึงปัจจุบันนี้ และมันจะไม่สูญเปล่า ข้าพเจ้าขอให้อำมันและกราบ ขอบพระคุณ ด้วยความเคารพยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขอขอบคุณ ร้าน Fiber Product & Lighting และป้าปลาเป็นอย่างมากสำหรับการช่วยเหลือในการทำเก้าอี้เตี้ย ไม่ว่าจะเป็ราคาที่ย่อมเยาว์แก่นักศึกษา และเวลาที่ต้องเสียไปสำหรับการส่งเก้าอี้และผ้าของข้าพเจ้ากลับ ไปหุ้มที่โรงงาน

- ขอขอบคุณ ร้านวัชรินทร์ เฟอร์นิเจอร์ จตุจักรสำหรับหุ่น โข่วเสื้อที่ราคาถูกที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นมาในท้องตลาด

- ขอขอบคุณ ร้านK-BODY สำหรับหุ่น โข่วเสื้อและการหุ้มผ้าลงบนหุ่นด้วยระยะเวลาอันสั้น ซึ่งหลายต่อหลายร้านกล่าวคำปฏิเสธแก่ข้าพเจ้าและด้วยราคาของบางร้านที่สูงมากจนผิดจากโจทย์ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ในวิทยานิพนธ์ว่าต้องเป็นวัตถุดิบต้นทุนต่ำ

- ขอขอบคุณ ร้านฮายัน และรุ่นพี่สน. พี่ตึก พี่เอ็ก พี่ไอต์ พี่กิจ พี่อ๊อบ พี่อด แม้นและจินนี่ สำหรับสถานที่ถ่ายรูป อุปกรณ์ในการจัดแสดงผลงาน รวมถึงสถานที่ในการเปลี่ยนบรรยากาศทำงาน และคำปรึกษา ความมีน้ำใจต่างๆ ที่มีเสมอมา ข้าพเจ้าคงตอบแทนได้ด้วยเพียง กลับไปช่วยเป็นพนักงานเสิร์ฟที่นั่นเพื่อทดแทนบุญคุณทั้งหมด

- ขอขอบคุณลุง ป้า น้ำ อา อีกหลายท่านที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึง ซึ่งมีน้ำใจและความใจดีช่วยเหลือข้าพเจ้า ไม่ว่าจะเรื่องเล็กเรื่องน้อย เพียงแค่การบอกสายรถเมล์ บอกร้าน หรือปลุกข้าพเจ้าให้ลงจากรถตู้ที่อนุเสาวรีย์ การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือที่ดี จากบุคคลที่ดีและมีน้ำใจในสังคม ข้าพเจ้าคงไม่สามารถมาถึงจุดๆ นี้ได้

และท้ายสุดข้าพเจ้าขอขอบคุณธรรมชาติที่ช่วยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่มีความน่าสนใจ จนข้าพเจ้าได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจ ในการออกแบบลวดลายในวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าธรรมชาติไม่เคยทำร้ายเรา แต่เรานั้นแหละคอยทำร้ายธรรมชาติจนส่งผลกระทบต่ออนาคตมาหาตัวเราเอง แม้บางครั้งเกิดภัยธรรมชาติขึ้น นั่นก็ไม่ใช่ความผิดของธรรมชาติแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นอยู่แล้วไม่มีใครสามารถหยุดมันได้

ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้เกิดขี้นามีภัยพิบัติครั้งใหญ่ขึ้นในประเทศ ญี่ปุ่นมีผู้คนได้รับความเดือดร้อนมากมาย ซึ่งข้าพเจ้าคงไม่สามารถช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากความสูญเสียและความเศร้าโศกในครั้งนี้ได้ แต่ข้าพเจ้าจะขอสวมนต์อวยพรให้พวกเขาเหล่านั้นมีกำลังใจ และสามารถผ่านพ้นเหตุการณ์ในครั้งนี้ไปได้

ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมีน้ำใจเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์สังคมของเราทุกวันนี้ให้คงอยู่ได้อย่างมีความสุข

สารบัญ

	หน้า
ใบอนุญาตผลิต	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ณ
สารบัญตารางประกอบ	ต
บทที่ 1. บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข	4
1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ	5
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย	6
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2. การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล	8
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับร้านพิจิตรา (ภายใต้ตราสินค้า+ BY PICHITA)	8
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของร้านพิจิตรา	16
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ	17
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ	65
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจ	93
2.6 ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย	97
2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับสี	102
2.8 สรุปแนวทางการออกแบบ	117
บทที่ 3. การพัฒนาการออกแบบ	119
3.1 แบบร่างการพัฒนาการออกแบบ และการทำต้นแบบ	119
3.2 สรุปผลการออกแบบ	137
บทที่ 4. การนำเสนอผลงานการออกแบบ	138
4.1 การพัฒนาการออกแบบ การประเมินราคา และรายละเอียดของการออกแบบ	141
4.2 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	147

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5.สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ	151
5.1 สรุปผลการออกแบบ	151
5.2 ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	151
5.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	152
บรรณานุกรม	153
ประวัติการศึกษา	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1.1 ตราสัญลักษณ์ของตราสินค้า P+ BY PICHITA	1
1.2 ภาพบรรยากาศภายนอกห้องเสื้อ PICHITA สาขาสุขุมวิท	2
1.3 ภาพบรรยากาศภายในและการตกแต่งห้องเสื้อ PICHITA สาขาสุขุมวิท	2
1.4 ภาพบรรยากาศภายนอกห้องเสื้อพิจิตรา สาขาเพลินวาน	3
1.5 ภาพบรรยากาศภายในและการตกแต่งห้องเสื้อพิจิตรา สาขาเพลินวาน	3
2.1 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน	9
2.2 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน	10
2.3 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน	10
2.4 แสดงรูปเสื้อตัวหลวม	11
2.5 แสดงรูปเสื้อแขนสั้น	11
2.6 แสดงรูปเสื้อแขนகு	11
2.7 แสดงรูปเสื้อกั๊ม	11
2.8 แสดงรูปเสื้อสายเดี่ยว	11
2.9 แสดงรูปเสื้อคลุม	11
2.10 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงแขนสั้นเอวจ๊ม	12
2.11 แสดงรูปชุดกระโปรงยาว	12
2.12 แสดงรูปเสื้อคลุมกิโมโน	12
2.13 แสดงรูปชุดกระโปรงสั้น	12
2.14 แสดงรูปกางเกงขาสั้น	13
2.15 แสดงรูปกางเกงขาสั้นปีกลาย	13
2.16 แสดงรูปกางเกงสี่ส่วน	13
2.17 แสดงรูปกางเกงเล	13
2.18 แสดงรูปกระเป๋านกประสงค้	14
2.19 แสดงรูปกระเป๋าสะพาย	14
2.20 แสดงรูปกระเป๋าน้ตบुक	14
2.21 แสดงรูปหมอน	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.22	แสดงรูปกำไลข้อมือ	14
2.23	แสดงรูปผ้าปิดตา	14
2.24	แสดงการตกแต่งร้านพิจิตรรา	15
2.25	ภาพแสดงการจำแนกชนิดเส้นใยตามแหล่งที่มา	19
2.26	ลูกปัดแก้ว	38
2.27	ลูกปัดมุก	38
2.28	ลูกปัดคริสตัล	39
2.29	ลูกปัดแท่ง	39
2.30	ลูกปัดโลหะ	40
2.31	ลูกปัดมุกรี	40
2.32	เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรระโน	41
2.33	เพชรเทียมที่มีรูปทรงต่างๆ	41
2.34	ลูกปัดรูปหยดน้ำ	42
2.35	เลื่อมชนิดกลม	42
2.36	เลื่อมชนิดกลมแบน	43
2.37	เลื่อมชนิดโลหะ	43
2.38	เลื่อมลักษณะพิเศษ	44
2.39	แสดงการปักลูกปัดและเลื่อม	48
2.40	ลักษณะการปักอย่างหยาบ	49
2.41	ลักษณะการปักอย่างละเอียด	49
2.42	แสดงลักษณะงานเดินเส้น	50
2.43	แสดงลักษณะงานตะเข็บเนา	51
2.44	แสดงลักษณะงานการปักคั่นถอยหลัง	51
2.45	แสดงลักษณะงานการปักลูกโซ่	52
2.46	แสดงลักษณะงานการปักปมฝรั่งเศส	52
2.47	แสดงลักษณะงานการปักกระดุกปลาตายใบไม้	53
2.48	แสดงลักษณะงานการปักทึบ	53
2.49	แสดงลักษณะงานการปักครึ่ง	54
2.50	แสดงลักษณะงานการปักเลซี่-เดซี่	54
2.51	แสดงลักษณะงานการปักแบบตัวหนอน	55
2.52	แสดงลักษณะงานการปักแบบคัทเวิร์ด	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.53	แสดงลักษณะงานการปักสั้นยาวหรือปักชอย	56
2.54	แสดงลักษณะงาน Patchwork หรือ Pieced Quilts	57
2.55	แสดงลักษณะงาน Applique Quilts	58
2.56	แสดงลักษณะงาน Quilting	58
2.57	แสดงแผนผังขั้นตอนการผลิต	64
2.58	หมอนขอบแบน	65
2.59	หมอนขอบแบนมีระบาย	66
2.60	หมอนปัก	66
2.61	หมอนแบบมีอก-ป็อกซ์	67
2.62	หมอนแบบมุมปล่อย	67
2.63	หมอนหนุนจีบผีเสื้อ	68
2.64	หมอนมุมผูก	68
2.65	หมอนชั้นเบิสท์	69
2.66	หมอนพับ	69
2.67	หมอนขาทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยม	70
2.68	หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยกุ้น	70
2.69	หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย	71
2.70	กระดุมแป๊ก	72
2.71	กระดุมแม่เหล็ก	73
2.72	เวลโครเทป	73
2.73	ซีป	74
2.74	ซีปชนิดเปิดท้าย	74
2.75	แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบหุ้มผ้าทั้งตัว	78
2.76	แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบใช้ผ้าทำเบาะรองนั่งหรือพิง	79
2.77	แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบใช้ผ้าเป็นตัวรับน้ำหนัก	79
2.78	แสดงความหมายของสัญลักษณ์ด้านหลังวัสดุปิดผนัง	82
2.79	แสดงสายรวบผ้าม่าน	83
2.80	แสดงชายครุย	83
2.81	แสดงตะขอเกี่ยวกับสายรวบม่าน	83
2.82	แสดงค้ำมุง	84
2.83	แสดงเทปผ้าม่าน	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.84	แสดงคຸ້ມประดับผ้า	84
2.85	แสดงเข็มกั้ดผ้า	85
2.86	แสดงหຸ່ງตาไ้	85
2.87	แสดงโคมไฟแสงส่องลง	87
2.88	แสดงโคมไฟแสงกึ่งส่องลง	88
2.89	แสดงโคมไฟแสงกระจาย	88
2.90	แสดงโคมไฟแสงกึ่งส่องขึ้น	89
2.91	แสดงโคมไฟแสงส่องขึ้น	89
2.92	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 1	90
2.93	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 2	90
2.94	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 3	91
2.95	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 4	91
2.96	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 5	91
2.97	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 6	92
2.98	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 7	92
2.99	หຸ່ນโชนว้เสื่อ 8	92
2.100	ภาพแสดงลักษณะเฟอร์นิเจอร์ของห้องเสื่อพิจิตรา สาขาเพตินวาน	93
2.101	ภาพแสดงกรวดทรายที่ใช้เป็นแรงบันดาลใจ	94
2.102	แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 1	95
2.103	แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 2	96
2.104	แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 3	96
2.105	แสดงแนวโน้มนิสัันชื่อเรื่องมงผ้าเลนส์ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูร้อนปี 2011-2012	108
2.106	แสดงภาพประกอบแนวทางสี Sub-Aquatic	109
2.107	แสดงภาพประกอบแนวทางสี Raw Colour	109
2.108	แสดงภาพประกอบแนวทางสี Imperfection	110
2.109	แสดงภาพประกอบแนวทางสี Transient Metallic	110
2.110	แสดงภาพประกอบสี BROWN AND NEUTRALS	111
2.111	แสดงภาพประกอบสี BLUE	111
2.112	แสดงภาพประกอบสี GREEN	112
2.113	แสดงภาพประกอบสี PURPLES	112
2.114	แสดงภาพประกอบสี REDS AND PINKS	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.115 แสดงภาพประกอบสี ORANGES	113
2.116 แสดงภาพประกอบสี YELLOWS	113
2.117 แสดงภาพประกอบสี DARK	114
2.118 แสดงภาพประกอบสี BRIGHTS	114
2.119 แสดงภาพประกอบสี MID TONES	115
2.120 แสดงภาพประกอบสี NEUTRALS	115
2.121 แสดงภาพประกอบสี METALLICS	116
3.1 ภาพแสดงบรรยากาศภายในร้านพิจิตรา (สาขาเพลินวาน)	119
3.2 ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ภายในร้าน	120
3.3 ภาพแสดงข้อมูลการออกแบบ	120
3.4 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เป็นวัสดุต้นทุนต่ำ	121
3.5 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้าร้านพิจิตรา	121
3.6 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เป็นวัสดุต้นทุนต่ำนำมาเพิ่มมูลค่าด้วยการมัดย้อม	121
3.7 ภาพแสดงแผ่นเสนองานเนื้อผ้าต่างๆ โดยจัดแบ่งแยกตามประเภทของโทนสี ความหนา และ ลวดลายของผ้า	122
3.8 ภาพแสดงปรัชญาในการออกแบบ	122
3.9 ภาพแสดงเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ	123
3.10 ภาพแสดงแบบร่างองค์ประกอบที่สนใจในการเรียงตัวของกรวดทรายในธรรมชาติ	123
3.11 ภาพเสนองานแบบร่างเพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการออกแบบลวดลายบนกรวดหิน	124
3.12 ภาพเสนองานการทดลองขึ้นแบบจากแบบร่างเพื่อวิเคราะห์หาวิธีการที่จะออกแบบ ลวดลายบนผลิตภัณฑ์	124
3.13 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนผ้าม่าน	125
3.14 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนหมอน	126
3.15 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนผ้าหุ้มเก้าอี้	127
3.16 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบน โคมไฟ	128
3.17 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบน หุ่น โข่วเสื่อ	129
3.18 ภาพเสนอแผนงานแบบร่างที่เลือกมาทำการพัฒนาเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์	130
3.19 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าม่านห้องลงเสื่อ	131
3.20 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าหุ้มหมอน	132
3.21 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าหุ้มเก้าอี้	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.22	ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าหุ้ม โคมไฟ	134
3.23	ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าหุ้ม หุ่น โช่วเสื่อ	135
3.24	ภาพ Perspective นำเสนอการจัดเรียงผลิตภัณฑ์ภายในร้าน	136
4.1	ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบผ้าม่านห้องลงเสื่อ	141
4.2	ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบหมอน	142
4.3	ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบเก้าอี้เดี่ยว	143
4.4	ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบ โคมไฟ	144
4.5	ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบ หุ่น โช่วเสื่อ	145
4.6	ภาพแสดงภาพถ่ายผ้าม่านห้องลงเสื่อ	147
4.7	ภาพแสดงภาพถ่ายหมอน	147
4.8	ภาพแสดงภาพถ่ายเก้าอี้เดี่ยว	148
4.9	ภาพแสดงภาพถ่าย โคมไฟ	148
4.10	ภาพแสดงภาพถ่าย หุ่น โช่วเสื่อ	149
4.11	ภาพแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวม	149
4.12	ภาพแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวม	150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1 ตัวอย่างความยาวของเส้นด้าย	21
2 ตัวอย่างขนาดและความละเอียดของเส้นใยธรรมชาติ	21
3 ความสามารถในการสะท้อนแสงที่ผิวของเส้นใย	23
4 ตารางเปรียบเทียบความเหนียวและความคงทนต่อการขาดฉีก	24
5 ตารางเปรียบเทียบความยืดหยุ่น	25
6 ความสามารถในการคืนตัวจากการกดทับ	25
7 เปรียบเทียบค่าความชื้นรีเทน(%)	27
8 เปรียบเทียบการนำความร้อน	27
9 ความสามารถในการนำไฟฟ้า	28
10 ความสามารถในการคงทนต่อแสงแดด	28
11 ความสามารถในการคงทนต่อความร้อน	29
12 ความสามารถในการคงทนต่อกรด	30
13 ความสามารถในการคงทนต่อด่าง	31
14 ความสามารถในการคงทนต่อตัวทำละลายต่างๆ	32
15 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของผ้าฝ้ายห้องลองเสื้อ	141
16 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของหมอน	142
17 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของเก้าอี้เตี้ย	143
18 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของโคมไฟ	144
19 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของหุ่น โข้วเสื้อ	145

บทที่ 1

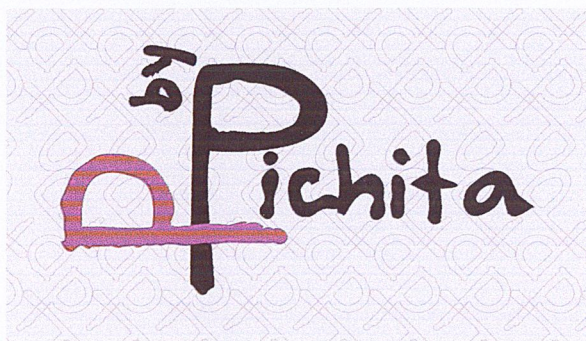
บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบัน แฟชั่น(Fashion) มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อให้เกิดการแข่งขันที่สูงในวงการแฟชั่น อันเนื่องมาจากความหลากหลายของทางเลือกในตัวผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้บริโภค ดังนั้นนอกจากคุณภาพของตัวผลิตภัณฑ์แล้ว การเพิ่มความน่าสนใจด้วยการตกแต่งภายในและจัดวางองค์ประกอบ ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ จึงถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจำหน่ายอีกทางเลือกหนึ่ง

องค์ประกอบในการตกแต่งผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจนั้น จะต้องคำนึงถึงผลิตภัณฑ์และรูปลักษณะของร้าน ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของร้านเสื้อผ้าพิจิตรา สาขาเพลินวาน ซึ่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของตราสินค้า (Brand) P+ BY PICHITA โดยนำข้อมูล ประวัติความเป็นมา รูปแบบของผลิตภัณฑ์ และการตกแต่งภายในร้านปัจจุบัน ที่มีความสวยงาม นำมาใช้วิเคราะห์เพื่อทำให้องค์ประกอบเหล่านี้มีความเหมาะสมกับร้านและช่วยส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งองค์ประกอบในการนำมาใช้ตกแต่งนั้นมีต้นทุนในการผลิต ดังนั้น การนำวัสดุต้นทุนต่ำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและผลิตองค์ประกอบต่างๆ ในการตกแต่งร้าน ถือเป็นอีกแนวทางเลือกหนึ่งในการช่วยลดต้นทุนของผลิตภัณฑ์เหล่านี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้นำเสนอ โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับตกแต่งห้อง เสื้อ P+ BY PICHITA อันเกิดจากการนำวัสดุต้นทุนต่ำมาเพิ่มมูลค่าโดยการประยุกต์ใช้เป็นวัสดุคียบในการผลิตองค์ประกอบในการตกแต่งร้านด้วยการใช้เทคนิค การตัดปะ (Collage) การต่อผ้า (Patchwork) การมัดย้อมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นการนำผ้ามาสร้างองค์ประกอบที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของร้านพิจิตราและส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1.1 : ตราสัญลักษณ์ของตราสินค้า P+ BY PICHITA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.2 : ภาพบรรยากาศภายนอกห้องเสื้อ PICHITA สาขาสุภูมิวิท

ภาพที่ 1.3 : ภาพบรรยากาศภายในและการตกแต่งห้องเสื้อ PICHITA สาขาสุภูมิวิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.4 : ภาพบรรยากาศภายนอกห้องเสื้อพิจิตรา สาขาเพ็ชรบูรณ์

ภาพที่ 1.5 : ภาพบรรยากาศภายในและการตกแต่งห้องเสื้อพิจิตรา สาขาเพ็ชรบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 สร้างความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์ภายในร้านเสื้อพิจิตรรา

1.2.2 พัฒนาศักยภาพและเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุต้นทุนต่ำ โดยนำเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้เป็นวัสดุในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่ง

1.2.3 สร้างจุดเด่น ความสวยงาม และเพิ่มประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับการใช้เทคนิคในการตัดเย็บ

1.3 ปัญหาที่เกิดและแนวทางแก้ไข

ตารางที่ 1 แสดงปัญหาและแนวทางแก้ไขในการดำเนิน โครงการ

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
<p>1.3.1 ปัญหาด้านการออกแบบ</p> <p>ผ้าที่นำมาใช้เป็นวัสดุในการออกแบบ มีความหลากหลายของผ้า สี ลายผ้า ขนาดและคุณสมบัติที่แตกต่างกันของเนื้อผ้า อีกทั้งจำนวนของผ้าที่มีปริมาณจำกัด</p>	<p>คัดเลือกผ้าที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ และศึกษาคุณสมบัติชนิดของผ้าแต่ละประเภท รูปแบบขนาดของผ้า เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพิจารณาการออกแบบ ซึ่งการออกแบบต้องคำนึงถึงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ทำารออกแบบเป็นหลัก</p>
<p>1.3.2 ปัญหาด้านการตลาด</p> <p>วัสดุต้นทุนต่ำ มีคุณภาพที่ดี น่าสนใจ แต่วัสดุเหล่านี้ได้รับการนำมาใช้ประโยชน์น้อย จนกลายเป็นขยะ จำนวนมาก</p>	<p>ออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้วัสดุต้นทุนต่ำที่เหมาะสมกับการออกแบบ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความสวยงาม เพื่อเพิ่มทางเลือก</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ให้กับผู้ประกอบการ
<p>1.3.3 ปัญหาด้านการผลิตและราคา</p> <p>การต่อผ้าเป็นชิ้นงาน ต้องใช้เวลาในการผลิต ความรู้และความชำนาญของช่างฝ่ายผลิต ซึ่งทำให้มีต้นทุนในการผลิตสูง</p>	<p>ออกแบบให้มีส่วนการใช้ความชำนาญอย่างเหมาะสมที่สามารถนำไปผลิตได้ง่ายขึ้น และมีราคาที่เหมาะสม</p>
<p>1.3.4 ปัญหาด้านความงาม</p> <p>ผลิตภัณฑ์ภายในร้าน สามารถเพิ่มความน่าสนใจด้วยการตกแต่งองค์ประกอบภายใน นำสิ่งของมาประดับ และจัดวางองค์ประกอบในการนำเสนอผลิตภัณฑ์</p>	<p>ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการตกแต่งวางองค์ประกอบในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ตามรูปลักษณะและเอกลักษณ์ของร้าน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์</p>

1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.4.1 ความเป็นไปได้ทางด้านนโยบาย

โครงการออกแบบนี้มีความสอดคล้องกับนโยบายของห้องเสื้อพีจิตรา ในการออกแบบสินค้าที่เน้นการออกแบบเรียบง่าย ความพอดี ความเหมาะสม โดยมีการประยุกต์ใช้วัสดุและเศษวัสดุภายในห้องเสื้อมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุ

1.4.2 ความเป็นไปได้ทางด้านเศรษฐกิจและการตลาด

โครงการนี้เน้นความสามารถของการผลิตภายในประเทศ เพื่อให้มีความหลากหลายต่อการผลิต ในด้านการใช้วัสดุที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อสร้างงานและรายได้ภายในประเทศ รวมถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้วัสดุต้นทุนต่ำ ให้มีประสิทธิภาพมีความน่าสนใจ ช่วยลดต้นทุนเกี่ยวกับวัสดุ และยังเป็น การเพิ่มมูลค่าอีกด้วย

1.4.3 ความเป็นไปได้ทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

โครงการนี้เป็นโครงการนำเสนอการรณรงค์ให้นำวัสดุต้นทุนต่ำมาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้า รวมถึงส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและแสดงประโยชน์ของการออกแบบในเชิงอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น

1.4.4 ความเป็นไปได้ทางการออกแบบ

โครงการนี้เสนอแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากวัสดุต้นทุนต่ำ สำหรับตกแต่งห้องเสื้อ พิจิตรา สาขาเพลินวาน โดยการนำเอกลักษณ์ของเทคนิคการตัดปะและตกแต่งผืนผ้าที่มีความน่าสนใจ ให้กลายเป็นความโดดเด่น สวยงาม เช่น การเดินไหมปักจักร การทับซ้อนของผ้าหลากชนิด เป็นต้น

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 วิเคราะห์ความเหมาะสมของวัสดุต้นทุนต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบ

1.5.2 ออกแบบสีสันทัน การใช้เทคนิคการพับ การต่อผ้าและตกแต่งผืนผ้า มาประยุกต์ใช้กับวัสดุ (วัสดุต้นทุนต่ำ)

1.5.3 ออกแบบการนำวัสดุต้นทุนต่ำ ไปใช้เป็นวัตถุดิบในผลิตภัณฑ์ รวมถึงการนำเสนอแนวคิดของห้องเสื้อพิจิตรา มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ โดยทำเป็นผลิตภัณฑ์ดังนี้

1.5.5.1	ผ้าหุ้มหมอน	2	แบบ
1.5.5.2	ผ้าหุ้มเก้าอี้	1	แบบ
1.5.5.3	ผ้าหุ้มโคมไฟ	1	แบบ
1.5.5.4	ผ้าหุ้มหุ่นโชว์เสื้อ	3	แบบ
1.5.5.5	ผ้าม่านห้องลองเสื้อ	1	แบบ

1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.6.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้า P+ BY PICHITA

1.6.1.1 ประวัติความเป็นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.6.1.2 เอกลักษณ์
- 1.6.1.3 แนวทางการออกแบบสินค้า
- 1.6.1.4 นโยบายทางการตลาด
- 1.6.1.5 กลุ่มเป้าหมายของร้าน
- 1.6.2 ศึกษาและวิเคราะห์คุณสมบัติและลักษณะของวัสดุต้นทุนต่ำ
- 1.6.3 ศึกษารูปแบบของการตัดแปะและเทคนิคการเย็บ ต่อผ้าในแบบต่างๆ
- 1.6.4 ศึกษาโครงสร้างการต่อผ้า และการใช้สีรวมไปถึงลวดลายในปัจจุบัน
- 1.6.5 ศึกษารูปแบบและวิธีการใช้งานของวัสดุที่ออกแบบ
- 1.6.6 ศึกษารูปแบบทั่วไปในการตกแต่งภายในของร้านเสื้อพิจิตรา
- 1.6.7 ศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการตกแต่ง

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 ผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ภายในร้านเสื้อพิจิตรา และช่วยส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจ สร้างสีสัน และบรรยากาศที่สอดคล้องกับรูปลักษณ์ของร้าน
- 1.7.2 ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่สื่อให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของทางร้าน รวมถึงการใช้งานที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าชมภายในร้าน ทางด้านความงามที่เหมาะสม ประโยชน์ใช้สอยและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับร้านเสื้อ
- 1.7.3 เป็นแนวทางการผลิต ในการเพิ่มทางเลือกการตกแต่งด้วยผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ โดยการนำวัสดุต้นทุนต่ำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเครื่องเรือนและของตกแต่ง
- 1.7.4 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการใส่ใจสังคมให้กับห้องเสื้อ PICHITA
- 1.7.5 เป็นการกระจายรายได้และสร้างแรงงานให้แก่ช่างฝีมือ
- 1.7.6 สร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุต้นทุนต่ำ
- 1.7.6 กระตุ้นให้เกิดการรณรงค์ให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคหันกลับมาใส่ใจในการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยการนำวัสดุต้นทุนต่ำมาประยุกต์ใช้ใหม่ให้เกิดประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับร้านพิจิตรา (ภายใต้ตราสินค้า P+BY PICHITA)

2.1.1 ประวัติทั่วไปของร้านพิจิตรา

ร้านห้องเสื้อพิจิตราเริ่มเปิดเมื่อกว่า 20 กว่าปีมาแล้ว โดยคุณเจี๊ยบ พิจิตรา บุษยรัตพันธุ์ จบการศึกษาด้านการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้าและการเดินแบบที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งในปัจจุบันยังได้ดำรงตำแหน่งรองประธานที่ปรึกษา ประธานสมาคมแฟชั่นแห่งประเทศไทย

ห้องเสื้อพิจิตราออกแบบเสื้อผ้าที่จำลองมาจากแบรนด์ฝรั่งเศส จึงทำให้มีกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากให้ความสนใจ ต่อมาได้รับออกแบบชุดยูนิฟอร์มให้กับพนักงานการบินไทยและทำเสื้อให้กับเชื้อพระวงศ์บูรใน จากนั้นมาทำให้ร้านพิจิตราได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างมาก

ร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2552 เป็นสาขาหนึ่งของร้านพิจิตรา และนำผลิตภัณฑ์ในตราสินค้า P+BY PICHITA ซึ่งเป็นตราสินค้าลูกของ PICHITA ความแตกต่างกันอยู่ที่กลุ่มเป้าหมาย และ โอกาสของการสวมใส่ ซึ่ง P+BY PICHITA จะมีการออกแบบรูปแบบของเสื้อผ้าโดยคุณเจี๊ยบ พิจิตรา บุษยรัตพันธุ์ เป็นแนววัยรุ่น มีสีสันมากกว่า ผ้าที่นำมาใช้เป็นผ้าพิมพ์ลาย ประเภทผ้าลินิน หรือ คอตตอน เป็นต้น ในขณะที่ PICHITA จะเน้นการตัดเย็บผลิตภัณฑ์ตามออเดอร์ จากผ้า ไทยสวยงาม เน้นความปราณีต รายละเอียดการตกแต่งบนผืนผ้า ผู้สวมใส่จะเป็นผู้มีอายุพอสมควร เปรียบเสมือนลูกสาวกับแม่ จุดเด่นของเสื้อผ้า คือ การตัดเย็บที่ปราณีต การตกแต่งบนผืนผ้าเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของทางร้านด้วยช่างฝีมือ

2.1.2 นโยบายเกี่ยวกับแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์และการตกแต่งร้าน

2.1.2.1 ผลิตภัณฑ์

ก. ผลิตภัณฑ์ของ P+BY PICHITA จะผลิตเฉพาะสุภาพสตรีเท่านั้น โดยจะแบ่งเป็นกลุ่มของเสื้อผ้าและเครื่องประดับต่างๆ เช่น เสื้อ กางเกงขาสั้น ชุดกระโปรง กระเป๋า พวงกุญแจ เข็มขัด

ข. แนวทางการออกแบบของตราสินค้าคือแบบเสื้อสวย เนื้อผ้าสวมใส่สบาย สไตลรีสอร์ทแวร์ ทั้งกางเกงเล เสื้อคลุมกิโมโน ใส่เข้ากันกับเครื่องประดับ แขนด์เมต เรียบโก้ ดูดีมีระดับ คงเอกลักษณ์ของห้องเสื้อพิจิตรา โดยมีคุณพิจิตราเป็นผู้ควบคุมการออกแบบ คิงส์ของ Trend ออกมาใช้ ผสมผสานกับการออกแบบและรูปแบบของเสื้อผ้าของทางร้าน

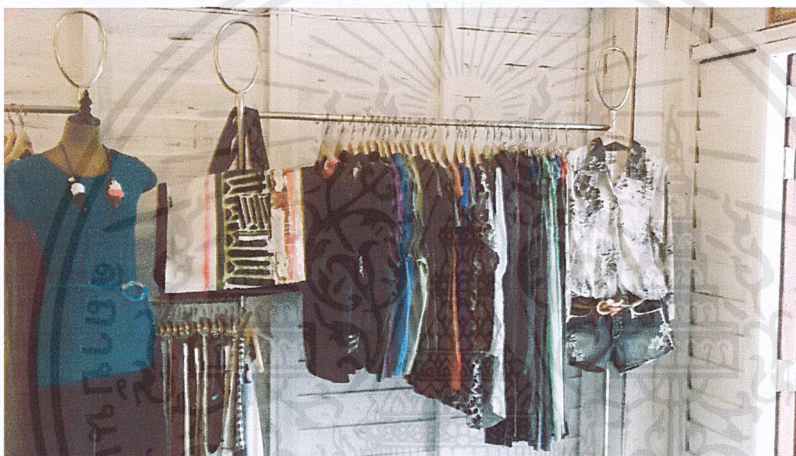
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. วัตถุดิบในการตัดเย็บส่วนใหญ่จะใช้วัสดุของภายในประเทศ โดยนำมาจากตามภูมิภาคต่างๆ ของเมืองไทย

ง. ใช้การขึ้นต้นแบบ(Prototype) ที่บริษัท จังหวัดกรุงเทพมหานคร จากนั้นจึงส่งไปผลิตที่โรงงานที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัด

จ. สีสนัของผลิตภัณฑ์ถูกเลือกโดยนักออกแบบ เพื่อประกอบเป็นส่วนต่างๆ ของผลิตภัณฑ์

ฉ. นอกจากการใช้เนื้อผ้าที่มีลวดลายแล้วยังมีการออกแบบกราฟิก(Graphic) สมัยใหม่โดยใช้เทคนิคต่างๆ ตั้งผลิตโดยผู้ผลิตที่ทางบริษัทติดต่ออยู่ เช่น ดิจิตอลปริ้น การพิมพ์ผ้า เป็นต้น โดยจะผสมเข้ากับการตัดเย็บให้มีความกลมกลืนกัน

ภาพที่ 2.1 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรรา สาขาเพลินวาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน

ภาพที่ 2.3 ภาพลักษณะผลิตภัณฑ์ของร้านพิจิตรา สาขาเพลินวาน

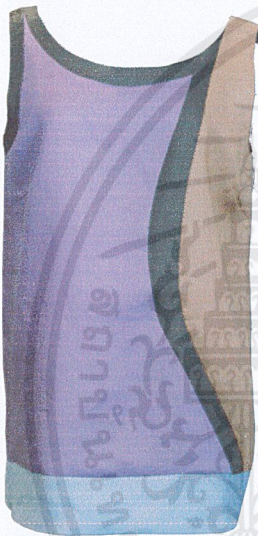
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 แสดงรูปเสื้อตัวหลวม

ภาพที่ 2.5 แสดงรูปเสื้อแขนสั้น

ภาพที่ 2.6 แสดงรูปเสื้อแขนกุด

ภาพที่ 2.7 แสดงรูปเสื้ออกกลม

ภาพที่ 2.8 แสดงรูปเสื้อสายเดี่ยว

ภาพที่ 2.9 แสดงรูปเสื้อคลุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงแขนสั้นเอวจัม

ภาพที่ 2.11 แสดงรูปชุดกระโปรงยาว

ภาพที่ 2.12 แสดงรูปเสื้อคลุมกิโมโน

ภาพที่ 2.13 แสดงรูปชุดกระโปรงสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 แสดงรูปกางเกงขาสั้น

ภาพที่ 2.15 แสดงรูปกางเกงขาสั้นปักลาย

ภาพที่ 2.16 แสดงรูปกางเกงสีส่วน

ภาพที่ 2.17 แสดงรูปกางเกงเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18 แสดงรูปกระเป๋าอเนกประสงค์

ภาพที่ 2.19 แสดงรูปกระเป๋าสะพาย

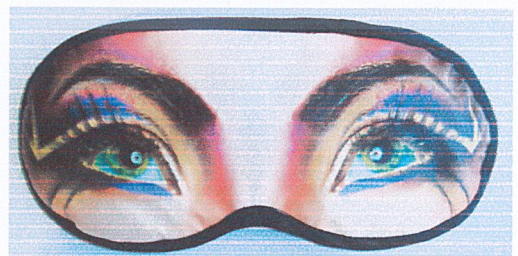
ภาพที่ 2.20 แสดงรูปกระเป๋าไน้ตบุด

ภาพที่ 2.21 แสดงรูปหมอน

ภาพที่ 2.22 แสดงรูปกำไลข้อมือ

ภาพที่ 2.23 แสดงรูปผ้าปิดตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.2 การตกแต่งร้าน

- ก. การออกแบบผังร้านโดยรวมลักษณะเป็นรูปตัวยู ในการกำหนดคางวางเฟอร์นิเจอร์ และทิศทางการเดินของลูกค้าที่ต้องการให้เดินชมสินค้าอย่างทั่วถึง
- ข. ใช้การตกแต่งแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัยยุโรป
- ค. เฟอร์นิเจอร์ภายในร้านเป็นสไตล์ยุโรปสมัยเก่าถึงคลาสสิกและยุโรปสมัยเก่า เมื่อนำมารวมกันจะเป็นการร่วมสมัยที่มีกลิ่นอายของความเป็นเมืองเก่าผสมผสานกับความเป็นไทย
- ง. แสงไฟภายในร้านใช้ไฟสีเหลืองส้มคล้ายแสงอาทิตย์ ทำให้บรรยากาศภายในร้านดูเป็นธรรมชาติ
- จ. ลักษณะการเรียงเสื้อผ้าใช้การเรียงเสื้อผ้าปะปนกัน ให้ดูกลมกลืน เรียงชิดติดกันอยู่ในราว ทำให้เกิดสีสันที่มีความน่าสนใจ
- ฉ. มีการจัดวางเรียงเครื่องประดับอย่างสวยงามให้เกิดสีสันตัดกันกับเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งร้านโทนสีเบจ
- ช. สีโดยรวมของร้านเป็นสีใกล้เคียงธรรมชาติ(Earth Tone) อุปกรณ์ตกแต่งจะเป็นสีเดียว ดูสบายตาทำให้เสื้อผ้าดูโดดเด่นขึ้น

วิเคราะห์

จากการรวบรวมข้อมูลของรูปแบบการตกแต่งร้านพิจิตรา จึงได้รูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีสีเดียว ไม่ฉูดฉาดเพื่อสนับสนุนให้เสื้อผ้าที่มีสีสันมากมายโดดเด่นและมีความน่าสนใจ

ภาพที่ 2.24 แสดงการตกแต่งร้านพิจิตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของร้านพิจิตรรา

2.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้าชาวไทย

กลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนไทยมีอยู่ 2 ลักษณะ กลุ่มลูกค้าประจำที่อยู่หัวหินจะมาซื้อของที่ร้าน ประมาณสองสัปดาห์ต่อครั้งจนถึงสัปดาห์ละครั้ง และกลุ่มลูกค้าที่มาท่องเที่ยวหัวหิน ลูกค้าจะให้ความสนใจที่การนำเสนอภาพรวมของร้านและสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากร้านเสื้อผ้าทั่วไป

โดยสามารถสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนไทยดังต่อไปนี้

เพศ	หญิง 100 %	
อายุ	15 – 18 ปี	ประมาณ 5 %
	19 – 25 ปี	ประมาณ 20 %
	26 – 30 ปี	ประมาณ 30 %
	31 – 40 ปี	ประมาณ 30 %
	41 – 50 ปี	ประมาณ 15 %
	การศึกษา	ระดับปริญญาตรี
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	30,000 บาท เป็นต้นไป	
ประเภทลูกค้า	ลูกค้าประจำ	ประมาณ 40 %
	ลูกค้าทั่วไป	ประมาณ 60 %

2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติ

เพศ	หญิง 100 %	
อายุ	15 – 18 ปี	ประมาณ 5 %
	19 – 25 ปี	ประมาณ 20 %
	26 – 30 ปี	ประมาณ 35 %
	31 – 40 ปี	ประมาณ 30 %
	41 – 50 ปี	ประมาณ 10 %
	การศึกษา	ระดับปริญญาตรี
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	30,000 บาท เป็นต้นไป	
ประเภทลูกค้า	ลูกค้าประจำ	ประมาณ 20 %
	ลูกค้าทั่วไป	ประมาณ 80 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นใย

2.3.1.1 ประวัติของเส้นใย

สิ่งทอเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในการนำมาทำเป็นเครื่องนุ่งห่ม เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย ไปจนถึงตกแต่งเพื่อความสวยงาม นอกจากนี้ฝ้ายยังเป็นส่วนสำคัญของชีวิตชาวไทยทั้งในด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม กิจกรรมทอผ้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอต่างๆ ได้มีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ มีการถ่ายทอดศิลปะอันงดงามและทักษะต่างๆ จากชนรุ่นหนึ่ง ไปสู่อีกรุ่นหนึ่งสืบต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งถึงทุกวันนี้

หัวใจของการผลิตสิ่งทอ จะเริ่มต้นจากเส้นใยซึ่งเป็นวัตถุดิบพื้นฐานที่สำคัญในการผลิตเส้นด้ายในการทอผ้า และหากมองย้อนกลับไปในประวัติศาสตร์จะพบว่ามนุษย์รู้จักนำเอาเส้นใยธรรมชาติ เช่น ขนสัตว์ ฝ้าย หรือไหม มาทำเป็นเครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้ต่างๆ มาเป็นเวลานานแล้ว จนเมื่อจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ความต้องการเส้นใยก็เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่พื้นที่ทางการเกษตรเพื่อการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ กลับถูกจำกัดและลดน้อยลง เส้นใยธรรมชาติอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงทำให้เกิดการคิดค้นเส้นใยประดิษฐ์ขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงสมบัติให้เหมาะสมต่อการใช้งาน ผ้าทอไทยในปัจจุบันมีการผลิตทั้งจากเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยประดิษฐ์

ขนสัตว์เป็นเส้นใยชนิดแรกที่มนุษย์รู้จักการนำมาปั่นเป็นเส้นด้ายแล้วทอเป็นผ้าฝืน ขนสัตว์ที่นำมาใช้มากที่สุด คือ ขนแกะ แหล่งผลิตใหญ่อยู่ใน ออสเตรเลีย อังกฤษ และนิวซีแลนด์ แต่ในปัจจุบันปริมาณการใช้ขนสัตว์ลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากราคาที่ค่อนข้างสูงและต้องการการดูแลรักษาเป็นอย่างมาก

การเลี้ยงไหมเพื่อนำเส้นใยมาทอเป็นผ้า เริ่มขึ้นเมื่อกว่า 2,640 ปีก่อนคริสตกาล ในประเทศจีน โดยเริ่มมาจากสมัยจักรพรรดิฉินหลิงซี ซึ่งเรียนรู้การสาวไหมจากรังไหมและพัฒนามาเป็นอุตสาหกรรมการทอผ้าไหมทำให้ประเทศจีนผูกขาดการค้าไหมมาเป็นเวลากว่า 3,000 ปี จนกระทั่งต่อมาได้แพร่หลายไปยังประเทศอื่นๆ เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น แล้วไปสู่ทางตะวันตก คือ อินเดีย สเปน อิตาลี (ซึ่งมีการกล่าวถึงในตำนานเส้นทางสายไหม) การเลี้ยงไหมของไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากญี่ปุ่น

มนุษย์รู้จักนำเส้นใยฝ้ายมาใช้เป็นประโยชน์เป็นเวลานานกว่า 5,000 ปีแล้ว มีการเพาะปลูกฝ้ายเกือบทั่วโลก ยกเว้นในเขตหนาว ฝ้ายเป็นเส้นใยที่มีความสำคัญและมีการใช้งานมากที่สุด อาจใช้ในรูปแบบของฝ้ายล้วน หรือเป็นฝ้ายผสมกับเส้นใยอื่นๆ

เส้นใยลินิน นับเป็นเส้นใยเก่าแก่ที่สุดที่มนุษย์รู้จัก โดยการวิเคราะห์จากผ้าที่ใช้พันซากมัมมี่โบราณ

พัฒนาการของเส้นใยประดิษฐ์ได้ถือกำเนิดขึ้นมาในราวศตวรรษที่ 17 โดยเริ่มจากนักวิทยาศาสตร์ชื่อ ฮุก (Hook) สามารถอัดรีดของเหลวในภาวะที่เหมาะสมผ่านรูเล็กๆ และต่อเนื่องกันเป็นเส้นยาว เมื่อแข็งตัวจะให้วัสดุที่มีลักษณะคล้ายเส้นไหมธรรมชาติ ต่อมาอีก 300 ปี จึงมีการนำแนวความคิดนี้มาพัฒนาผลิตเป็นเส้นใยเรยอน (หรือวิสโคส) ตามมาด้วยการผลิตเส้นใยอะซิเตท จากนั้นจึงมีการสังเคราะห์เส้นใยชนิดอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ปัจจุบันพบว่าเส้นใยประดิษฐ์กว่า 80% ผลิตจากวัตถุดิบที่ได้จากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอีก 30% ผลิตจากวัตถุดิบที่ได้จากธรรมชาติ

เส้นใยฝ้ายและไหมในยุคแรกๆ ของไทย เป็นการผลิตขึ้นเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการทำเส้นด้ายสำหรับการทอผ้าใช้ เพื่อตนเองและคนในครอบครัว เป็นหลัก ถ้ามีเหลือก็อาจนำไปแลกเปลี่ยนซื้อขายกันในหมู่บ้านที่น่องและเพื่อบ้านใกล้เคียง ไม่มีแหล่งใดที่ผลิตเส้นใยและทอผ้าออกมาเป็นจำนวนมากขนาดส่งออกไปขายต่างประเทศ ส่วนผ้าที่มีคุณภาพสูง ลวดลายละเอียด ซับซ้อน หรือทำจากวัสดุพิเศษ จะนำเข้ามาจากจีน อินเดีย และเปอร์เซีย โดยใช้กันในราชสำนักและเหล่าขุนนางชั้นผู้ใหญ่

2.3.1.2 คำจำกัดความของเส้นใย

ในยุคแรก เส้นใยจะหมายถึงวัสดุที่มีลักษณะเป็นเส้นใยที่ได้จากธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเส้นใยใหม่ๆ ขึ้นมา ทำให้คำจำกัดความนี้ใช้ไม่ได้ หลายองค์กรทางสิ่งทอจึงได้มีการให้คำจำกัดความเส้นใยขึ้นมาใหม่ สรุปได้ดังนี้

- เส้นด้าย หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการนำเส้นใยเข้ามารวมกัน โดยวิธีการตีเกลียว
- เส้นด้าย หมายถึง วัสดุที่เกิดจากการที่แถบเส้นใยถูกจัดวางให้เรียงตัวขนานกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อให้เส้นใยรวมตัว และยึดเกาะกันเป็นเส้นยาวต่อเนื่องกันไปตลอด ซึ่งเส้นด้ายจะมีเกลียวหรือไม่มีเกลียวก็ได้

2.3.1.3 การจำแนกชนิดของเส้นใย

เส้นใยที่นำมาใช้ในการผลิตผ้าและเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งที่ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ มีอยู่มากมายหลายชนิด สามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มได้ ดังนี้

2.3.1.3.1 การจำแนกตามแหล่งที่มา

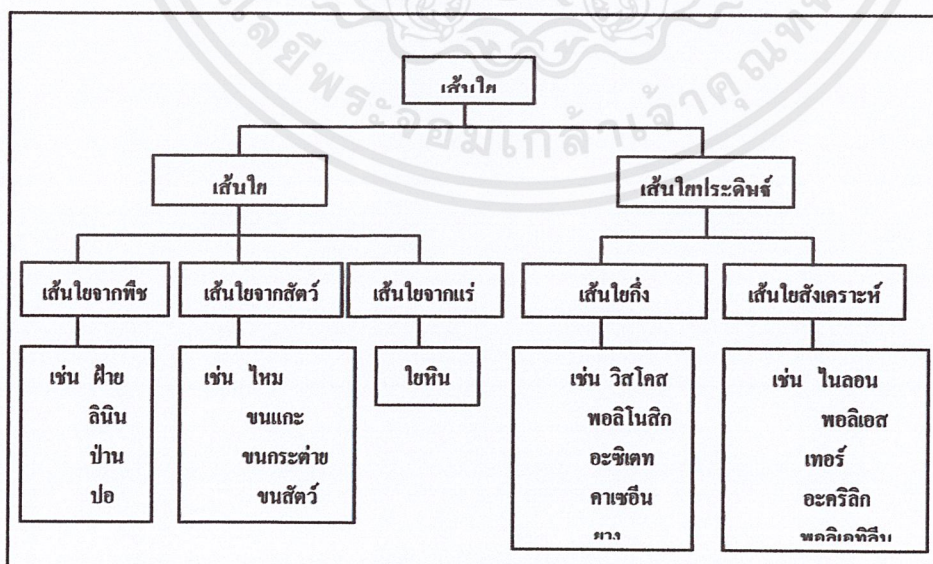
ในการจำแนกโดยอาศัยแหล่งที่มา หรือแหล่งกำเนิด สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ก. เส้นใยธรรมชาติ เป็นเส้นใยที่ได้จากธรรมชาติโดยตรง แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ได้แก่
 - เส้นใยจากพืช หมายถึง เส้นใยที่ได้จากส่วนต่างๆ ของพืช เช่น เส้นใยฝ้าย หนุ่น ได้จากใยของเมล็ดฝ้าย หนุ่น เส้นใยลินิน กัญชง ได้มาจากเปลือกของลำต้น

ลินิน กล้วยง เส้นใยสับปะรด ฝ้าย ใยมะพร้าว ใยมะพร้าว ได้มาจากใบของต้นสับปะรด ฝ้าย ใยมะพร้าว

- เส้นใยจากสัตว์ หมายถึง เส้นใยที่ได้จากส่วนต่างๆ ของสัตว์ เช่น เส้นใยไหม ได้มาจากรังไหม ไก่ และ ไก่กระทาย ได้มาจาก ขนแกะ ขนกระทาย
- เส้นใยจากแร่ หมายถึง เส้นใยที่ได้จากแร่ธาตุ ในธรรมชาติซึ่งอยู่ในรูปของ เส้นใย เช่น เส้นใยแอสเบสตอส

- ข. เส้นใยประดิษฐ์ เป็นเส้นใยที่มนุษย์ผลิตขึ้นจากวัสดุที่มาจากธรรมชาติ เช่น เศษ เส้นใย เศษไม้ หรือจากการสังเคราะห์จากสารตั้งต้นที่มีลักษณะเป็นหน่วย เล็กๆ (monomer) แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ
- เส้นใยกึ่งสังเคราะห์ หมายถึง เส้นใยที่มนุษย์ผลิตขึ้นจากวัสดุที่มาจาก ธรรมชาติ ซึ่ง วัสดุเหล่านี้มาละลายในตัวทำละลาย และไม่ทำให้โครงสร้าง ทางพอลิเมอร์เสียไป จากนั้นเปลี่ยนสารละลายที่ได้ไปอยู่ในรูปเส้นใยที่มีความ ยาวขึ้น และมีสมบัติที่เหมาะสมในการใช้งาน เส้นใยในกลุ่มนี้ ได้แก่ เส้นใย วิสโคส เส้นใยอะซิเตท
 - เส้นใยสังเคราะห์ เกิดจากการนำสารเคมีตั้งต้น ที่มีหน่วยเล็กๆ มาสังเคราะห์ ให้เป็น สารที่มีโมเลกุลยาว(polymer) แล้วนำมาฉีดหรือรีดเป็นเส้นใย เส้นใยในกลุ่ม นี้ ได้แก่ เส้นใยพอลิเอสเตอร์ เส้นใยอะคริลิก เส้นใยไนลอน

ภาพที่ 2.25 ภาพแสดงการจำแนกชนิดเส้นใยตามแหล่งที่มา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.3.2 การจำแนกตามองค์ประกอบทางเคมี

เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบหลักทางเคมีของเส้นใยสามารถแบ่งเส้นใยได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- ก. กลุ่มเส้นใยที่มีเซลลูโลสเป็นองค์ประกอบ หมายถึง เส้นใยที่มีองค์ประกอบของโครงสร้างสายพอลิเมอร์หลักเป็นเซลลูโลส หรือเซลลูโลสดัดแปลง ได้แก่ ฝ้าย ลินิน วิสโคส เส้นใยอื่นๆ ที่ได้จากพืช
- ข. กลุ่มเส้นใยที่ไม่มีเซลลูโลสเป็นองค์ประกอบ หมายถึง เส้นใยที่มีองค์ประกอบของโครงสร้างสายพอลิเมอร์หลักไม่เป็นเซลลูโลส แต่เป็นพอลิเมอร์ชนิดอื่นๆ เช่น ไหม ขนสัตว์ มีองค์ประกอบของโครงสร้างหลักเป็นพอลิเปปไทด์ (polypeptide) เส้นใยในลอน มีพอลิเอไมด์ เป็นองค์ประกอบหลักในโครงสร้าง

2.3.1.4 สมบัติทั่วไปของเส้นใย

เส้นใยแต่ละชนิดมีสมบัติแตกต่างกัน ทั้งนี้สืบเนื่องจากโครงสร้างทางกายภาพ โครงสร้างทางเคมี และการจัดเรียงตัวของโมเลกุลภายในเส้นใยที่แตกต่างกัน

2.3.1.4.1 ความยาว(Length)

เส้นใยธรรมชาติยกเว้นไหม จะมีความยาวของเส้นใยจำกัด เรียกว่า เส้นใยสั้น(staple fiber) เส้นใยธรรมชาติแต่ละชนิดจะมีความยาวที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง สำหรับเส้นใยประดิษฐ์นั้นสามารถผลิตเป็นเส้นใยยาวต่อเนื่องกันที่เรียกว่า เส้นใยฟิลาเมนต์(filament) และสามารถนำมาตัดให้เป็นเส้นใยสั้นตามขนาดที่ต้องการนำไปใช้งานได้

เส้นใยธรรมชาติชนิดเดียวกันจะมีความยาวที่ค่อนข้างแตกต่างกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อม เช่น ดิน น้ำ อากาศ อุณหภูมิ ความยาวของเส้นใยจะสัมพันธ์กับความละเอียดหรือขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใย

ความยาวของเส้นใยมีอิทธิพลต่อความเงาและความเหนียวของเส้นด้าย กล่าวคือ เส้นด้ายที่ปั่นจากเส้นใยที่ยาวกว่า จะมีความเงาและเรียบสม่ำเสมอกว่าเส้นด้ายที่ปั่นจากเส้นใยที่สั้นกว่า ทั้งนี้เนื่องจากใยสั้นจะมีปลายเส้นใยปรากฏมากกว่า ทำให้เกิดเป็นขนมารอบเส้นด้าย เส้นด้ายจึงไม่เรียบทำให้สะท้อนแสงได้ไม่ดี ทำนองเดียวกันเส้นด้ายฝ้ายที่ปั่นจากเส้นใยที่ยาวกว่า จะมีความเหนียวมากกว่าเส้นด้ายที่ปั่นจากใยที่สั้นกว่าเนื่องจากใยสั้นทำให้เกิดรอยเชื่อมต่อระหว่างเส้นใยมาก ซึ่งรอยเชื่อมต่อเหล่านี้จะเป็นจุดอ่อนของเส้นด้ายทำให้เส้นด้ายมีความเหนียวลดลง

ชนิดเส้นใย	ความยาวเฉลี่ย (ม.ม.)
ฝ้าย – อินเดีย	12 - 20
ฝ้าย – อเมริกัน	16 - 30
ฝ้าย – อียิปต์	20 - 32
ฝ้าย – ซีไอส์แลนด์	28 - 36
ลินิน	27.4 – 36.1
ปานเฮมปี	8.3 – 14.1
ปอกะเจา	1.9 – 3.2
ปอแก้ว	2.0 – 2.7
رامي	125 - 126
ปานสรนารายณ์	1.8 – 3.1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างความยาวของเส้นด้าย

2.3.1.4.2 ขนาด ความละเอียด(Fineness)

ความละเอียดหรือขนาดของเส้นใย มีผลต่อการนำไปใช้งานและผิวสัมผัสของผ้าเป็นอย่างมาก ยิ่งเส้นใยที่มีความละเอียดจะมีลักษณะอ่อนนุ่ม ผิวสัมผัสดี ทิ้งตัวดี ส่วนเส้นใยหยาบจะมีลักษณะกระด้าง ความละเอียดเป็นคุณภาพหนึ่งของเส้นใยธรรมชาติที่มีผลต่อราคาซื้อขายของเส้นใย การวัดความละเอียดของเส้นใยอาจใช้วิธีการวัดขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใย โดยมีหน่วยเป็น ไมโครเมตร (micrometre)
เส้นใยธรรมชาติต่างชนิดมีขนาดและความละเอียดต่างกัน

ชนิดเส้นใย	เส้นผ่านศูนย์กลาง(ไมโครเมตร)
ฝ้าย	16 - 20
ลินิน	12 -16
ขนสัตว์	10 - 15
ไหม	11 -12

ตารางที่ 2 ตัวอย่างขนาดและความละเอียดของเส้นใยธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นใยประดิษฐ์จะมีขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางที่กำหนดและควบคุมได้จากกระบวนการผลิต การวัดความละเอียดนอกจากจะวัดจากขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใยแล้ว ยังสามารถวัดได้ในรูปของความหนาแน่นเชิงเส้น(linear density) ซึ่งเป็นการวัดน้ำหนักของเส้นใยต่อความยาว โดยหน่วยที่นิยมใช้วัดเป็นเดนเยอร์(denier) และเท็กซ์(tex)

เดนเยอร์ คือ หน่วยที่ใช้วัดความละเอียดของเส้นใยจากน้ำหนักเป็นกรัมในความยาว 9,000 เมตร เช่น 1 เดนเยอร์ หมายถึงเส้นใยหนัก 1 กรัม ในความยาว 9,000 เมตร

เท็กซ์ คือ หน่วยที่ใช้วัดความละเอียดของเส้นใยจากน้ำหนักเป็นกรัมในความยาว 1 กิโลเมตร เช่น 1 เท็กซ์ หมายถึงเส้นใยหนัก 1 กรัม ในความยาว 1,000 เมตร

2.3.1.4.3 ความเงา(Luster)

ความเงาของผ้าเป็นสิ่งดึงดูดใจให้กับผ้าบางชนิดได้ เช่น ผ้าทอซาติน หรือผ้าป่านผิวเรียบ ความเงาของผ้าเกิดจากความสามารถในการสะท้อนแสงของผิวผ้าที่เรียบสม่ำเสมอ โดยองค์ประกอบที่ช่วยเพิ่มความเงาให้กับผ้า คือ

- ความเงาจากเส้นใย
- ความเงาจากการออกแบบลายทอ
- ความเงาจากการตกแต่งด้วยกระบวนการเมอร์เซอร์ไรซ์ หรือกระบวนการทางกล

ความเงาของเส้นใยเกิดเนื่องจากโครงสร้างของกายภาพและความสามารถในการสะท้อนแสงที่ผิวของเส้นใย

เส้นใย	ความเงา
ฝ้าย	โดยธรรมชาติมีความเงาต่ำ เนื่องจากเส้นใยมีการบิดตัวเป็นเกลียวมาก แต่ฝ้ายที่มีคุณภาพดีจะมีการบิดตัวน้อย จึงมีความเงาสูง
ลินิน	เส้นใยมีความเงาสูง
ขนสัตว์	มีความเงาต่ำ เนื่องจากเส้นใยมีลักษณะหยิกงอและผิวเป็นเกร็ด
ไหม	ความเงาของไหมขึ้นอยู่กับปริมาณกาวไหมที่หุ้มเส้นไหมอยู่ไหมที่ลอกกาวออกหมดแล้วจะมีความเงาสูงมาก
เส้นใยประดิษฐ์	ความเงาของเส้นใยสามารถปรับแต่งได้ตามต้องการ โดยปกติเส้นใยประดิษฐ์มีความเงาสูงมาก เพราะเนื้อของเส้นใยมีลักษณะเป็นเนื้อเดียวกัน การลดความเงาของเส้นใยสามารถทำได้โดยการเติมไทเทเนียมไดออกไซด์ ลงในของเหลวก่อนปั่นออกมาเป็นเส้นใย ทำให้เส้นใยมีการสะท้อนแสงได้ลดลง เนื่องจากไทเทเนียมไดออกไซด์ทำหน้าที่ลดปริมาณของแสงที่สะท้อนออกมา โดยส่วนใหญ่มักผลิตเส้นใยออกมาเป็น 3 กลุ่ม คือ เส้นใยสว่าง(bright) กึ่งทึบ(semi-dull) และทึบ(dull)

ตารางที่ 3 ความสามารถในการสะท้อนแสงที่ผิวของเส้นใย

2.3.1.4.4 ความแข็งแรง(Strength)

เส้นใยที่สามารถนำไปใช้งานได้ต้องมีความแข็งแรงเพียงพอที่จะนำไปปั่นเป็นเส้นด้ายและทอเป็นผ้าผืน โดยไม่ขาดจากกัน ความแข็งแรงของเส้นใยแต่ละชนิดมีค่าต่างกัน แม้จะเป็นเส้นใยเดียวกันก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส้นใยธรรมชาติ

ความแข็งแรงในที่นี้หมายถึงความเหนียวและความคงทนต่อการขัดถูของเส้นใย เส้นใยชนิดต่างๆ มีความเหนียวต่างกัน โดยเฉพาะเส้นใยประดิษฐ์ แม้เป็นเส้นใยชนิดเดียวกันแต่กระบวนการผลิตต่างกัน ความเหนียวก็ต่างกันด้วย เส้นใยโดยทั่วไปจะมีความเหนียวลดลงเมื่ออยู่ในสภาพเปียก ยกเว้นเส้นใยพืช

เส้นใย	ความเหนียวและความคงทนต่อการขาดฉีก
ฝ้าย	ฝ้ายมีความเหนียวปานกลาง(3.0-5.0 กรัม/เคนเยอร์) เมื่อเปียกความเหนียวจะเพิ่มขึ้น 10-20 %
ลินิน	เป็นเส้นใยธรรมชาติที่เหนียวรองจากไหม ลินินมีความเหนียวมากกว่าฝ้าย มีความเหนียวมากขึ้นเมื่อเปียกน้ำ
ไหม	เป็นเส้นใยธรรมชาติที่มีความเหนียวที่สุด เมื่อเปียกน้ำความเหนียวลดลง 15-25 %
ขนแกะ	มีความเหนียวน้อยกว่าฝ้าย เมื่อเปียกน้ำความเหนียวลดลง 10-20 %
วิสโคส	เรยอนธรรมชาติมีความเหนียวปานกลางถึงสูง
อะคริลิก	ความเหนียวปานกลาง เมื่อเปียกน้ำความเหนียวลดลงเล็กน้อย
ไนลอน	มีความเหนียวสูงถึงสูงมากขึ้นอยู่กับชนิดของไนลอน
พอลิเอสเตอร์	มีทั้งชนิดความเหนียวธรรมดาถึงความเหนียวสูง

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบความเหนียวและความคงทนต่อการขาดฉีก

2.3.1.4.5 การยืดตัว (Elongation)

การยืดตัวของเส้นใย หมายถึง ระยะการยืดตัวออกในทิศทางที่ได้รับแรงดึง ระยะที่ยืดออกนี้อาจวัด ณ แรงกระทำใดที่ต้องการ หรือวัด ณ จุดขาดก็ได้ มักนิยมเขียนใน รูปเปอร์เซ็นต์ที่ยืดออกเมื่อเทียบกับความยาวเดิมของเส้นใย

2.3.1.4.6 ความยืดหยุ่น (Elasticity)

ความยืดหยุ่น เป็นสมบัติของเส้นใยที่สามารถจะยืดออกและคืนกลับสู่ขนาดเดิมภายหลังจากได้รับแรงยืดดึง เส้นใยแต่ละชนิดจะมีความยืดหยุ่นที่แตกต่างกัน

สมบัติความยืดหยุ่นนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

- ก. ปริมาณแรงกระทำที่ทำให้เกิดแรงยืดตัว
- ข. ช่วงเวลาที่ปล่อยให้อยู่ในระหว่างการยืดตัว
- ค. ช่วงเวลาการปล่อยให้คืนตัวกลับ

สมบัติการยืดตัวแลกยืดหยุ่นมีผลต่อความสบายในการใช้งาน ความแข็งแรงของผ้า ความแข็งแรงของตะเข็บ ป้องกันการยืดตัวบริเวณเข่า ข้อศอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นใย	ความยืดหยุ่น
สเปนเด็กซ์	มีความยืดหยุ่นสูงสุด ใกล้เคียงกับยางธรรมชาติ
ไนลอน	มีความยืดหยุ่นดี แต่ชนิดที่ยืดหยุ่นดีที่สุดมีความสามารถเพียงครั้งหนึ่งของสเปนเด็กซ์
ฝ้าย	ยืดหยุ่น ได้ดีกว่าลินิน แต่น้อยกว่า ไหม และขนสัตว์
ลินิน	มีความยืดหยุ่นต่ำมาก
ไหม	มีความยืดหยุ่นดี สามารถยืดตัวได้ประมาณ 20% โดยไม่ขาด
ขนสัตว์	มีความยืดหยุ่นดี สามารถยืดตัวได้ประมาณ 30% โดยไม่ขาด
วิสโคส	มีความยืดหยุ่นตัวต่ำถึงปานกลาง ขึ้นอยู่กับชนิดและวิธีการผลิต
อะคริลิก	ยืดหยุ่นตัว ได้เพียงเล็กน้อย
พอลิเอสเตอร์	ยืดหยุ่นตัว ได้น้อยกว่าอะคริลิก

ตารางที่ 5 ตารางเปรียบเทียบความยืดหยุ่น

2.3.1.4.7 การคืนตัวจากการกดทับ (Resiliency)

การคืนตัวจากการกดทับ หรือการสปริงตัวกลับคืนสภาพเดิม หมายถึง ความสามารถของการสปริงตัวกลับคืนสภาพเดิม ภายหลังจากที่แรงกระทำอัดหรือกดทับ ได้คลายออกจากวัตถุเส้นใยแต่ละชนิดจะมีค่าการคืนตัวที่แตกต่างกัน ฝ้ายที่ทำจากเส้นใยที่มีการคืนตัวดี ย่อมทำให้ฝ้านั้นมีคุณสมบัติการคืนตัวที่ดี ช่วยทำให้ฝ้ายมีการต้านทานต่อความยับและมีความคงทนต่อการขัดถูดี

เส้นใย	การคืนตัวจากการกดทับ
สเปนเด็กซ์	มีสมบัติการคืนตัวดีเลิศ
ฝ้าย	มีสมบัติการคืนตัวที่แย่
ลินิน	เป็นเส้นใยที่เปราะเมื่อถูกอัดทับ เส้นใยแตกได้ มีสมบัติการคืนตัวเร็วที่สุด
วิสโคส	มีสมบัติการคืนตัวที่เร็ว
ขนสัตว์และไหม	มีการคืนตัวที่ดีที่สุดในกลุ่มของเส้นใยธรรมชาติ
ไนลอน อะคริลิก พอลิเอสเตอร์	มีสมบัติการคืนตัวดีเยี่ยม

ตารางที่ 6 ความสามารถในการคืนตัวจากการกดทับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.8 การดูดความชื้น (Moisture absorption)

เส้นใยมีสมบัติในการถ่ายเทความชื้นเข้าหรือออกจากตัวเองได้ตามสภาพแวดล้อมของบรรยากาศ กล่าวคือ ถ้าบริเวณรอบๆ เส้นใยมีความดันไอบางกว่าความดันไอบนเส้นใย เส้นใยจะดูดความชื้นจากบริเวณนั้นเข้าสู่เส้นใย แต่ถ้าเป็นในทิศทางตรงกันข้ามเส้นใยจะคายความชื้นออกมา การถ่ายเทความชื้นจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกว่าความดันไอบนเส้นใยและบริเวณรอบๆ นั้นเข้าสู่สมดุล

จากหลักฐานทางเอกซเรย์ พบว่าโมเลกุลของน้ำจะเข้าแทรกซึมในเส้นใยได้เฉพาะส่วนของเส้นใยที่มีการจัดเรียงตัวของโมเลกุลที่ไม่เป็นระเบียบ(amorphous region) เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีการจัดเรียงตัวของโมเลกุลไม่หนาแน่นเท่าบริเวณที่มีการจัดเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบ(crystalline region) โดยทั่วไปเส้นใยธรรมชาติจะดูดความชื้นได้ดีกว่าเส้นใยสังเคราะห์ ค่าความสามารถของการดูดความชื้นของเส้นใยแต่ละชนิด มักจะแสดงเอาไว้ในรูปของค่าความชื้นที่จุดสมดุลภายใต้สภาวะมาตรฐาน คือที่ความชื้นสัมพัทธ์ 65% อุณหภูมิ 27 องศาเซลเซียส

ความสามารถในการดูดความชื้นของเส้นใยมีผลต่อการใช้งานของผ้าผืน หลายประการ คือ

- ก. ความสบายต่อผิวหนังสัมผัส ถ้าหากความสามารถในการดูดความชื้นต่ำ จะทำให้เกิดปัญหาในการดูดซับเหงื่อทำให้ผู้สวมใส่รู้สึกอึดอัดไม่สบายตัว
- ข. เส้นใยที่ดูดความชื้นได้ดี จะเกิดการสะสมของประจุไฟฟ้า บนผิวเส้นใย(ไฟฟ้าสถิต) ผู้สวมใส่จะติดกับเส้นใยได้ง่าย
- ค. เส้นใยที่ดูดความชื้นได้ดี จะมีการหดตัวน้อยภายหลังการซัก
- ง. เส้นใยที่ดูดความชื้นได้ดี สามารถติดสีย้อมกลุ่มที่อาศัยน้ำเป็นตัวทำละลายได้ดี
- จ. เส้นใยที่ดูดความชื้นได้ดี สามารถขจัดคราบได้ดีกว่าเมื่อซักในน้ำ

ชนิดเส้นใย	ความชื้นรีเทน (%)
ฝ้าย	8.5
วิสโคส	11.0
ลินินและป่านอื่นๆ	12.0
ปอ	13.75
อะซิเตด	6.0
ขนแกะ	17.0
ไหม	11.0
อะคริลิก	1.5
ไนลอน	4.5
พอลิเอสเตอร์	0.4

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าความชื้นรีเทน(%)

2.3.1.4.9 การนำความร้อน (Heat conductivity)

ความสามารถในการนำความร้อนของเส้นใยเป็นสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาเลือกผ้าที่ใช้ให้เหมาะสมกับฤดูกาลต่างๆ กล่าวคือ ในฤดูร้อนควรใช้เสื้อผ้าที่สามารถถ่ายเทความร้อนได้ดี ส่วนในฤดูหนาวควรใช้เสื้อผ้าที่เก็บความร้อนได้ดี ความสามารถในการถ่ายเทความร้อนของผ้า นอกจากจะขึ้นอยู่กับลักษณะ โครงสร้างของผ้าและด้าย และการตกแต่งผ้าสำเร็จแล้ว สิ่งสำคัญของคุณสมบัติในการถ่ายเทความร้อน คือ ความสามารถในการนำความร้อนของตัวเส้นใยเอง

เส้นใย	การนำความร้อน
ลินิน	นำความร้อนได้ดีที่สุด เหมาะสำหรับตัดเสื้อผ้าที่ใช้ในฤดูร้อน เพื่อให้ความร้อนสามารถถ่ายเทจากร่างกายได้เร็วขึ้น
ฝ้าย วิสโคส	นำความร้อนได้ดี
ไหม ขนสัตว์	ไม่นำความร้อน
อะคริลิก	เป็นตัวนำความร้อนที่เลว
ไนลอน	การนำความร้อนไม่ดี
พอลิเอสเตอร์	นำความร้อนพอใช้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการนำความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.10 การนำไฟฟ้า

การนำไฟฟ้า เป็นความสามารถในการส่งผ่านประจุไฟฟ้า การนำไฟฟ้าต่ำทำให้ผ่านเบบติด ตัวผู้สวมใส่ เกิดปัญหาการสะสมของประจุไฟฟ้า และจับฝุ่นได้ง่าย

เส้นใย	การนำไฟฟ้า
ขนสัตว์ ไหม	การนำไฟฟ้าค่อนข้างต่ำ อาจเกิดประจุได้ง่าย จากการขัดถูของเส้นใย ในที่อากาศเย็น และแห้ง ความชื้นต่ำ ก่อให้เกิดปัญหาไฟฟ้าสถิตได้
ฝ้าย ลินิน	เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดี
เส้นใยสังเคราะห์	โดยทั่วไปนำไฟฟ้าได้ต่ำ ยกเว้นผ่านการตกแต่งสำเร็จให้มีกรนำไฟฟ้าดีขึ้น

ตารางที่ 9 ความสามารถในการนำไฟฟ้า

2.3.1.4.11 ความคงทนต่อแสง

เส้นใยแต่ละชนิดมีความคงทนต่อแสงแดดและแสงไฟฟ้าที่แตกต่างกัน

เส้นใย	อิทธิพลของแสง
ฝ้าย	แสงแดดทำให้ความเหนียวของใยฝ้ายลดลง และอาจเปลี่ยนเป็นสีเหลือง
ลินิน	ทนต่อแสงแดดได้ดีกว่าฝ้าย
ขนสัตว์	แสงแดดทำให้ความเหนียวของขนสัตว์ลดลง แต่ช่วยให้เส้นใยมีสมบัติในการติดสีย้อมดีขึ้น
ไหม	ทนต่อแสงแดดได้น้อยกว่าฝ้ายและขนสัตว์
วิสโคส	แสงแดดทำให้ความเหนียวของวิสโคสลดลง
อะคริลิก	มีความทนต่อแสงได้ดี
ไนลอน	เส้นใยถูกทำลายได้เมื่อถูกแสงแดดเป็นเวลานานๆ
พอลิเอสเตอร์	ทนต่อแสงได้ดี แต่ความเหนียวอาจลดลงไปบ้างเมื่อถูกแสงแดดนานๆ

ตารางที่ 10 ความสามารถในการคงทนต่อแสงแดด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.12 ความคงทนต่อความร้อน

ความร้อนที่อุณหภูมิต่างๆ มีผลต่อเส้นใยชนิดต่างๆ ที่แตกต่างกัน บางชนิดใหม่บางชนิด หลอมละลายบางชนิดใหม่และถูกเป็นไฟ

เส้นใย	อิทธิพลของความร้อน
ฝ้าย	ทนต่อความร้อนได้ดี การรีดผ้าสามารถใช้ อุณหภูมิได้ถึง 205-225 องศาเซลเซียส ฝ้ายเริ่มไหม้และเป็นสีน้ำตาลที่อุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส เมื่อติดไฟเกิดการลุกไหม้อย่างรวดเร็ว
ลินิน	ทนความร้อนได้ดีเช่นเดียวกับฝ้าย แต่ใช้ความร้อนสูงในการรีดผ้า เนื่องจากลินินอมความร้อนมากกว่า เมื่อติดไฟเกิดการลุกไหม้อย่างรวดเร็ว
ขนสัตว์	ต้านทานความร้อนได้น้อย เส้นใยเริ่มหยาบ กระด้างที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียสและเริ่มสลายตัวเมื่ออุณหภูมิ 204 องศาเซลเซียส แต่เกิดการลุกไหม้ที่อุณหภูมิ 318 องศาเซลเซียส
ไหม	ไหมทนความร้อนได้ดี จะลุกไหม้ที่อุณหภูมิ 183 องศาเซลเซียส
วิสโคส	ความเหนียวของวิสโคสจะลดลงที่อุณหภูมิสูงกว่า 150 องศาเซลเซียส วิสโคสจะสลายตัวที่อุณหภูมิ 177-205 องศาเซลเซียส การรีดผ้าใช้ อุณหภูมิ 135 องศาเซลเซียส
อะคริลิก	เส้นใยเริ่มอ่อนตัวและเหนียวที่อุณหภูมิ 216-232 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นใย ถ้าอุณหภูมิสูงกว่านี้เกิดการหลอมเหลว การรีดควรใช้อุณหภูมิไม่เกิน 135 องศาเซลเซียส
ไนลอน	ไนลอนที่ใช้ทำเครื่องนุ่งห่มทั่วไป เริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองที่อุณหภูมิ 216 องศาเซลเซียส ไนลอน หลอมเหลวที่อุณหภูมิ 250 องศาเซลเซียส การรีดควรใช้อุณหภูมิในช่วง 132-149 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอลิเอสเทอร์	เส้นใยเริ่มอ่อนตัวและเหนียวที่อุณหภูมิ 227-242 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นใย ดังนั้นการรีดควรใช้อุณหภูมิต่ำกว่านี้ ที่อุณหภูมิ 249-290 องศาเซลเซียส เกิดการหลอมตัวและติดไฟ
--------------	--

ตารางที่ 11 ความสามารถในการคงทนต่อความร้อน

2.3.1.4.13 ความคงทนต่อกรด

เส้นใยแต่ละชนิดมีปฏิกิริยาต่อกรดที่แตกต่างกันเนื่องจากโครงสร้างทางเคมีของเส้นใยที่ต่างกัน

เส้นใย	อิทธิพลของกรด
ฝ้าย ลินิน	ไม่ทนต่อกรดอนินทรีย์ที่มีความเข้มข้นสูง เช่น กรดเกลือ กรดกำมะถัน กรดไนตริก และกรดฟลูออริก
วิสโคส	เช่นเดียวกับฝ้าย แต่ทนกรดได้ในระดับที่ต่ำกว่าฝ้าย
ขนสัตว์	กรดที่มีความเข้มข้นสูง อาจทำอันตรายต่อเส้นใยได้
ไหม	กรดอินทรีย์ เช่น กรดมด กรดน้ำส้ม และกรดอนินทรีย์ที่เป็นกรดอ่อน มีผลทำลายไหมเพียงเล็กน้อย ส่วนกรดไนตริกความเข้มข้นต่ำจะทำให้ไหมเหลืองขึ้น
ไนลอน	ไม่ทนต่อกรดแก่ที่มีความเข้มข้นสูง ทั้งกรดแร่และกรดอินทรีย์
อะคริลิก	ทนต่อกรดแร่ได้ดีถึงดีเยี่ยม ขึ้นอยู่กับชนิดของใยอะคริลิก
พอลิเอสเทอร์	ทนต่อกรดทั่วไปได้ดี ยกเว้นกรดกำมะถันเข้มข้น

ตารางที่ 12 ความสามารถในการคงทนต่อกรด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.14 ความคงทนต่อค่า

เส้นใยแต่ละชนิดมีปฏิกิริยาต่อค่าที่แตกต่างกัน เนื่องจากโครงสร้างทางเคมีของเส้นใยที่ต่างกัน

เส้นใย	อิทธิพลของค่า
ฝ้าย	ทนต่อค่าที่มีความเข้มข้นสูงได้
ลินิน	ทนต่อค่าที่มีความเข้มข้นสูง ได้น้อยกว่าฝ้าย และสีอาจเหลืองขึ้น
วิสโคส	ในภาวะค่า วิสโคสมีความเหนียวลดลง ที่ภาวะความเข้มข้นสูงสามารถทำอันตรายเส้นใยได้
ขนสัตว์	ขนสัตว์สามารถละลายได้ในสภาวะค่าที่มีอุณหภูมิสูง
ไหม	ไหมทนต่อค่าได้ดีกว่าขนสัตว์ ไหมถูกทำลายได้ในสภาวะค่าที่ค่าแก่
ไนลอน	ทนต่อสภาวะค่าได้ดีมาก
อะคริลิก	ทนต่อค่าอ่อนได้ดี แต่ในสภาวะค่าแก่ทำให้เส้นใยมีความเหนียวลดลง
พอลิเอสเตอร์	ทนต่อสภาวะค่าแก่ได้ แต่ถ้ามีอุณหภูมิสูงขึ้นเส้นใยอาจเป็นอันตราย

ตารางที่ 13 ความสามารถในการคงทนต่อค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.15 ความคงทนต่อตัวทำละลาย

ตัวทำละลายอินทรีย์ และสารซักฟอก มีผลต่อเส้นใยชนิดต่างๆ ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับโครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมี

เส้นใย	อิทธิพลของตัวทำละลาย และสารซักฟอก
ฝ้าย	ทนต่อ สารละลายอินทรีย์ที่ใช้ซักแห้ง สารซักฟอก
ลินิน	คล้ายฝ้าย แต่อ่อนไหวต่อสารซักฟอกประเภทไฮโปคลอไรท์
ขนสัตว์ ไหม	ทนต่อ สารละลายอินทรีย์ที่ใช้ซักแห้ง แต่ไม่ทนต่อสารซักฟอกที่อยู่ในกลุ่มออกซิไดส์
วิสโคส	ทนต่อ สารละลายอินทรีย์ที่ใช้ซักแห้ง แต่ไม่ทนต่อสารซักฟอกที่อุณหภูมิสูง
อะคริลิก พอลิเอสเตอร์	ทนต่อ สารละลายอินทรีย์ที่ใช้ซักแห้ง สารซักฟอก
ไนลอน	ทนต่อ สารละลายอินทรีย์ที่ใช้ซักแห้ง สารซักฟอกยกเว้นกลุ่มคลอรีน

ตารางที่ 14 ความสามารถในการคงทนต่อตัวทำละลายต่างๆ

2.3.1.4.16 ความคงทนต่อจุลินทรีย์ เชื้อรา

เชื้อราและจุลินทรีย์ จะเจริญเติบโตได้ดีในที่ชื้น มีอาหารและอุณหภูมิที่เหมาะสม เส้นใยธรรมชาติซึ่งเป็นเซลลูโลสและ โปรตีน เป็นอาหารที่ดีที่สุดสำหรับราและจุลินทรีย์บางชนิด ราวพวกนี้ทำให้เส้นใยเปื่อยและเกิดกลิ่นอับ

เส้นใยกลุ่มใยสังเคราะห์ โดยทั่วไปสามารถกันเชื้อราและจุลินทรีย์ได้ แต่อาจพบบนเส้นใยที่มีการตกแต่งเคลือบผิวด้วยสารบางชนิดได้

เส้นใยเซลลูโลสถูกเชื้อราทำลายได้ง่าย ไหมสามารถต้านทานเชื้อราได้ดียกเว้นในภาวะที่มีความชื้นสูงและมีความมืด

ขนสัตว์ต้านทานเชื้อราได้ เพียงช่วงระยะเวลาที่จำกัด ส่วนเส้นใยอะซิเตด ต้านทานเชื้อราได้แต่จะเกิดการเปลี่ยนสีของเส้นใย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4.17 ความคงทนต่อแมลง

เป็นสมบัติของเส้นใยที่มีอิทธิพลต่อการใช้งานและการดูแลเก็บรักษาผ้า ผ้าที่ถูกทำลายได้ง่ายด้วยแมลงจะต้องมีการระมัดระวังในการดูแลเก็บรักษาเป็นอย่างมาก จากการที่เส้นใยแต่ละชนิดมีองค์ประกอบทางเคมีต่างกัน ทำให้เส้นใยบางชนิดเป็นแหล่งอาหารของแมลง หรือตัวอ่อนของแมลงบางชนิดได้

- เส้นใยที่มีเซลลูโลสเป็นองค์ประกอบ เช่น ใยฝ้าย ลินิน วิสโคส ทนต่อแมลงต่างๆ
- เส้นใยโปรตีน ถูกทำลายได้ง่ายจากตัวอ่อนของแมลงที่อยู่ตามผ้า และแมลงปีกแข็งที่อยู่ตาม พรหม
- เส้นใยสังเคราะห์ โดยทั่วไปมีความคงทนต่อแมลงสูงมาก นอกจากเส้นใยจะมีการตกแต่งพิเศษ

2.3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งผ้า

การตกแต่งผ้า (finishes) หมายถึงกระบวนการหรือกรรมวิธีต่างๆ ที่ทำขึ้นในระหว่างการผลิตผ้าหรือหลังจากการทอเป็นผืนผ้า และก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อเปลี่ยนผิวสัมผัส เนื้อ คุณสมบัติ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องบางประการของเส้นใย เส้นด้าย และผ้า ให้มีคุณสมบัติ ลักษณะ ผิวสัมผัส และประโยชน์ใช้สอยดีขึ้น ผ้าที่ทอเสร็จใหม่ๆ ยังไม่ได้รับการตกแต่งใดๆ เรียกว่า ผ้าหรือสินค้าดิบ (gray goods or greige)

ประวัติเกี่ยวกับการตกแต่งผ้ามีปรากฏอยู่ไม่มากนัก ทราบแต่ว่าในสมัยก่อนตกแต่งผ้าให้เรียบ โดยใช้น้ำขี้ด และตกแต่งให้ผ้ามีเนื้อและน้ำหนักโดยชุบน้ำผสมดินเหนียวสีขาว เป็นต้น ประวัติที่เขียนไว้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการตกแต่งผ้า เพิ่งมีปรากฏเมื่อศตวรรษที่ 19 จึงพอสรุปได้ว่า เมื่อก่อนหน้านั้นมีการตกแต่งผ้าที่ทำเป็นประจำ (routine finishes) อยู่บ้าง การตกแต่งโดยการชุบมัน (mercerization) ก็เป็นวิธีการตกแต่งผ้าที่เก่าแก่วิธีหนึ่ง ค้นพบโดยจอห์น เมอร์เซอร์ (John Mercer) เมื่อปี พ.ศ. 2396 โดยเอาผ้าฝ้ายแช่น้ำยาโซดาไฟและ เอช.เอ. โลว์ (H.A. Lowe) ได้คิดค้นวิธีและกระบวนการตกแต่งนี้จนประสบความสำเร็จโดยสมบูรณ์เมื่อปี พ.ศ. 2432 และการตกแต่งผ้าให้ทนหด (sanforization) ก็เพิ่งมีในศตวรรษที่ 20 นี้เอง

การตกแต่งผ้าอาจจำแนกออกได้หลายวิธี เช่น อาจแบ่งเป็นการตกแต่งด้วยวิธีเชิงกล การตกแต่งทางเคมี การตกแต่งชนิดถาวร การตกแต่งชั่วคราว การตกแต่งโดยทั่วไป และการตกแต่งพิเศษเพื่อประโยชน์ใช้สอย

การตกแต่งเพื่อเพิ่มคุณสมบัติด้านประโยชน์ใช้สอยหรือเพิ่มหน้าที่ใช้สอย (functional finishes) เพื่อให้ผู้บริโภคมีผ้าที่มีคุณสมบัติพิเศษใช้ อุตสาหกรรมตกแต่งผ้าจึงได้ปรับปรุงเทคนิคใหม่ๆ ขึ้น ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก. การตกแต่งภายนอก เป็นการตกแต่งที่ผิวภายนอกของเส้นใย เส้นด้ายและผ้า ซึ่งสารเคมีจะไม่เข้าไปทำการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างภายในของเส้นใย ได้แก่ การตกแต่งให้ผ้านุ่ม การตกแต่งให้ผ้าแข็งด้วยแป้ง สารเทอร์โมเซตติ้งเรซิน และสารเทอร์โมพลาสติกเรซิน การทำให้ผ้าเนื้อด้านหรือลดความมันลง การตกแต่งไม่ให้เส้นด้ายหลุดร่วน และผ้าแยกง่าย การตกแต่งให้สะท้อนน้ำ การตกแต่งให้ทนต่อมอด หรือการตกแต่งเพื่อป้องกันจุลินทรีย์ เป็นต้น ซึ่งการตกแต่งภายนอกนี้บางครั้งก็อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านรูปร่างและผิวสัมผัสของผ้าได้ด้วย
- ข. การตกแต่งภายใน โครงสร้างของเส้นใย หรือการใช้เคมีผสมเข้าไปทำปฏิกิริยากับเส้นใยทำให้โครงสร้างของเส้นใยเปลี่ยนแปลงไปด้วยวิธีการทางเคมี โดยอาจจะเข้าไปปกปิดความบกพร่องภายในโครงสร้างของเส้นใย และทำให้โครงสร้างของเส้นใยเปลี่ยนแปลงไป เช่น เกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียงตัวของ โมเลกุลหรือทำให้เกิดครอสลิงค์ของโมเลกุลในเส้นใย เป็นต้น การตกแต่งแบบนี้มักใช้กับเส้นใยที่มีผิวหรือโครงสร้างของเส้นใยโปร่งและเป็นรูพรุนด้วยสารเคมีชนิดต่างๆ รวมทั้งเทอร์โมเซตติ้งเรซิน เช่น ยูเรีย และมาลามีนฟอร์มัลดีไฮด์ เพื่อตกแต่งผ้าให้คงรูป การตกแต่งผ้าให้ทนยับ โดยใช้สารที่มีน้ำหนัก เช่น เกลือของโลหะ และการใช้สารเคมีที่เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของเส้นใย เช่น Cyanoethylation และ Acetylation ที่ใช้ของฝ้าย ซึ่งการตกแต่งภายในไม่ทำให้รูปร่างของเส้นใยเปลี่ยนไป แต่อาจเปลี่ยนผิวสัมผัสของผ้าได้

การตกแต่งแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ดังนี้

2.3.2.1 การตกแต่งเพื่อให้ง่ายต่อการดูแลรักษา

- ก. การตกแต่งให้ทนยับนิยมตกแต่งในผ้าฝ้าย เรยอน ลินิน เพื่อให้ผ้ามีการดูดีน้อยลง
- ข. การตกแต่งเพื่อกันหดหรือให้ผ้าคงตัวป้องกันการหดตัว รักษารูปทรงของผ้าไว้
ผ้าฝ้าย กรรมวิธีจะเป็นการบังคับผ้าหดตัวในภาวะที่ชื้นร้อน โดยเครื่องผ้าใยสังเคราะห์ เป็นสารเทอร์โมพลาสติก จึงต้องยกระดับอุณหภูมิที่เส้นใยจะเกิดการอ่อนตัวให้สูงขึ้น
- ค. การตกแต่งให้ทนรอยเปื้อนและสิ่งสกปรก(stain and soil-resistant finishes)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารที่ใช้เป็นตัวเดียวกับที่ใช้ตกแต่งผ้าให้สะท้อนน้ำ เช่น สารเคมี ซิลิโคน สารฟลูออโรเคมีคัล และสารซีฟี่ ซึ่งผ้าที่ตกแต่งด้วยสารดังกล่าวจะทำให้ รอยเปื้อนติดยาก รอยเปื้อนจะไม่ซึมเข้าไปในเนื้อผ้า รอยเปื้อนที่เป็น ของเหลวจะลอยอยู่บนผิวผ้าและกำจัดออกง่ายชื่อการค้าของผ้าที่ได้รับการ ตกแต่งให้สะท้อนรอยเปื้อนคือ Scotchgard และ Zepel เหมาะกับการใช้ตกแต่งบ้าน

- ง. การตกแต่งให้รอยสกปรกหลุดออกง่าย(soil-release finishes) เป็นการตกแต่งที่จำเป็นสำหรับผ้าใยสังเคราะห์ ซึ่งดูดซับน้ำได้ไม่ค่อยดี แต่ดูดซับน้ำมันได้ดี เมื่อโดนสารจำพวกน้ำมันหรือสิ่งสกปรกจึงซักออก ยากมาก การตกแต่งมี 2 วิธี คือ ทำให้พื้นผิวนั้นเป็ยกน้ำง่าย ผ้าจะไ้คลาย สิ่งสกปรกออกมา อีกวิธีคือ เคลือบเส้นใยด้วยสารเรซินหรือซีฟี่ เพื่อ ป้องกันไม่ให้สิ่งสกปรกซึมเข้าสู่ภายในของเส้นใยได้อย่างรวดเร็ว คล้าย กับการตกแต่งเพื่อทนเปื้อน ชื่อการค้าเช่น Dual-action , Scotchgard, Fybrid

2.3.2.2 การตกแต่งเพื่อป้องกันผลกระทบจากสภาวะแวดล้อมภายนอก ได้แก่

- ก. การตกแต่งเพื่อกันน้ำและให้ผ้าสะท้อนน้ำ(water proof and water repellent finishes) คำว่า water proof finishes คือการตกแต่งผ้าให้กันน้ำโดยการเคลือบหรือ ชุบผ้าด้วยสารตกแต่ง เพื่อไม่ให้น้ำผ่านเข้าไปได้ ซึ่งผ้าประเภทนี้ลม และอากาศจะผ่านเข้าไปไม่ได้ ทำให้สวมใส่สบาย ส่วน water repellent finishes เป็นการตกแต่งที่มีผลทำให้ผ้าสะท้อนน้ำ น้ำจะไม่จับผ้า ผ้าจะไม่ เป็ยกง่าย แต่ระบายลมและอากาศได้
- ข. การตกแต่งผ้าเพื่อกันน้ำ(waterproof) หมายถึงผ้าที่ผ่านการเคลือบ หรือชุบด้วยสารตกแต่งเพื่อไม่ให้น้ำผ่าน เข้าไปได้ เคลือบด้วยกาวหรือน้ำมันวานิช แต่ผ้าจะมีเนื้อหนั กเมื่อใส่ไป นานๆ จะเสื่อมคุณภาพ ยางจะลอกเป็นแผ่นๆ ในปัจจุบันก็ยังคงใช้วิธีการ ดังกล่าวตกแต่งผ้าอยู่ และมีการใช้โพลีเมอร์สังเคราะห์ที่สะท้อนน้ำด้วย
- ค. การตกแต่งผ้าให้ทนน้ำหรือสะท้อนน้ำ(water resistant or water repellent) หมายถึงความสามารถของผ้าที่ทนต่อความเปียก ผ้าจะไม่จับน้ำจะ สะท้อนกลับออกโดยรวมตัวกันเป็นหยดน้ำและไหลหลุดออกจากผ้าไป แต่ถ้ารวมกันเป็นหยดที่มีน้ำหนักมากจะสามารถซึมผ่านผ้าได้เหมือนกัน

ง. การตกแต่งให้สะท้อนน้ำ

มีทั้งคงทนถาวร กึ่งถาวร ชั่วคราว

การตกแต่งอย่างถาวร มักใช้สารประกอบซิลิโคน(silicone)

ฟลูออโรเคมีคัล(fluorochemical) เมทิลลอสเตอริน(methyl)

(methylostearamid) และสารประกอบแอมโมเนีย เครื่องหมายการค้าของ
ผ้าที่ได้รับการตกแต่งแบบนี้ ถ้าตกแต่งด้วยซิลิโคน ได้แก่ Hydropruf ,
Sylmer , Cranavette , Aquaguard เป็นต้น ถ้าตกแต่งด้วยฟลูออโรเคมีคัลมี
ชื่อการค้าว่า Zepal , Scotchgard

การตกแต่งชนิดกึ่งถาวร เคลือบด้วยสาร 2 ชนิด คือเมทัลลิกโซป

(Metallic soap) และเซอร์โคเนียม(Zirconium)

การตกแต่งชนิดชั่วคราวเคลือบด้วยสารประกอบอลูมิเนียมหรือ
สารประกอบประเภทซีฟิ่ง เครื่องหมายการค้าของผ้า คือ Cyanatex และ
Aridex หรือ สารฟลูออโรเคมีคัล เช่น สเปรย์ สามารถฉีดผ้าให้สะท้อนน้ำ
ได้ เสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่มักได้รับการตกแต่งให้สะท้อนน้ำ ได้แก่ เสื้อกัน
ฝน หมวก ร่ม และผ้าปูโต๊ะที่ใช้ในห้องน้ำ

จ. การตกแต่งเพื่อป้องกันเชื้อแบคทีเรีย(bacteriostats)

เป็นการตกแต่งผ้าให้ทนต่อเชื้อแบคทีเรียหรือจุลินทรีย์เพิ่มเข้าไปใน
เนื้อผ้า ซึ่งทำขึ้นเพื่อ เหตุผล 3 ประการ คือ

- เพื่อควบคุมการแพร่ของเชื้อโรคและลดการติดเชื้อหลังการบาดเจ็บ
 - ช่วยดับกลิ่นอันไม่พึงประสงค์จากเหงื่อ ความชื้น และความสกปรกจาก
ผ้า
 - ช่วยลดการเกิดเชื้อราและเชื้อแบคทีเรียในผ้า ไม่ให้ผ้าเปื่อยเร็ว
- สารตกแต่งเพื่อป้องกันเชื้อแบคทีเรียมีทั้งที่ติดทนอยู่กับผ้าได้นานและ
ชนิดที่ไม่ติดทน สารตกแต่งชนิดที่ติดได้นาน โดยใช้เคลือบหรือพ่นทับ
บนผิวผ้า สารจะไม่ละลายและยังคงติดอยู่บนผ้าแม้จะเอาไปซักหรือรีด
ส่วนอีกชนิดหนึ่งจะติดแน่นอยู่กับโครงสร้างของผ้า อาจจะมีการเพิ่มสาร
ป้องกันจากแบคทีเรียเข้ากับการตกแต่งผ้าชนิดอื่น เช่น การตกแต่งเพื่อกัน
น้ำ การเพิ่มสารประกอบไซยาเอทิลเลชัน(Cyanoethylation) ลงในผ้าจะ
ช่วยลดการเกิดเชื้อราได้

2.3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งบนผืนผ้า

2.3.3.1 เทคนิคการใช้ลูกปักและเลื่อมตกแต่งผืนผ้า

ในสมัยโบราณเริ่มตั้งแต่ยุคที่มนุษย์รู้จักการนุ่งห่ม ลูกปักมีขึ้นในทุกทวีป โดยลูกปักในสมัยนั้นทำจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น ในประเทศฝรั่งเศสมีการทำลูกปักจากไม้และเขาสัตว์ ประเทศอังกฤษทำลูกปักจากไม้ กระเบื้องเคลือบ และลูกปักจากอำพัน กรีซทำลูกปักเงินและกระเบื้องเคลือบสีสด อินเดียแดงทำลูกปักหินเม็ดกลมเล็ก ที่เรียกกันว่า ปล้องอ้อย และทำลูกปักจากหินมีค่า เช่น เทอร์ควอยส์(Turquoise) ปะการังและเงิน แอฟริกาทำลูกปักจากเมล็ดพืช กระจกและโลหะ ชาวเปรูทำลูกปักกระเบื้องเคลือบเต็มสีเขียวลายของเผ่ามายา ด้วยมือที่ละเอียดอย่างวิจิตร ชาวอียิปต์โบราณทำลูกปักแก้ว โดยมีพ่อค้าชาวอาหรับนำลูกปักไปขายในอเมริกาและอินเดีย ประเทศจีนขายลูกปักส่งออกทั่วโลกตั้งแต่ยุคบรอนซ์ก่อนคริสตกาล จนกระทั่งมีเส้นทางสายไหมเป็นเส้นทางค้าขายลูกปักเงิน หยกปะการัง ที่สำคัญไปจากการค้าผ้าไหม สมัยราชวงศ์หมิงมีลูกปักทำจากลูกปักลงยา และกระเบื้องเคลือบสีฟ้า ขาว รวมทั้งไข่มุกน้ำจืด ประเทศญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมไข่มุกเลี้ยงตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 กระเบื้องเคลือบที่มีคุณภาพสูง และลูกปักเฉพาะที่แกะสลักอย่างสวยงาม รวมทั้งมีโรงงานผลิตลูกปักแก้วขนาดต่างๆ อีกด้วย

สำหรับประเทศไทยมีลูกปักที่เป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงอารยธรรมโบราณในสมัยทวารวดี และสุโขทัย ซึ่งเป็นลูกปักประจำทองสลักลาย และลูกปักประจำทองลงยา ส่วนทางอีสานจะมีลูกปักด้านเกี่ยวที่ทำจากคินเผา และทางภาคใต้จะเป็นลูกปักจากเปลือกหอย การนำลูกปักมาตกแต่งบนเสื้อผ้าโดยการปักลูกปัก เป็นงานปักชนิดหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากจีน เช่นเดียวกับการปักไหม การปักลูกปักเป็นงานปักที่ใช้วัสดุมีค่า ส่วนใหญ่เป็นลูกปักแก้วสี ที่ทางสากลเรียกว่า ลูกปักแก้วคริสตัล เป็นลูกปักสีต่างๆ มีหลายขนาดต่างกัน บางชนิดมักเจียรนัยเป็นเหลี่ยมไม่เท่ากันหรืออาจทำกันบางชนิดเป็นเม็ดกลมเล็กๆ แล้วเจาะรูตรงกลางหัวท้าย ในอดีตงานปักชนิดนี้ส่วนใหญ่ปักอยู่บนลายหน้าหมอน เครื่องนุ่งห่ม จะจัดอยู่ในงานปักเครื่องแต่งกายของการละเล่นหุ่นหน้าวัง หุ่นหลวง ผ้าทรงพระพุทธรูป แต่ในปัจจุบันนำมาดัดแปลงให้เม็ดลูกปักแก้วสีใหญ่ขึ้น และใช้พลาสติกแทน

การปักลูกปักและเลื่อมนิยมปักเสื้อผ้าที่ใช้กับงานกลางคืน เพราะลูกปักและเลื่อมจะเพิ่มความแวววาวและความสวยงามให้กับเสื้อผ้ายิ่งขึ้น เสื้อผ้าที่ปักตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกปักจะมีราคาแพง เพราะค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก แต่ถ้าเราสามารถปักตกแต่งได้เองก็จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลง การเลือกลายปักควรเลือกแบบง่ายหรือแบบคลาสสิก(classic) เสื้อผ้าจะได้ไม่ล้าสมัยเร็วและในปัจจุบันมีเลื่อมและลูกปักที่ปักสำเร็จรูปจำหน่ายมากมายหลายรูปแบบ ทำให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.3.3.1.1 ชนิดของลูกปัด

ลูกปัดและเลื่อมมีให้เลือกมากมาย ทั้งขนาดและสี รูปร่างก็มีแตกต่างกันไป ในการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าเลื่อมและลูกปัด ควรเลือกชนิดให้เหมาะสมกับผ้าและลวดลายที่จะตกแต่ง เทคนิคการปักลูกปัดแต่ละชนิดสามารถปักลูกปัดติดกับเสื้อได้เลย แต่บางชนิดก็ต้องร้อยให้เป็นสายเสียก่อนจึงนำมาปัก ลูกปัดและเลื่อมมีสีแวววาวอยู่ในตัว ทำให้สิ่งที่นำมาแต่งเกิดความสวยงามยิ่งขึ้น

- ก. ลูกปัดแก้ว(Small Beads) เป็นลูกปัดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสี ทำจากแก้วหรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักโบว์ และกิ้งก้าน

ภาพที่ 2.26 ลูกปัดแก้ว

- ข. ลูกปัดมุก(Pearl Beads) เป็นลูกปัดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีสีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุก และสีขาวเหลือง สีอ่อนๆ คล้ายเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสีหลายขนาด (ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสง) นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ และปักชายครุยของผ้าสไบ

ภาพที่ 2.27 ลูกปัดมุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. ลูกปัดคริสตัล(Large Crystal) เป็นลูกปัดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสันสวยงาม โดยการฉีดสีด้านใน ให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่นและนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

ภาพที่ 2.28 ลูกปัดคริสตัล

- ง. ลูกปัดแท่ง(Bugle Beads) หรือปล้องอ้อยจะมีลักษณะเป็นแท่งยาว มีทั้งขนาดยาวมากหรือยาวน้อย ถ้าแท่งแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็ก ผิวรอบนอกก็จะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวรอบนอกก็จะเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงาม แวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นกำไลเกสร ปักโบว์ไม้และกิ่งก้าน

ภาพที่ 2.29 ลูกปัดแท่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จ. ลูกปัดโลหะ (Metallic gold) เป็นลูกปัดขนาดเล็กเท่ากับลูกปัดแก้ว แต่เป็นลูกปัดที่ทำด้วย โลหะสีทองหรือชุบทอง

ภาพที่ 2.30 ลูกปัดโลหะ

- ฉ. ลูกปัดมุกกรี (Called an Oat pearl) หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเมล็ดข้าว คือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้ และโบไม้

ภาพที่ 2.31 ลูกปัดมุกกรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

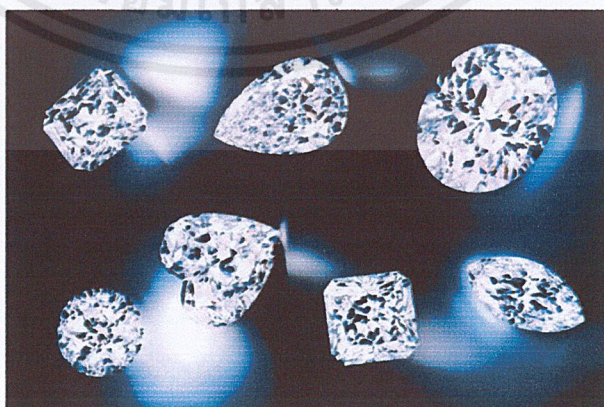
ข. เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมมีราคาแพง จึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย เพชรเทียมมี 2 ลักษณะ คือ

1.เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรระโน เพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็นหัวแหวน คือจะต้องมีสาแทรกสำหรับยึด ซึ่งสาแทรกนี้ทำด้วยโลหะอ่อน มีสีเดียวกับตัวเรือนเพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

ภาพที่ 2.32 เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรระโน

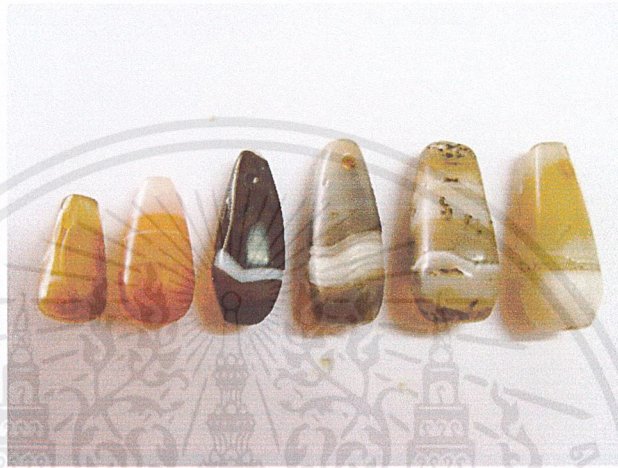
2.เพชรเทียมที่มีรูปทรงต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรีหรือรูปเหลี่ยมต่างๆ ซึ่งจะมีการเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ

ภาพที่ 2.33 เพชรเทียมที่มีรูปทรงต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ. ลูกปัดรูปหยดน้ำ (Variety of drops) ลูกปัดลักษณะนี้เป็นรูปทรงเหมือนหยดน้ำ จึงนิยมนำไปปักสำหรับส่วนที่เป็นชายห้อย คล้ายตุ้มตุ้ หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีสีแวววาว บางชนิดก็เหมือนสีมุก ลูกปัดชนิดนี้ บางอย่างอาจมีห่วงเล็กๆ สำหรับร้อย บางชนิดก็มีช่องตรงกลางเม็ดลูกปัด สำหรับร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

ภาพที่ 2.34 ลูกปัดรูปหยดน้ำ

2.3.3.1.2 ชนิดของเลื่อม

ก. เลื่อมชนิดกลม (Cup Sequins) มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรูและลึกลงเล็กน้อย มีหลายขนาดและมีสีหลากหลาย ขนาดที่นิยมใช้คือ 3.5 มม. 5 มม. 8 มม. และ 10 มม.

ภาพที่ 2.35 เลื่อมชนิดกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. เลื่อมชนิดกลมแบน (Flat Sequins) ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วนลึก เลื่อมจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลางเลื่อม สำหรับร้อยลูกปัดเวลาปักลายที่มีความโค้งงอจะต้องหักเลื่อมก่อน ลายที่นิยมปักเลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกลียวมังกร และเกล็ดปลา

ภาพที่ 2.36 เลื่อมชนิดกลมแบน

ค. เลื่อมชนิดโลหะ (Metallic Sequins) เป็นเลื่อมที่ทำจากโลหะเนื้ออ่อน มีน้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะขกเลื่อมคล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบหรือชุบสีที่เป็นโลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่างๆ

ภาพที่ 2.37 เลื่อมชนิดโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. เลื่อมลักษณะพิเศษ (Paillettes) จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปร่างที่แตกต่างกันออกไป ตามความคิดของผู้ผลิต เลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูป คือ สามารถปักตกแต่งและใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้ หรือ ใบไม้ ส่วนสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะต่างกับเลื่อมชนิดอื่น คือ นอกจากมีรูตรงกลางแล้ว บางชนิดเช่นรูปใบไม้จะมีรูสำหรับร้อยหรือปักอยู่ที่ส่วนบน หรือริมของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้ปักเสื้อผ้าที่ต้องการจุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องการความละเอียดและปราณีต

ภาพที่ 2.38 เลื่อมลักษณะพิเศษ

2.3.3.1.3 เทคนิคการตกแต่งเสื้อด้วยลูกปัด

ปกติไม่มีแบบฉบับการปักลูกปัด โดยเฉพาะ ช่างปักอาจจะออกแบบขึ้นเองได้ โดยใช้การประยุกต์ลายปักต่างๆ ตามใจชอบ การเลือกใช้เข็มสำหรับงานปักลูกปัดและเลื่อม ควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถร้อยด้ายผ่านรูของลูกปัดที่มีขนาดเล็กได้ สะดวก ควรใช้เข็มปักเบอร์ 12 การเตรียมลายปักลูกปัด ควรทดลองปักลูกปัดบนเศษผ้า จนได้ดอกหรือลายเป็นที่พอใจ เพื่อลองใช้ลูกปัดและสีต่างๆ จนถูกใจแล้ว จึงลงมือปักบนเสื้อผ้า จะทำให้ได้ผลงานที่พอใจ การปักลูกปัดมีเทคนิคการปักได้หลายวิธีดังนี้

- ก. การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย (Beads in motion) คือ วิธีการนำลูกปัดชนิดหยดน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมาร้อยเป็นตุ้มตุ้ม แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม หรือลูกปัดแก้วขนาดเล็ก ร้อยเป็นสายต่อข้อให้ได้เป็นลักษณะลายลูกปัดที่แกว่ง ไกวได้ แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับตกแต่งต่างๆ
- ข. การปักลูกปัดบนลายผ้าพิมพ์ (Beading prints) การปักวิธีการนี้คือ การเลือกลูกปัดให้เหมาะสมกับลวดลายผ้าพิมพ์ แล้วปักลงใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายพิมพ์นั้น ทำให้ผ้าพิมพ์ดูน่าสนใจ และมีราคาขึ้นกว่าเดิม

- ค. การปักลูกปักลายเส้น (Scroll design) คือ การปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลายด้วยลูกปักซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจขึ้น เมื่อใช้ลูกปักสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น
- ง. การปักลูกปักทึบแนวเย็บ (Outline stitching) การปักชนิดนี้จะปักลูกปักลงบนผ้าที่เย็บด้วยฝีเข็มหรือตามแนวตะเข็บเย็บ โดยปักเป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้บนลายที่เดินฝีเข็มจักร วิธีนี้นอกจากจะช่วยปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย
- จ. การปักลูกปักเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ (Detail beading) เป็นการปักลูกปักลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลายๆ สี หรือมีหลายดอกหลายขนาด การปักชนิดนี้ต้องการเน้นลายพิมพ์เพียงบางลาย หรือเพียงบางดอกของผืนผ้าพิมพ์ที่เหมาะสมและสวยงาม เมื่อปักแล้วจะทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น
- ฉ. การปักลูกปักทับบนช่อลูกไม้ตัดดอก (Beading brocade) การปักลูกปักชนิดนี้เพื่อทำให้ช่อลูกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น ถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าชุดราตรี หรือชุดเจ้าสาว ควรเลือกลูกปักที่มีความแวววาวสดใส จะช่วยทำให้ช่อลูกไม้นั้นดูสวยงามสะดุดตามากยิ่งขึ้น
- ช. การปักลูกปักลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน (Beading lace) การเลือกลูกปักที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ ควรเลือกลูกปักแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกควรใช้ลูกปักชนิดมุกกลม ปักส่วนที่เป็นเกสร และใช้ลูกปักแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกปักลงไปบนผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น หรือสวยงามกว่าเดิม
- ซ. การใช้เทปลูกปักสำเร็จรูป (Commercial beading and motifs) คือการนำเทปลูกปักสำเร็จรูปมาเย็บติดกับเสื้อผ้าเพื่อตกแต่ง ให้เสื้อผ้านั้นดูสวยงาม เทปลูกปักสำเร็จรูปมีให้เลือกหลายรูปแบบ ควรเลือกให้เหมาะสมกับส่วนที่จะนำไปตกแต่ง

2.3.3.1.4 วิธีการปักลูกปัก

การใช้เทคนิคการปักเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการปัก ซึ่งเทคนิควิธีการต่างๆ นั้น เราสามารถที่จะนำวิธีการหลายๆ อย่าง และนำลูกปักหลายๆ ชนิดมาผสมเป็นลวดลาย ตกแต่งบนเสื้อผ้า ตามที่เราต้องการ วิธีการปักลูกปักเบื้องต้นมีดังนี้

- ก. ใช้ตะเข็บคั่น ปักโดยร้อยลูกปักทีละ 1 เม็ด วิธีการแบบนี้ใช้ปักเป็นเกสร ดอกไม้ ปัก เดินเส้น หรือปัก โปรบบนตัวเสื้อ จะปักให้เม็ดลูกปักชิดกันหรือทิ้งช่วงให้ห่างกันก็ได้
- ข. ใช้ตะเข็บถอยหลังปักลูกปักทีละ 1 เม็ด ใช้ปักลักษณะเดียวกันกับวิธีที่ 1 แต่วิธีนี้จะได้ตะเข็บที่แข็งแรงกว่า
- ค. ใช้วิธีร้อยด้ายถอยหลังเป็นช่วงๆ ปักลูกปักทีละ 2 เม็ด
- ง. ใช้วิธีการสอดตรงลูกปักทีละ 1 เม็ด โดยการร้อยลูกปักให้เป็นสายก่อน แล้วใช้เข็มร้อยด้ายอีกเส้นปักตรงด้ายเส้น ที่ร้อยลูกปักให้ติดกับผ้า การปักวิธีนี้ ต้องแน่ใจว่าด้าย เส้นที่ร้อยลูกปักด้านบน จะต้องมีความแข็งแรงและทนทาน ไม่ขาดง่าย
- จ. ใช้วิธีการสอดตรงลูกปักทีละ 2 เม็ด ใช้วิธีการเดียวกับวิธีที่ 4 แต่ตรงลูกปักครั้งละ 2 เม็ด
- ฉ. ใช้ตะเข็บถอยหลังและร้อยด้ายในลูกปักชนิดแท่ง วิธีนี้นิยมใช้ในการปัก ลูกปักแท่ง ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถปักได้แน่น ทนทานกว่าวิธีอื่น แต่ต้องใช้เวลาในการปักมากกว่าเช่นกัน
- ช. ใช้วิธีการปักทึบ โดยร้อยลูกปักทีละหลายเม็ด เท่าความกว้างของลายที่ต้องการ และมีการหมุนลาย โดยใช้ลูกปักร้อยเป็นสายปักด้านล่าง ก่อนปัก ลูกปักทับด้านบน วิธีนี้ไม่เหมาะกับลวดลายที่มีขนาดใหญ่มากเกินไป ส่วนใหญ่จะใช้กับลายที่เป็นกลีบดอกไม้ที่ต้องการให้แน่น วิธีนี้ใช้ได้กับ ลูกปักชนิดกลมและลูกปักชนิดแท่ง
- ซ. การร้อยลูกปักแบบห้อยหรือแบบตุ้งติ้ง เป็นการปักที่นิยมปักเป็นชายครุย ปลายแขน เสื้อและชายเสื้อ โดยการร้อยลูกปักห้อยเป็นสายติดกับ ตัวเสื้อเป็นช่วงๆ

2.3.3.1.5 วิธีการปักเลื่อม

มีวิธีการปักหลายวิธี มีทั้งที่ปักเรียงไม่ซ้อนกัน และแบบซ้อนกัน และปักแบบกระจายเป็นจุดๆ ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการปักดังนี้

- ก. การปักเลื่อมด้านเดียว โดยใช้เข็มสอดเข้าไปในรูของเลื่อม แล้วเย็บคร่อมเลื่อมด้านใด ด้านหนึ่งตรงติดกับผ้า แล้วจบด้วยการเย็บตะเข็บแบบคั่นถอยหลังยึดให้แน่น
- ข. การปักเลื่อมทั้ง 2 ข้าง วิธีการแทงเข็มให้พอดีกับรูของเลื่อมตรงกลาง และเย็บคร่อมเลื่อมตรงทั้ง 2 ข้างของเลื่อมให้อยู่ตรงกันข้าม
- ค. การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัก การปักเลื่อมชนิดนี้เป็นการปักโดยบังคับให้เลื่อมอยู่กับที่ โดยใช้ลูกปักตรงกลางรูของเลื่อม การปักนี้จะมองไม่เห็นเส้นด้าย เพราะใช้วิธีแทงเข็มขึ้นกลางรูของเลื่อม แล้วร้อยลูกปักใส่เข็มปักลงที่เดิม ด้ายก็จะซ่อนอยู่ด้านล่าง
- ง. การปักเลื่อมซ้อนกัน (Overlapping sequins) คือ การปักเลื่อมให้ซ้อนกันเป็นระยะ โดยสม่ำเสมอ โดยการปักแบบคั่นถอยหลัง โดยมีวิธีการปักดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การปักตามเส้นลวดลายที่ออกแบบไว้ มีขั้นตอนดังนี้ แทงเข็มขึ้นบนผ้า แล้วร้อยเข็มสอดในรูของเลื่อมด้านหน้า แทงเข็มลงเย็บตะเข็บเหมือนคั่นถอยหลัง ระยะเวลาที่ก้าวฝีเข็มจะเท่ากับความกว้างครึ่งหนึ่งของเลื่อม แล้วดึงด้ายให้ตึงเพื่อยึดเลื่อมติดกับผ้า จับเลื่อมเรียงซ้อนไปเรื่อยๆ จนได้ความยาวตามต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 การปักเลื่อมซ้อนกันเป็นกลุ่ม ใช้ปักในลักษณะเป็นรูปดอกไม้ตรงกลางปักเพิ่มด้วยลูกปักช่วยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น

- จ. การปักเลื่อมชนิดพิเศษ (Paillettes sequins) การปักเลื่อมตรงด้านข้างด้านเดียว ใช้วิธีการเย็บตรงเลื่อมเป็นระยะๆ การปักเลื่อมวิธีนี้จะมองเห็นเส้นด้ายที่ปัก การปัก เลื่อมโดยใช้ลูกปักร้อย 1 เม็ด แล้วแทงเข็มกลับที่เดิม ทำให้เลื่อมติดแน่นคงที่ และมอง ไม่เห็นเส้นด้ายที่ใช้ปัก

ภาพที่ 2.39 แสดงการปักลูกปัดและเลื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3.1.6 การปักผ้าด้วยมือ

ก. ลักษณะของการปัก

ลักษณะที่ 1 การปักอย่างหยาบ เป็นการปักด้วยไหมเส้นใหญ่ บนเนื้อผ้าหยาบ ลายขนาดใหญ่ ถ้าเป็นลายที่ติดต่อกัน เช่น การปักใจว้หรือการปักสอดไหม จะช่วยเพิ่มความหนาของเนื้อผ้าขึ้นได้ เหมาะสำหรับการปักผ้าที่ใช้เป็นประเภท ตกแต่งเครื่องเรือนเครื่องใช้ต่างๆ มากกว่าที่จะปักตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 2.40 ลักษณะการปักอย่างหยาบ

ลักษณะที่ 2 การปักอย่างละเอียด เป็นการปักด้วยไหมเส้นเล็กบนเนื้อผ้าบาง ลายขนาดธรรมดา หรือค่อนข้างเล็ก อาจใช้กับเนื้อผ้าหนาได้เหมือนกัน เช่น ผ้าไหมเนื้อหนาแต่ต้องให้ไหม เข้ม และผ้าสัมพันธ์กันเหมาะสำหรับตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ภาพที่ 2.41 ลักษณะการปักอย่างละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ประเภทของการปัก

ประเภทที่ 1 การปักหน้าเดียว เป็นการปักให้ดูสวยงามแต่ด้านหน้าด้านเดียวด้านหลังจะห่างหรือข้ามไปข้างแต่ก็ควรระวังเรื่องการข้ามไหมจากลายอันหนึ่งไปอีกลายอันหนึ่ง อย่าข้ามในระยะห่างกันมากนัก เพราะถ้าเป็นผ้าแพรหรือผ้าต่วน จะทำให้เห็นเส้นด้ายที่ข้ามปรากฏออกมาด้านหน้า ทำให้หมดความสวยงามไปได้ ทั้งจะทำให้ลายปักนั้น ไม่คงทนถาวรหรือหลุดได้ง่าย การปักหน้าเดียวนี้มักใช้กับลวดลายที่แคบมีช่วงไหมสั้น เช่น หน้าหมอน ก็มักเป็นการปักหน้าเดียว การปักจะใช้การปักทับลาย หรือปักขกลายก็ได้

ประเภทที่ 2 การปัก 2 หน้า คือ การปักให้เหมือนกันทั้งสองด้าน คือ ด้านหน้าและด้านหลัง หรือด้านนอกและด้านใน ใช้ปักกับลายแคบแต่ถ้าลายที่จะปักเป็นลายกว้างหรือลายใหญ่ ก็ปักแต่เฉพาะขอบลายจะใช้วิธีปักขกลายก่อนที่จะลงมือปักต้องค้นไปหาที่ตั้งต้นปัก เพราะเราไม่ขมวดปมไหมให้เป็นปมเมื่อปักเสร็จลายหนึ่งแล้ว หรือว่าจวนจะหมดลายแล้วให้แทงเข็มพาไหมที่เหลือย้อนกลับไปในลายที่ปักแล้วจึงตัดไหมให้เรียบร้อยการปักนี้ใช้ปัก ผ้าเช็ดหน้า ผ้าห่ม ผ้าม่าน

ประเภทที่ 3 การปักแรเงา มีผู้นิยมกันมากในขณะนี้ เพราะเป็นการปักที่ดูสวยกว่าการปักสองหน้า หรือหน้าเดียว ซึ่งเป็นแบบธรรมดา การปักแรเงานี้ เป็นการปักเล็บบสีแรเงาให้ดูเหมือนจริง เช่น รูปดอกไม้ ใบไม้ หรืออาจใช้วิธีแรเงาช่วยให้สดใสได้

ค. รูปแบบของการปัก

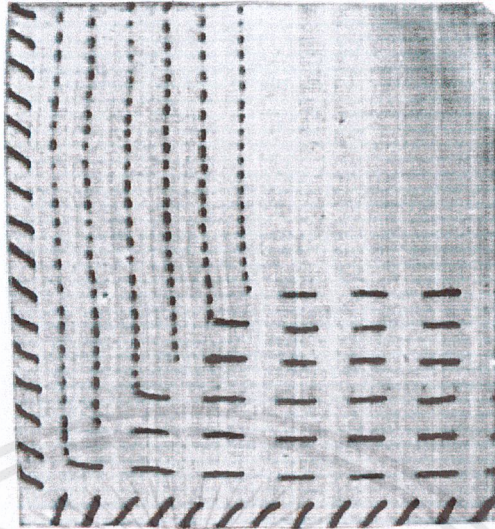
1. ปักเดินเส้น (Outline Stitch)

ภาพที่ 2.42 แสดงลักษณะงานเดินเส้น

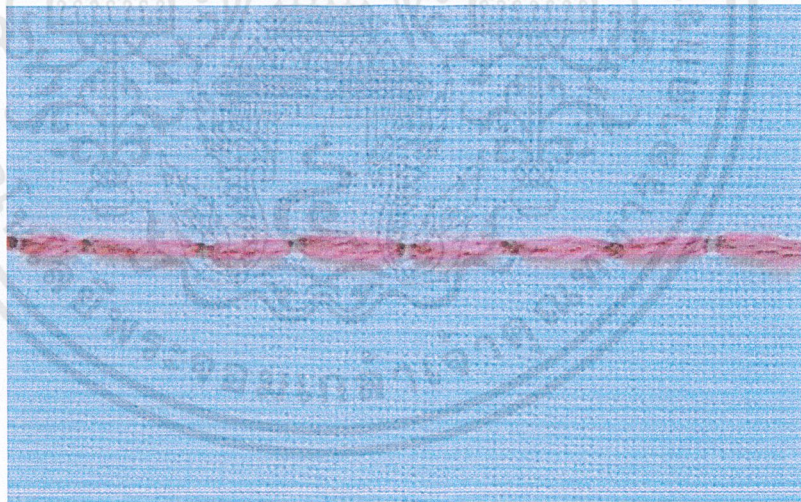
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตะเข็บเนา (Running Stitch)

ภาพที่ 2.43 แสดงลักษณะงานตะเข็บเนา

3. การปักคั่นถอยหลัง

ภาพที่ 2.44 แสดงลักษณะงานการปักคั่นถอยหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปักลูกโซ่ (Chain Stitch)

ภาพที่ 2.45 แสดงลักษณะงานการปักลูกโซ่

5. การปักปมฝรั่งเศส (French Knot)

ภาพที่ 2.46 แสดงลักษณะงานการปักปมฝรั่งเศส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การปักกระดุกปลาตายใบไม้ (Leaf Stitch)

ภาพที่ 2.47 แสดงลักษณะงานการปักกระดุกปลาตายใบไม้

7. การปักทิว

ภาพที่ 2.48 แสดงลักษณะงานการปักทิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การปักครึ่ง (Couching)

ภาพที่ 2.49 แสดงลักษณะงานการปักครึ่ง

9. การปักเลซี่-เดซี่ (Lazy-Daisy Stitch)

ภาพที่ 2.50 แสดงลักษณะงานการปักเลซี่-เดซี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การปักแบบตัวหมอน (Bullion Stitch)

ภาพที่ 2.51 แสดงลักษณะงานการปักแบบตัวหมอน

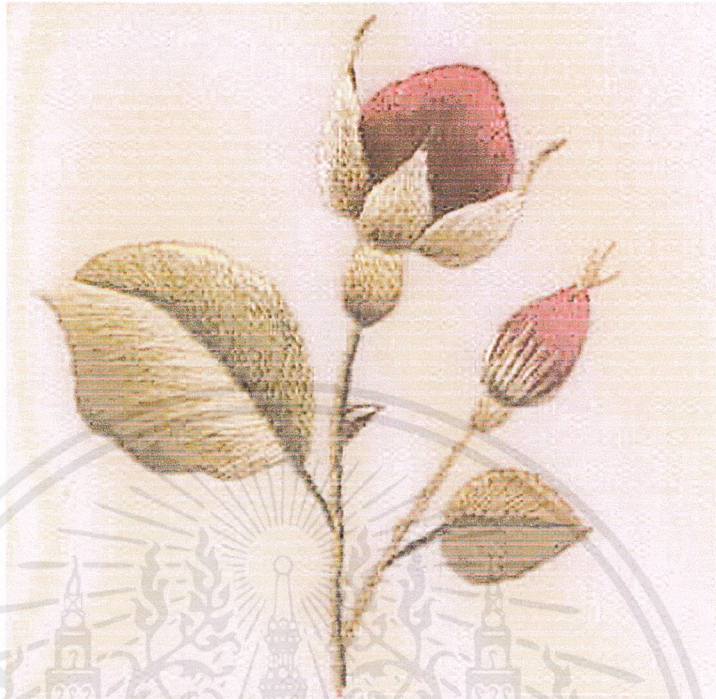
11. การปักแบบคัทเวิร์ค (Cutwork Stitch)

ภาพที่ 2.52 แสดงลักษณะงานการปักแบบคัทเวิร์ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. การปักสั้นยาวหรือปักชอย (Long and short Stitch)

ภาพที่ 2.53 แสดงลักษณะงานการปักสั้นยาวหรือปักชอย

2.3.3.1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการต่อผ้า (Patchwork)

งานแพชเวิร์ค(Patchwork) หรือควิลต์ (Quilt) คืองานฝีมือที่ใช้ผ้ามาปะติดปะต่อเข้าด้วยกัน และค้นให้เกิดเป็นลวดลาย ในเมืองไทยนิยมทำกันมากในภาคเหนือ โดยเฉพาะในกลุ่มชาวไทยภูเขา

ก. ผ้าควิลต์แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 Patchwork หรือ Pieced Quilts คือ ผ้าควิลต์ที่ชั้นบน เกิดจากการนำผ้ามาเย็บต่อกันให้เป็นลวดลายด้วยทรงรูปเรขาคณิต แพดเทิร์นที่นิยม ได้แก่ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมจัตุรัส และหกเหลี่ยม

ภาพที่ 2.54 แสดงลักษณะงาน Patchwork หรือ Pieced Quilts

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทที่ 2 Applique Quilts คือผ้าควิลต์ที่ชั้นบน ทำลวดลายด้วยการตัดผ้าเป็นรูปร่างต่างๆ ตามจินตนาการ โดยไม่จำกัดรูปทรง เช่น ลายดอกไม้ ลายสัตว์ รวมทั้งภาพเหมือนจริง

ภาพที่ 2.55 แสดงลักษณะงาน Applique Quilts

ประเภทที่ 3 Quilting คือ ผ้าควิลต์ที่ทำให้เกิดลวดลายทั้งผืนด้วยวิธีการควิลต์หรือคั่นด้วยมือ ซึ่งนิยมทำกันบนผ้าพื้นสีขาวหรือสีต่างๆ ตัวอย่างของงานประเภทนี้ คือ Trapunto Quilts

ภาพที่ 2.56 แสดงลักษณะงาน Quilting

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมผ้า

2.3.4.1 การย้อมการย้อมแบบง่าย ๆ ด้วยสีย้อมเย็น ไคลลอน (DYLON COLD DYES)

สีย้อมเย็น ไคลลอน เหมาะสำหรับการย้อมผ้าเส้นใยธรรมชาติทุกชนิด เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม

ผ้าเรยอง ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ และผ้าฝ้ายผสมเคมี ฯลฯ หนึ่งครั้งย้อมผ้าแห้งหนัก 250 กรัม หรือผ้าแห้งน้ำหนักปานกลาง 2-3 ตารางหลา

- ก. ชักผ้าที่จะย้อมให้สะอาดเสียก่อน ผ้าฝ้ายที่ลงแป้งไว้ ต้องแช่ผ้าในน้ำร้อนให้แป้งละลายออกจากผ้าให้หมด
- ข. เจาะตลับสีเทพงสีลงในเหยือกแก้ว
- ค. เทน้ำอุ่นครึ่งลิตรใส่ลงไป และคนให้เข้ากันเป็นน้ำย้อม
- ง. ฝีกของเทพลีสีไคลลอน (ไคลลอน โคลดคายฟิکش) พร้อมทั้งตักเกลือ 4 ช้อนโต๊ะใส่ลงไป ในเหยือกแก้ว
- จ. เทน้ำเคือดครึ่งลิตรใส่ลงไป และคนให้เข้ากันเป็นน้ำย้อม
- ฉ. เทน้ำเย็นใส่กอละมัง หรือ ภาชนะที่ไม่ขึ้นสนิม ให้นำท่วมผ้าที่จะย้อมเล็กน้อย
- ช. เทน้ำย้อมในข้อ ค. และข้อ จ. ทั้งสองชนิดลงไปในน้ำเย็นข้อ ฉ. และคนให้ละลายเข้ากัน
- ซ. เอาผ้าที่ซักสะอาดแล้วลงย้อมเปียก กดผ้าให้จมในน้ำย้อมและคนผ้าตลอด 10 นาที และทิ้งผ้าให้จมในน้ำย้อมอีก 50 นาที คนผ้าเป็นครั้งคราว
- ฌ. เอาผ้าที่ย้อมเสร็จแล้ว มาซักในน้ำสะอาดจนน้ำใสแล้วเอาผ้าไปซักอีกครั้งในน้ำร้อนผสมสบู่หรือผสมผงซักฟอกเพื่อให้หมดกากของสีจนน้ำใสสะอาดแล้วนำผ้าไปตากแห้ง

ห้ามใช้ย้อม ผาในลอน หรือ ผลิตภัณฑ์ ที่ประกอบขึ้นทางเคมี

ข้อควรระวัง

- สีย้อมเย็นหรือตลับต้องใช้โด้คคายฟิکشหนึ่งซองและเกลือ 4 ช้อน โต๊ะเสมอ
- ผ้าขนสัตว์ ใช้น้ำส้มสายชู 1 ครั้ง ถ้วยชา แทนไคลลอน โคลดคายฟิکش และเกลือ และน้ำร้อนแทนน้ำเย็น เพื่อให้สีสวยสด และย้อมผ้าตามกรรมวิธีในข้อ ช.
- การย้อมผ้าทุกครั้ง ควรสวมถุงมือหรือใช้ไม้ยาว 1 ฟุต 2 อันแทน
- การซักสิ่งที่ย้อมนี้ในคราวต่อไป ห้ามใช้ยาฟอกสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4.2 การข้อมแบบง่ายๆด้วยสีย้อมเย็นไคลอน สารสารถัดประโยชน์ (ข้อมร้อน)

สีย้อมผ้าไคลอนสารสารถัดประ โยชน์ เหมาะสำหรับผ้าไนลอนผ้าลินินผ้าเท โทร้อน ผ้าฝ้าย ผ้าไหม ผ้าขนสัตว์ ผ้าเรยอง ผ้าแบบลอน ผ้าเปอร์ลอน ผ้าเอเซอร์ เตท ผ้า พี.วี.ซี ผ้าพลาสติก กระจุกมไนลอน ฯลฯ

2.3.4.2.1 ข้อมผ้าแบบมาตรฐาน(สีไม่ตก)

- ก. ซักผ้าที่จะข้อมให้สะอาดเสียก่อน ผ้าฝ้ายที่ลงแป้งไว้ ต้องแช่ผ้าในน้ำร้อนให้ แป้งละลายออกจากผ้าให้หมด
- ข. เจาะกลับสีเทหงสีลงในเหยือกแก้ว
- ค. เทน้ำเดือดครึ่งลิตรใส่ลงไป และคนให้เข้ากันเป็นน้ำข้อม
- ง. เทน้ำร้อนหรือน้ำอุ่นใส่กาละมังหรือภาชนะทนไฟ ให้นำท่วมผ้าที่จะข้อม เล็กน้อย
- จ. เทน้ำข้อมและใส่เกลือ 1 ช้อน โตะลงไป ในน้ำร้อน หรือน้ำอุ่นแล้วคนให้ ละลายเข้ากัน
- ฉ. เอาผ้าที่ซักสะอาดแล้วใส่ลงไปข้อมทิ้งเปียกๆ กดผ้าให้จมน้ำสีย้อมผ้าและคน ผ้าตลอดเวลา 30 นาที
- ช. เอาผ้าที่ข้อมเสร็จแล้วมาซักในน้ำใส บิดผ้าและตากให้แห้ง

ห้ามใช้ข้อม ผ้าออร์ลอน ผ้าคอรีเทลเล ผ้าผลิตไตรเซล ผ้าแอกริแลน และผ้า ฝ้ายจุ่มแห้ง สีไคลอนหนึ่งถ้วย ข้อมผ้าแห้งหนัก 250 กรัม หรือ ผ้าแห้งน้ำหนัก ปานกลาง 2-3 หลา ผ้าไนลอน ผ้าเรยอง และผ้าเอเซอร์เตท ต้องใช้สีไคลอน 2 ถ้วย ผ้าแคร์รอน หรือ ผ้าเทโรร้อน 100% และผ้าไตรเซลที่ไม่จับ ต้องใช้สีไคลอน 3 ถ้วย

ข้อควรระวัง

- สีไคลอน 1 ถ้วยต้องใช้เกลือ 1 ช้อน โตะเสมอ
- ผ้าที่ทนความร้อนได้ให้รุ่มไฟจนเดือด ผ้าที่ทนความร้อนได้น้อยให้รุ่มไฟให้ ร้อนพอจุ่มมือลงได้
- การซักผ้าที่ข้อม ให้แยกซักผ้าที่ข้อมในน้ำอุ่น

2.3.4.2.2 การย้อมลวดลายต่างๆ บนผ้า

- ก. ชักผ้าที่จะย้อมให้สะอาด แล้วรีด หรือตากให้แห้ง
- ข. ใช้เชือกฟาง หรือเชือกหนัง ด้าย หรือยางวงกลมผูกมัดไว้เพื่อจะทำให้ลวดลายต่างๆ บนผ้าชัดเจน
- ค. การย้อมผ้า 10 นาที แรกคนผ้าตลอดเวลา และทิ้งผ้าให้จมในสีย้อมผ้าอีก 50 นาที คนผ้าเป็นครั้งคราว
- ง. ถ้าต้องการย้อมลวดลายต่างๆ บนผ้าหลายสีให้ย้อมสีอ่อนก่อน แล้วชักผ้าจนน้ำใสเอาผ้าที่ย้อมแล้วมาผูกมัดใหม่ และย้อมด้วยสีเข้มเหมือนวิธีแรก

2.3.4.2.3 การย้อมผ้าแบบสีอ่อน

ใช้น้ำร้อนจัด แทนน้ำร้อนหรือน้ำอุ่น แล้วเอาผ้ามาย้อม โดยไม่ต้องต้มแช่ผ้าให้จมในน้ำสีย้อมผ้าและคนผ้าตลอดเวลา 30 นาที แล้วชักผ้าจนน้ำใส บิดผ้าและตากให้แห้ง

2.3.4.2.4 การย้อมผ้าขนสัตว์

ค่อยๆ รุมไฟให้เดือด แล้วราไฟทันทีที่เหลือเพียงใกล้เดือด คนผ้าตลอดเวลา 10 นาทีจากนั้นยกผ้าลงจากเตา ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วล้างด้วยน้ำอุ่น ชักผ้าจนน้ำใส บิดผ้าแล้วตากให้แห้ง

2.3.4.2.5 การย้อมรองเท้ายา หรือผ้าใบสีขาว หรือสีอื่นๆ

ล้างรองเท้าให้สะอาดด้วยสบู่หรือผงซักฟอก ปล่อยให้แห้งหมาดๆ ใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ยัดด้านในของรองเท้าพอให้ตึง เจาะตะลึงสี เทพงสีละลายในน้ำเดือดครึ่งลิตร คนให้ละลายเข้ากัน ใช้แปรงสีฟันเก่าจุ่มสีย้อม ทารองเท้าเป็นวงกลมเบาๆ ให้ทั่ว ทาซ้ำหลายครั้งก็ได้เพื่อให้ได้สีเข้มตามต้องการ

2.3.4.2.6 การย้อมลวดลายบนผ้าแบบบาติก (Batik)

- ก. ชึงผ้าแห้งให้ตึง เขียนภาพลงบนผ้าด้วยดินสอ ระบายเทียนขี้ผึ้ง ผสมเทียนพาราฟิน(ประมาณ 1: 9) เพลวร้อนลงบนผ้า บริเวณที่เราไม่ต้องการให้ติดสี ส่วนบริเวณที่ต้องการให้ติดสีให้เว้นว่างไว้ ย้อมหลายสีให้ย้อมสีอ่อนก่อน
- ข. เอาผ้าที่ระบายเทียนมาหักเทียนให้เป็นรอยแตก(Crack) ในน้ำเย็น แล้วนำลงไปย้อมในน้ำย้อม ทิ้งผ้าให้จมในน้ำย้อม 60 นาที คนผ้าเป็นครั้งคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. การลอกเทียนออกจากผ้าใช้กระดาษซับ(หรือกระดาษหนังสือพิมพ์สีขาว) 2 แผ่นทับที่ย้อมอยู่ชั้นกลางแล้วใช้เตารีดรีดรีดกระดาษซับเพื่อให้ชั้นเทียนออกจากผ้าแล้วซักผ้าในน้ำร้อนผสมสบู่หรือผงซักฟอก จนน้ำใสสะอาดหรือใช้วิธีต้ม ซักในน้ำร้อนผสมสบู่หรือผงซักฟอกให้สะอาดจนหมดเทียนแล้วรีดผ้าให้แห้ง

2.3.5 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม

ขั้นตอนการผลิตเป็นขบวนการขั้นสุดท้ายที่จะนำเอาผ้าชิ้นซึ่งผ่านขบวนการต่างๆ มาแล้ว เช่น ปั่นด้าย ทอหรือถัก ย้อมสีและอื่นๆ มาใช้ ขบวนการเหล่านี้สำคัญมากเพราะคุณภาพจะขึ้นอยู่กับเทคนิคการตัดเย็บด้วย งานทางด้านนี้ได้รับการศึกษาค้นคว้าตลอดมาสิ่งที่ไม่จำเป็นออก และปรับปรุงให้ทันสมัยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคนงานด้านอื่นๆ เพราะผลผลิตที่ได้ออกมาไม่เหมือนกันและทำได้ง่าย เพียงใช้จักรเย็บผ้าและช่างฝีมือเท่านั้น

ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ โดยทั่วไปมีดังนี้ คือ

1. การกำหนดขนาด(size) กำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ที่จะทำการผลิต
2. กำหนดการออกแบบ(design) การออกแบบนี้แบ่งเป็น
 - การออกแบบตามความนิยมของตลาด
 - การออกแบบตามที่มีผู้ว่าจ้าง หรือผู้นำเข้าต่างประเทศเป็นผู้กำหนดแบบแล้วผู้ผลิตก็จะตัดเย็บให้ตามข้อตกลงนั้นๆ
3. การสร้างแบบตัด(pattern) อาศัยความชำนาญของช่างสร้างแบบลงบนกระดาษนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับราคาการผลิต และการจัดวางแบบกระดาษนี้จะกำหนดปริมาณผ้าที่ต้องการต่อชิ้น
4. การวางผ้า เมื่อวางแบบเสร็จแล้วจะทราบความยาวของผ้าที่ต้องการแต่ละชิ้น จึงปูผ้าลงบน โต๊ะตัด ขนาดของโต๊ะตัดนี้จะกว้าง ยาว ตามขนาดของผ้าที่ใช้เป็นประจำในโรงงานแห่งนั้น โต๊ะตัดของแข็งแรง

ตั้งตรงไม่โยก เมื่อเครื่องวางผ้าเดินกลับไปมา ผิวโต๊ะไ้ระดับและเรียบ

ส่วนมากการวางผ้ามักทำด้วยมือ แต่ปัจจุบันมีเครื่องปูผ้าอัตโนมัติ ประกอบด้วยอุปกรณ์สำหรับควบคุมริมผ้าอัตโนมัติ เอาริมข้างหนึ่งซึ่งเป็นเส้นตรงยึดติดเข้ากับเครื่องปูเครื่องนี้จะมีความเร็ว 100-120 เมตรต่อนาที ที่ปลายโต๊ะอีกด้านหนึ่งติดตั้งอุปกรณ์สำหรับจับผ้า เมื่อเครื่องปูผ้ามาถึงปลายโต๊ะ เครื่องจับผ้านี้จะจับผ้าไว้ เครื่องปูจะเดินทางไปยังปลายโต๊ะด้านตรงข้ามโดยอัตโนมัติ ส่วนมากความเร็วของเครื่องปูและความตึงของผ้าสามารถปรับให้เหมาะกับผ้าแต่ละชั้นที่จะปูได้ ในครั้งหนึ่งจะวางซ้อนกันได้หนา 100-250 ชั้นเมื่อใช้เครื่องปูผ้าอัตโนมัติ

5. การตัด(cutting) การตัดผ้าที่มีขนาดหนามากๆ ต้องใช้เครื่องตัดไฟฟ้าซึ่งมีด้วยกัน 3 แบบ ชนิดใบมีดตรง มีดวงเดือนและมีดสายพานเมื่อใช้เครื่องตัดสายพานหรือแบบระบบไฮดรอลิก ผ้าที่ปูไว้นั้นจะต้องตัดด้วยเครื่องตัดผ้าใบมีดตรงหรือแบบวงเดือนก่อน เพื่อให้มีขนาดเล็กพอเหมาะที่จะใช้มือเคลื่อนผ้าไปได้แล้วจึงตัดด้วยแม่แบบอีกที
6. การเย็บ(sweing) อุปกรณ์สำคัญคือจักรเย็บผ้า มีทั้งจักรชนิดปรับตัวเข็มให้ใช้ผ้าหนาหรือผ้าบางได้ และยังมีจักรที่มีคุณสมบัติพิเศษนอกเหนือจากการเย็บผ้า เช่น งานปัก ถักรังคุด เดินซิกแซก ทำจีบ ฯลฯ การเย็บนี้ทางโรงงานจะจัดระบบให้พนักงานแต่ละคนเย็บเป็นส่วนๆ ตามความถนัดของแต่ละคน

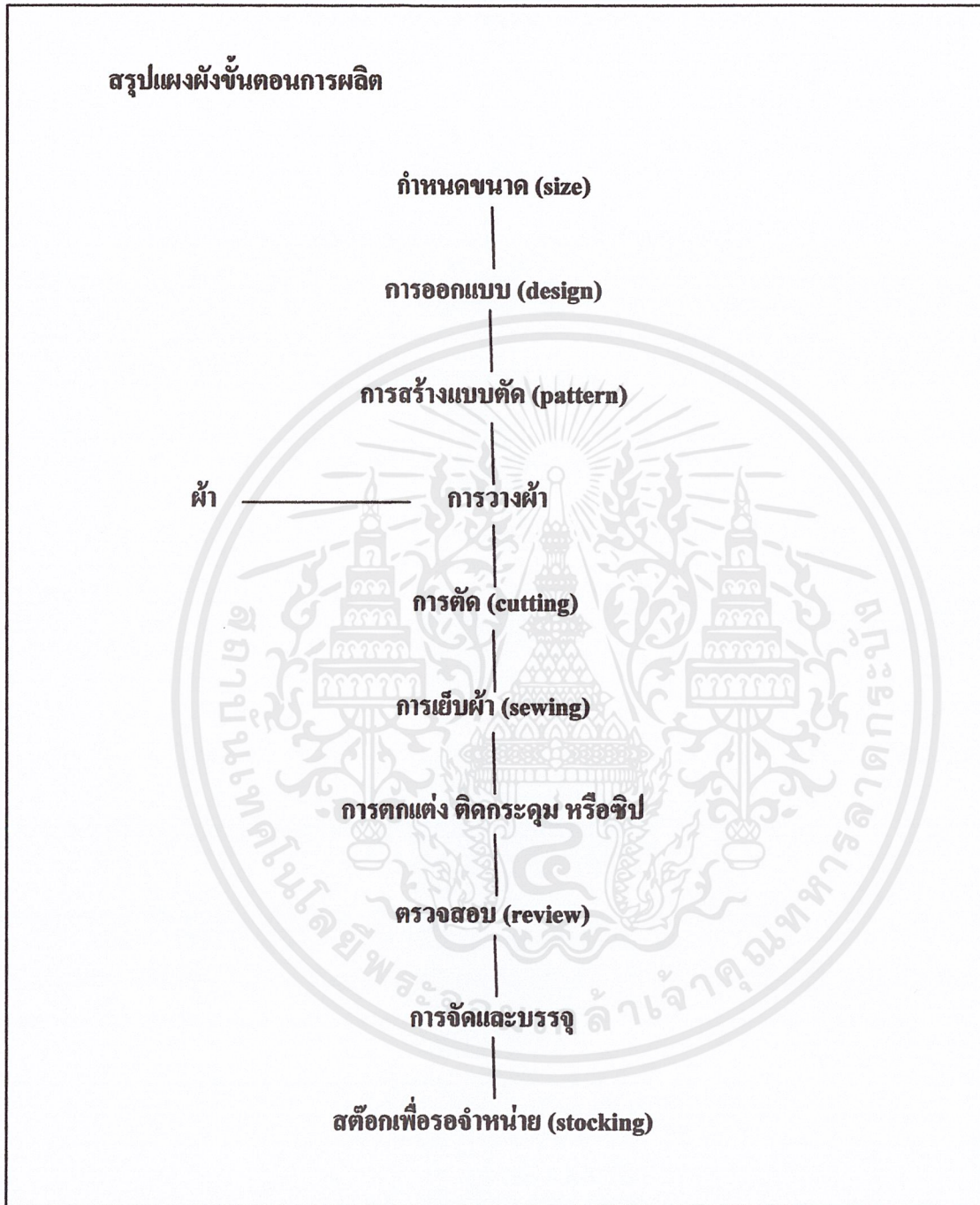
จำแนกการเย็บได้เป็น

- การเย็บต่อชิ้น ได้แก่ การเย็บต่อชิ้นหน้า-หลัง
- การเย็บทับ ได้แก่ การเย็บกระเป๋า ซाप เย็บขอบ เป็นต้น
- การเย็บริม ได้แก่ การเย็บเก็บชายผ้าให้เรียบร้อย

7. การตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย(review)

เมื่อเย็บเสร็จแล้วต้องนำไปยังฝ่ายตรวจสอบเพื่อตรวจสอบให้ได้คุณภาพ

ตามความต้องการจากนั้นจึงส่งไปยังฝ่ายรีดผ้า ฝ่ายบรรจุ(packaging) เข้าสู่
สต็อก(stock) เพื่อรอการส่งไปจำหน่ายต่อไป

ภาพที่ 2.57 แสดงแผนผังขั้นตอนการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ

2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอน

หมอนอิงที่มีอยู่โดยทั่วไปมีหลายแบบ ทั้งแบบที่เป็นแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า และแบบกลม เป็นต้นขนาดก็มีหลากหลาย ในที่นี้จะแบ่งขนาดของหมอนอิงออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแบบกลม มีขนาด ดังนี้

ขนาด	=	กว้าง x ยาว
		12 x 12 นิ้ว
		16 x 16 นิ้ว
		18 x 18 นิ้ว
		25 x 25 นิ้ว

2.4.1.1 รูปแบบและขนาดสัดส่วนของหมอนอิงในแบบต่างๆ สามารถแบ่งได้ตามลักษณะชิ้นส่วนได้ดังนี้

1. หมอนขอบแบนแบบแต่งขอบด้วยกิ้น ก็ต้องเย็บกิ้นให้ติดกับชิ้นหน้าของหมอนก่อน แล้วจึงเย็บหมอนให้ติดกับชิ้นล่าง

ภาพที่ 2.58 หมอนขอบแบน

2. หมอนขอบแบนมีระบาย เพื่อช่วยเพิ่มความอ่อนหวานให้กับหมอน มีทั้งแบบระบายชั้นเดียว และระบาย 2 ชั้น หรืออาจติดทั้งจีบระบาย และแทรกด้วยกุ้นก็ได้

ภาพที่ 2.59 หมอนขอบแบนมีระบาย

3. หมอนปัก มีลักษณะแบนยื่นออกมา ล้อมรอบหมอนอยู่ และทำหน้าที่เป็นกรอบของหมอน ปักเป็นจันเดียวกับส่วนที่เป็นจันบนและจันล่างของหมอน

ภาพที่ 2.60 หมอนปัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. หมอนแบบมีอก-บ็อกซ์ เป็นหมอนขอบแบนแบบหนึ่ง แต่ทำให้มีลักษณะคล้ายรูปเบาะ โดยไม่ต้องมีหนังหรือขอบแยกต่างหาก ผ้าที่จะใช้เป็นหนังของหมอนแบบนี้จะเป็นชิ้นเดียวกับส่วนที่เป็นด้านบนและด้านล่างของหมอน ตะเข็บที่เย็บตัดมุมแต่ละมุมจะทำให้หมอนมีลักษณะเป็นกล่อง

ภาพที่ 2.61 หมอนแบบมีอก-บ็อกซ์

5. หมอนแบบมุมปล่อย มุมของหมอนคล้ายกับแบบมีอก-บ็อกซ์ แต่จะไม่เย็บปิดตลอด และแทนที่จะเย็บขึ้นบน ขึ้นล่างให้ติดกันก่อนแล้วจึงค่อยเย็บทำมุมแบบมีอก-บ็อกซ์ แต่จะทำมุมหมอนเสียก่อนแล้วจึงค่อยเย็บทั้ง 2 ชั้นให้ติดกัน

ภาพที่ 2.62 หมอนแบบมุมปล่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. หมอนหนุนจิบพีเสื่อ คล้ายกับหมอนมุ่มป่อย แต่มุมของหมอนแบบนี้จะมีความอ่อนโยนมากกว่า เกิดจากการจับจีบให้มีลักษณะคล้ายปีกผีเสื้อ โคนการตัดผ้าที่มุ่มทิ้งไป แล้วพับให้เป็นจีบชน

ภาพที่ 2.63 หมอนหนุนจิบพีเสื่อ

7. หมอนมุ่มผูก บางครั้งเรียกว่า หมอนแบบจีบรูปมุ่ม เหมาะอย่างยิ่งสำหรับหมอนขนาดใหญ่ที่ใช้วางบนพื้น หรือหมอนที่ใช้ผ้าที่มีลวดลายพรางตา จะทำแบบมีกุ้นหรือไม่มีกุ้นก็ได้

ภาพที่ 2.64 หมอนมุ่มผูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. หมอนชั้นเบีสท์ เป็นหมอนทรงกลม ถ้าทำจากผ้าพิมพ์หรือผ้าลายทางจะมีลวดลายแผ่กระจายเป็นรัศมีออกจากจุดศูนย์กลาง

ภาพที่ 2.65 หมอนชั้นเบีสท์

9. หมอนพัฟ เป็นหมอนทรงกลมที่มีลักษณะแบนมีชั้นล่างเป็นวงกลมผืนใหญ่จับรูศ หุ้มอ้อมมาทางด้านบน และหมอนพัฟตรงกลางด้านบนมีผ้าชั้นแบนเย็บปิดทับอยู่

ภาพที่ 2.66 หมอนพัฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. หมอนยางทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยมแต่งขอบด้วยกิ้น เป็นหมอนยาวซึ่งมีปลายทั้ง 2 ข้างเป็นรูปกลมหรือสี่เหลี่ยม ซึ่งเหมาะสำหรับใช้บนเตียงนอน เก้าอี้นอน หรือวางพิงไว้บนพื้นห้อง

ภาพที่ 2.67 หมอนยางทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยม

11. หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยกิ้น ปลายทั้ง 2 ข้างมีลักษณะ ได้แก่ แบบเบนราบธรรมดา แบบจีบรูด และแบบพับ ปลายปิดแบบต่างๆ เหล่านี้ทำให้หมอนข้างมีลักษณะสวยงามต่างกันไป

ภาพที่ 2.68 หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยกิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย เป็นหมอนข้างแบบที่ใช้ทั่วไป ทำง่าย เนื่องจากใช้ผ้าเพียงชิ้นเดียว นำมาเย็บต่อกันเป็นทรงกระบอก แล้วดึงรูดและผูกไว้ที่ปลายทั้ง 2 ข้าง

ภาพที่ 2.69 หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย

2.4.1.2 การตกแต่งหมอน

1. การปัก สามารถใช้ได้กับปลอกทุกแบบ มีทั้งแบบปักมือและปักเครื่อง
2. การเย็บซิกแซกที่ขอบ เป็นการเย็บเทปแบบริมหยักหรือแบบซิกแซก ทำให้ปลอกหมอนเด่นขึ้น
3. การเย็บผ้าก๊วย มีทั้งก๊วยแบบธรรมดา และก๊วยแบบมีระบาย
4. การต่อระบาย ทำให้หมอนดูอ่อนหวาน ไม่กระด้าง
5. การใช้ลูกไม้ ทำให้หมอนดูมีราคา หรูหรามากขึ้น
6. การตกแต่งด้วยริบบิ้นหรือลูกปัก ช่วยให้ดูน่ารักหรือเพิ่มจุดเด่นให้แก่ปลอกหมอน
7. การเย็บปะเป็นลวดลาย โดยการตัดผ้าหรือวัสดุอื่นๆ เช่น หนัง เส้นใยที่มีความหนา
8. การแต่งขอบ เช่น ขอบแบบซิกแซก โคนง หรือขอบรูปหยักฟันปลา

2.4.1.3 วิธีการถอด-ใส่ปลอกหมอน

1. การตีคชิป
2. การติดด้วยเวลโคร
3. การติดด้วยกระดุม
4. การใช้โบว์หรือเชือกผูก
5. การเย็บเป็นลิ้นซ้อนกันที่ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.4 ขนาดของหมอนอิง

ขึ้นอยู่กับขนาดของเฟอร์นิเจอร์ ขนาดโดยทั่วไป min. 30x30 cm. max. 50x50 cm.

2.4.1.5 กรรมวิธีการผลิตหมอนอิง

1. ออกแบบลักษณะและลวดลายของหมอนอิง
2. สร้างแบบของไส้หมอนและปลอก
3. กำหนดส่วนที่เป็นซิปหรือกระดุม
4. วางแบบลงบนผ้าที่ผ่านการทำให้เกิดลวดลาย
5. ตัดผ้าที่วางไว้
6. สำหรับไส้หมอน เย็บประกอบเป็นส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน ชัก ไส้ใน แล้วเย็บปิด
7. สำหรับปลอกหมอน ต้องเย็บซิปหรือกระดุมเข้ากับชิ้นส่วนของผ้าก่อนและจึงเย็บส่วนประกอบต่างๆเข้าด้วยกัน จนเป็นปลอกหมอนสำเร็จ

2.4.1.6 ข้อมูลอุปกรณ์ประกอบหมอนอิง

1. กระดุมแป๊ก(Snap Button) มีประโยชน์ในการเปิด-ปิด ได้ กระดุมนี้มีด้วยกัน 4 ตัว คือ ส่วนประกอบด้านตัวผู้ 2 ตัว การติดนั้นจะต้องเจาะรูให้ตรงกันทั้ง 22 ด้านของผ้าในตำแหน่งที่ต้องการติด และใช้เครื่องมือเฉพาะ

ภาพที่ 2.70 กระดุมแป๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระจกแม่เหล็ก(Magnet) มีลักษณะคล้ายกระจกแปึก คือ ประกอบด้วนส่วนประกอบตัวผู้และตัวเมีย แต่มีความสะดวกและความว่องไวในการใช้งานมากกว่า แต่ไม่ให้ความมั่นใจในการปิด เพราะแรงแม่เหล็กจะไม่แข็งแรงพอ หากถูกระชากแรงๆ

ภาพที่ 2.71 กระจกแม่เหล็ก

3. เวลโครเทป(Velco) หรือเทปตีนตุ๊กแกมีลักษณะเป็นเทป 2 ชั้นใช้ประกอบกัน เมื่อต้องการให้ผ้า 2 ชิ้นติดกัน ด้านหนึ่งของเทปมีลักษณะคล้ายๆ ห่วงเล็กๆ มากมาย อีกด้านหนึ่งมีลักษณะเป็นขนฟูๆ ข้อเสียของเวลโครเทป คือ อ่อนแอ ไม่ทนต่อแรงดึงมากนัก และเสื่อมสภาพได้ง่าย

ภาพที่ 2.72 เวลโครเทป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ซิป(Zip) ใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืน โดยรูดปิด-เปิด การยึดซิปทำโดยการเย็บติดกับผ้า ให้แนวรอยต่อตรงกัน จะสะดวกในการเปิด-ปิด ซิปมีหลายชนิด มีทั้งที่ทำจาก โลหะ ไนลอน การใช้ซิปเหมาะสำหรับช่องใหญ่ๆ ซึ่งซิปมีทั้ง 2 ประเภท คือ ชนิดปิดท้าย (Closed-End Fastener) มีทั้งแบบปิดด้านเดียวและ 2 ด้าน เพื่อไม่ให้ปลายทั้ง 2 เป็นอิสระ เมื่อแยกซิปเปิดจนสุด

ภาพที่ 2.73 ซิป

5. ซิปชนิดเปิดท้าย(Open-End Fastener) เป็นซิปมีเดือย และตัวสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้าน เพื่อให้สามารถถอดแยกได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด

ภาพที่ 2.74 ซิปชนิดเปิดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.7 วัสดุที่เป็นไส้หมอน

เป็นวัสดุที่ทำให้เกิดความอ่อนนุ่ม ความสบายในการใช้งาน และเป็นสิ่งที่ทำให้หมอน

เป็นรูปร่าง

1. นุ่น เป็นเส้นใยพืชชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากฝ้าย ใยนุ่นให้ความอบอุ่น พองฟูดี เป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในประเทศไทย จึงได้รับความนิยมมาก ข้อเสียของนุ่น คือ เมื่อใช้ไปนานๆ นุ่นจะค่อยๆ เปื่อยและยุ่ยสลาย ลดความพองฟูลง ทำให้หมอนค่อยๆ เสียรูปร่างไป
2. ฟองน้ำ มีแบบสำเร็จรูปขายอยู่ทั่วไป โพลียูรีเทนอาจเป็นฟองน้ำล้วนๆ หรือจะใช้ร่วมกับวัสดุใส่ในชนิดอื่นก็ได้ อาจอยู่ในรูปของแผ่นบาง เป็นแท่งหนา เป็นชิ้นเล็กๆ หรือตัดเป็นรูปร่างต่างๆ ไว้แล้ว ตัวในหมอนฟองน้ำที่มีราคาถูกมักทำจากแผ่นฟองน้ำและมีเศษฟองน้ำชิ้นเล็กๆ เป็นไส้ใน ความหนาแน่นของฟองน้ำขึ้นอยู่กับความหนาแน่น(น้ำหนักของฟองน้ำต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร มีหน่วยเป็นกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร) ถ้าฟองน้ำมีความหนาแน่นมาก ก็จะสามารถในการกลับสู่ที่เดิมได้ช้า ฟองน้ำคุณภาพดีบางชนิดจะมีทั้งความทนทานดีและความโค้งสูง จะให้ความอ่อนนุ่มมาก และรักษารูปร่างได้ดีเหมาะที่จะใช้ทำไส้หมอนหรือเบาะมาก แต่ราคาจะค่อนข้างแพงกว่าฟองน้ำทั่วไป

ตัวในหมอนสำเร็จรูป มีขายทั่วไป สามารถคงรูปได้ด้วยตัวเอง ทำจากฟองน้ำหรือใยโพลีเอสเตอร์ ตัวในหมอนมีทั้งรูปทรงมาตรฐานและรูปทรงอื่นๆ

ตัวในหมอนมาตรฐานมี 2 แบบ คือ

- ทรงกลมที่ทำจากฟองน้ำ มักมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 12-18 นิ้ว
- ทรงสี่เหลี่ยมจะยาว 36 นิ้ว
- หากไม่ใช่แบบมาตรฐานจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง หรือความสูงต่างกัน ราคามีหลายระดับ แตกต่างกันตามคุณภาพของวัสดุภายใน

3. แผ่นรังไหม ซึ่งเป็นวัสดุยัดไส้หมอนและผ้าห่มอยู่แล้ว คุณสมบัติของแผ่นรังไหมที่แตกต่างจากวัสดุอื่นๆ คือ มีความนุ่ม และเบามาก อีกทั้งยังไม่เป็นราอีกด้วย แต่ข้อเสียของแผ่นรังไหมยังมีอยู่บ้างคือ ไม่สามารถคงรูปได้ตามต้องการ

2.4.1.8 พฤติกรรมการใช้งาน

การใช้งานหมอนอิง ผู้นั่งจะใช้หมอนอิงในการพิงเพื่อเอนหลัง หรือวางไว้บนตัก ไม่ว่าจะเป็นบน โซฟา หรือบนพื้น ซึ่งหมอนอิงนอกจากจะมีหน้าที่ในการพิงพิงหลังแล้ว ยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศของร้านได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

2.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับเก้าอี้เตี้ย

2.4.2.1 ลักษณะทางโครงสร้างภายในของเก้าอี้เตี้ย(Stool)

โครงสร้างเก้าอี้เตี้ยโดยส่วนใหญ่จะประกอบสำเร็จจากโรงงานผลิต ซึ่งสามารถใช้วัสดุประกอบเป็น โครงสร้างได้ 4 ประเภท คือ

1. เหล็ก โครงสร้างเหล็กส่วนใหญ่เส้นตัน หรือท่อเหล็กมาตัดหรือเชื่อมตามรูปแบบของเก้าอี้เตี้ยที่ได้ออกแบบไว้ จากนั้นจึงหุ้มด้วยฟองน้ำหรือใยสังเคราะห์ลงบน โครงเหล็ก เพื่อให้มีความอ่อนนุ่ม จากนั้นจึงตัดแต่งรูปทรงให้เป็นไปตามรูปแบบที่ต้องการ และหุ้มด้วยผ้าหรือหนังเพื่อเป็นการปิดผิว ในปัจจุบันยังมีการใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ผักตบชวา มาเป็นวัสดุที่ใช้ในการปิดผิวอีกด้วย
2. ไม้ โครงสร้างไม้ส่วนใหญ่จะนำแผ่นไม้หรือ ไม้ระแนงมาขึ้น โครงเป็นกล่อและหุ้มบุด้วย ฟองน้ำหรือใยสังเคราะห์ ลงบน โครงไม้เพื่อให้มีความอ่อนนุ่ม อีกทั้งยังตัดแต่งรูปทรงได้ง่ายตามต้องการ และหุ้มด้วยผ้าหรือหนังเพื่อเป็นการปิดผิว
3. ฟองน้ำ โครงสร้างฟองน้ำจะใช้ตัวฟองน้ำเป็น โครงสร้างหลัก โดยการนำแผ่นฟองน้ำมาต่อกันเป็นชั้นด้วยกาวยางจนถึงความหนาที่ต้องการ และทำการตัดแต่งรูปทรงตามรูปแบบ และหุ้มบุด้วยผ้าดิบเพื่อเป็นการยึด โครงสร้างให้มีความแข็งแรงมากขึ้น และหุ้มด้วยผ้า หรือหนังเพื่อเป็นการปิดผิว

ลักษณะของฟองน้ำที่ใช้ มีด้วยกัน 2 แบบ คือ

- ฟองน้ำหล่อ เป็นฟองน้ำหล่อขึ้นเป็นก้อนสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่แล้วนำมาตัดแยก ออกเป็นแผ่นๆ ตามความหนาที่ต้องการ มีความยืดหยุ่นสูงเมื่อมีการกดทับนานๆ อาจเสียรูปทรงได้
- ฟองน้ำอัด เป็นฟองน้ำที่เหลือเศษจากการตัดของฟองน้ำแบบหล่อ โดยนำเศษฟองน้ำ มาอัดรวมกันเป็นก้อนใหม่ สามารถรองรับน้ำหนักได้ดีกว่ามีความคงทนมากกว่า ฟองน้ำหล่อ

4. พลาสติก โครงสร้างของเก้าอี้เดี่ยวใช้พลาสติกชนิด เอบีเอส(ABS) หรือการใช้พลาสติกเสริมใยแก้ว โดยใช้พลาสติกชนิดโพลีเอสเตอร์(Polyester) ในรูปของเหลว(Resin) เคลือบบนเส้นใยแก้วเสริมแรง

2.4.2.2 ขนาดสัดส่วนของเก้าอี้เดี่ยว

เก้าอี้เดี่ยวเป็นเก้าอี้ที่ใช้สำหรับการนั่งคนเดียว ดังนั้นขนาดสัดส่วนจึงใช้ระยยะความลึกของที่นั่งเก้าอี้เป็นหลัก ประมาณ 45 เซนติเมตร และขนาดของความสูงของเก้าอี้เดี่ยวประมาณ 35-40 เซนติเมตร ซึ่งระยยะทั้ง 2 แบบ จะเป็นตัวกำหนดขนาดโดยรวมตัวเก้าอี้เดี่ยวไปในตัว

2.4.2.3 ลักษณะการใช้งาน

เป็นเก้าอี้เดี่ยว จัดอยู่ในประเภทของโซฟาดีไซน์ ซึ่งเป็นเก้าอี้ที่ไม่มีพนักพิง ใช้สำหรับการนั่งเพื่อการพักผ่อน เช่น การดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ เป็นต้น และยังเป็นของประดับตกแต่งให้มีความสวยงาม เป็นการเสริมสร้างบรรยากาศภายในห้องให้มีชีวิตชีวา สามารถตั้งไว้เป็นส่วนหนึ่งของร้านจำหน่ายเสื้อ

2.4.2.4 ผ้าหุ้มและประกอบเฟอร์นิเจอร์

การที่นำผ้ามาประกอบเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่นั้นเป็นเพราะ ได้คำนึงถึงสัมผัสที่นุ่มสบายเมื่อใช้งาน และนอกจากนั้นก็ยังสามารถคำนึงถึงเรื่องความสวยงามด้วย เพราะความสวยงามของเนื้อผ้าและสีสันลวดลายสามารถทำให้ห้องหรือการตกแต่งร้านจำหน่ายเสื้อมีชีวิตชีวาได้ หรือปรับเปลี่ยนบรรยากาศของร้านได้ นอกจากนี้เมื่อใช้ไปเป็นระยะเวลาาน ก็ยังสามารถตกแต่งหรือเปลี่ยนสีสันลวดลายใหม่ได้ไม่ยากด้วย

2.4.2.4.1 ประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่มีผ้าประกอบ

เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ผ้าเป็นส่วนประกอบมีมากมายหลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพราะผ้าให้สัมผัสที่สบายกว่าการใช้วัสดุแข็งๆ ซึ่งในการรับแรงหรือรับน้ำหนักต่างๆ ต้องอาศัยโครงสร้างที่แข็งแรงเป็นหลัก แต่ก็มีการใช้ผ้าเป็นส่วนประกอบเพื่อให้ได้สัมผัสที่นุ่ม นั่งสบายกว่า นอกจากจะนุ่ม นั่งสบายกว่าแล้ว ก็ยังจะได้ความสวยงามจากเนื้อผ้าและลายผ้าอีกด้วย

เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ผ้าเป็นส่วนประกอบมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ แต่ในที่นี้จะแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่มีผ้าเป็นส่วนประกอบออกเป็น

1. แบบหุ้มผ้าทั้งตัว
 2. แบบใช้ผ้าทำเบาะรองนั่งหรือพิง
 3. แบบที่ใช้ผ้าเป็นตัวรับน้ำหนัก
- ทั้งนี้เพราะประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างกัน

1. แบบหุ้มผ้าทั้งตัว

แบบหุ้มผ้าทั้งตัวนี้เป็นเฟอร์นิเจอร์จำพวก Sofa, Armchair, Loveseat หรือที่เรียกว่าเฟอร์นิเจอร์หุ้มบุ จะมีโครงสร้างแข็งแรงภายในทำจากไม้หรือเหล็ก มีสปริงและบุด้วยฟองน้ำ อีกทั้งก่อนจะหุ้มด้วยผ้าหรือหนัง ซึ่งการหุ้มด้วยผ้าชั้นนอกนี้จะต้องมีการชิงผ้าขึ้นรูป ดังนั้นผ้าที่เลือกใช้ต้องเลือกที่มีเนื้อค่อนข้างหนา เพราะนอกจากจะต้องชิงคิงให้เรียบตึงแล้วก็ยังต้องสามารถรับแรงได้ในแนวตั้งจากกับแนวแรง

เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ไม่ค่อยเหมาะกับสภาพอากาศบ้านเราที่เป็นเมืองร้อนเท่าไรนักเพราะไม่ระบายอากาศ แต่จะเหมาะกับเมืองที่มีอากาศหนาวเย็นหรือห้องปรับอากาศ

ภาพที่ 2.75 แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบหุ้มผ้าทั้งตัว

2. แบบใช้ผ้าทำเบาะรองนั่งหรือพิง

เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้มักมีโครงสร้างแข็งที่สวยงามทำจากไม้ หวาย ไม้ หรือโลหะ และมักมีเบาะรองนั่งหรือพนักพิง(Cushion) ที่เป็นผ้าเพื่อให้นั่งได้สบายขึ้น เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้มีทั้งแบบที่เป็นชุดรับแขกและรวมถึงเก้าอี้รับประทานอาหารด้วย ซึ่งจะมีการทำเบาะขึ้นมาจากติดกับตัวโครงสร้างแข็งนั้น นอกจากจะนั่งสบายขึ้นแล้วยังเป็นการเพิ่มความสวยงามกับการจัดตกแต่งห้องอีกด้วย ผ้าที่ใช้ไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหนามาก เพราะไม่ต้องชิงคิง เท่าแบบแรก

เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เหมาะกับสภาพอากาศบ้านเมืองเราที่เป็นเมืองร้อนเพราะ
ไม่ได้หุ้มผ้าทั้งตัว และในส่วนของตัวโครงสร้างแข็งมักจะโปร่งสบายระบายอากาศได้ดี

ภาพที่ 2.76 แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบใช้ผ้าทำเบาะรองนั่งหรือพิง

3. แบบที่ใช้ผ้าเป็นตัวรับน้ำหนัก

เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เก้าอี้จำพวกที่พับได้ เช่น Director Chair , เก้าอี้ผ้าใบ
นั่งชายหาด เป็นต้น ผ้าที่เลือกใช้ต้องมีเนื้อหนา ทอเนื้อแน่น รับแรงได้มาก ไม่ยืดหดได้ง่าย

ภาพที่ 2.77 แสดงตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์แบบใช้ผ้าเป็นตัวรับน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปูผนังห้องลงสี

2.4.3.1 ชนิดของวัสดุปิดผนัง แบ่งได้ตามวัสดุ 5 ชนิดหลัก ได้แก่

ก. วัสดุปิดผนังทำจากกระดาษ(Wallpaper) มีทั้งชนิดที่เป็นกระดาษชั้นเดียว และ 2 ชั้น ข้อดีคือ ปลอดภัย โลหะหนัก ราคาประหยัดกว่าเมื่อเทียบกับประเภทอื่นๆ แต่ความทนทาน และอายุการใช้งานจะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับประเภทอื่นๆ

ข. วัสดุปิดผนังชนิดไวนิล(Vinyl Wallpaper) จะมีไวนิลเคลือบอยู่ที่ผิวชั้นบนของกระดาษ ข้อดีคือ สามารถเช็ดทำความสะอาดได้ง่าย และเมื่อต้องการเปลี่ยนก็สามารถลอกออกได้ง่าย

ค. วัสดุปิดผนังชนิดไวนิลหลังผ้า(Vinyl Fabric Backing Wall Covering) ชั้นผิวหน้าเป็นไวนิล เคลือบอยู่บนผ้าตะข่าย ข้อดีคือ มีความทนทานสูงเหมาะกับบริเวณที่ใช้งานหนัก สถานที่สาธารณะ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และสำนักงาน สามารถเช็ดทำความสะอาด ซ่อมแซมและสามารถลอกออกเปลี่ยนใหม่ได้ง่าย แต่มีราคาสูงกว่า 2 ชนิดแรก

ง. วัสดุปิดผนังชนิดโฟม(Expanded Vinyl Wallpaper) คล้ายกับชนิดไวนิล แต่ผิวหน้าจะหนา และอ่อนนุ่มกว่า ข้อดีคือ กันเสียงสะท้อน ปกปิดร่องรอย ไม่เรียบของผนังได้ดี ติดตั้งง่ายเห็นรอยต่อ แต่ความทนทานของผิวน้าน้อยกว่าแบบไวนิลธรรมดา

จ. วัสดุปิดผนังสิ่งทอ (Textile Wallpaper) เป็นวัสดุปิดผนังที่ทำจากสิ่งทอชนิดต่างๆ เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม หรือเส้นใยจากธรรมชาติชนิดต่าง ๆ เคลือบอยู่บนชั้นกระดาษ มีความสวยงามแปลกตา แต่มีราคาสูง และดูแลรักษาค่อนข้างยาก

ฉ. วัสดุปิดผนังสำหรับห้องน้ำ (Wall Mousse) จะมีเนื้อหนากว่าวัสดุปิดผนังชนิดอื่น และมีคุณสมบัติทนต่อความชื้นได้ดี

ช. วัสดุปิดผนังป้องกันเชื้อรา (Anti-Bacterial Wallcovering) เป็นวัสดุปิดผนังไวนิลชนิดหนึ่งที่มีการผสมสาร Bio-Pruf ซึ่งเป็นสารป้องกันและยับยั้งการเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ เชื้อรา และแบคทีเรีย เหมาะกับสถานที่ที่ต้องการความสะอาดเป็นพิเศษ เช่น โรงพยาบาลศูนย์สุขภาพ เป็นต้น

ซ. วัสดุปิดผนังทาสี(Wallton) วัสดุปิดผนังสีขาวที่มีพื้นเป็นลายต่างๆ เมื่อติดเรียบร้อยแล้วสามารถเลือกสี(ชนิดทากายใน) มากถึงทับได้ตามชอบใจ

2.4.3.2 ขนาดมาตรฐานของวัสดุปิดผนัง

วัสดุปิดผนังที่ใช้สำหรับบ้าน ทีหน้ากว้างขนาดมาตรฐาน 53 ซม. 70 ซม. และ 90 ซม. ความยาวประมาณ 10 เมตร ส่วนวัสดุปิดผนังที่ใช้สำหรับพื้นที่สาธารณะ หรือพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้ากว้างมาตรฐาน 90 ซม. 100 ซม. และ 130 ซม. ความยาวประมาณ 30 เมตร และ 50 เมตร ทั้งนี้ขนาดดังกล่าวขึ้นอยู่กับมาตรฐานของแต่ละประเทศที่ผลิต อนึ่ง วัสดุปิดผนังที่มีหน้ากว้างมาก ๆ จะช่วยให้ติดตั้งได้ง่าย และมีรอยต่อน้อยกว่า แต่ก็มักมีราคาแพงกว่าด้วย

2.4.3.3 การดูแลรักษาวัสดุปิดผนัง

วัสดุปิดผนังที่ทำจากกระดาษ ใยผ้าแห้ง หรือไม้ปิดฝุ่นปิด วัสดุปิดผนังชนิดไวนิล และชนิดไวนิลหลังผ้า ใยผ้าชุบน้ำหมาดเช็ด กรณีที่สกปรกมาก สามารถใช้ฟองน้ำชุบน้ำสบู่ หรือแชมพูเช็ดแล้วใช้ผ้าชุบน้ำหมาดเช็ด จากนั้นเช็ดด้วยผ้าแห้ง วัสดุปิดผนังสิ่งทอ เนื่องจากวัสดุปิดผนังชนิดนี้มักมีพื้นผิวค่อนข้างหยาบ และมีรูพรุน จึงเก็บฝุ่นได้ง่าย แต่วัสดุที่ใช้ทำวัสดุปิดผนังสิ่งทอมักไม่ทนต่อความชื้นและการขัดถู ดังนั้นควรใช้เครื่องดูดฝุ่น หรือใช้ไม้ปิดฝุ่นในการทำทำความสะอาดวัสดุปิดผนังชนิดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.4 ความหมายของสัญลักษณ์ด้านหลังวัสดุปิดผนัง

ภาพที่ 2.78 แสดงความหมายของสัญลักษณ์ด้านหลังวัสดุปิดผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.5 อุปกรณ์เกี่ยวกับผ้า幔

ก. สายรวม幔(Tiebacks)

ภาพที่ 2.79 แสดงสายรวมผ้า幔

ข. ชายครุย(Trimming)

ภาพที่ 2.80 แสดงชายครุย

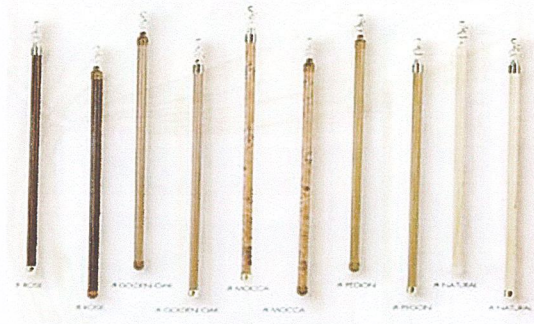
ค. ตะขอเกี่ยวกับสายรวม幔(Hook)

ภาพที่ 2.81 แสดงตะขอเกี่ยวกับสายรวม幔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. ค้ำมุง

ภาพที่ 2.82 แสดงค้ำมุง

จ. เทปผ้า幔

ภาพที่ 2.83 แสดงเทปผ้า幔

ฉ. ตุ่มประดับผ้า

ภาพที่ 2.84 แสดงตุ้มประดับผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช. เข็มกลัดผ้า

ภาพที่ 2.85 แสดงเข็มกลัดผ้า

ช. ห่วงตาไก่(Clip Eyelet)

ภาพที่ 2.86 แสดงห่วงตาไก่

2.4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับโคมไฟตั้งโต๊ะ

เป็นดวง โคมไฟแบบลอยตัวที่ช่วยในการให้แสงสว่างตามจุดต่าง ๆ เป็นพิเศษ เช่น ในบริเวณที่นั่งอ่านหนังสือ โต๊ะทำงาน หรือโต๊ะหัวเตียง และยังใช้เป็นของประกอบการตกแต่งในห้องชุดร่วมกับชุดเฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ อีกด้วย เช่น ชุดรับแขก ชุดทานอาหาร เป็นต้น มีรูปแบบและวัสดุให้เลือกมากมายหลายหลายราคา ปัจจุบันมีผู้ผลิตโคมไฟแบบต่างๆ มากมาย อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำโคมเพื่อกรองแสงไม่ให้จ้าเกินไปก็ประดิษฐ์จากวัสดุต่างๆ กัน นักออกแบบจึงสมควรต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม โดยมีข้อควรพิจารณา ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. องค์ประกอบที่เหมาะสม เช่น โคมไฟ 1 จุด สำหรับเตียงเดี่ยว โคมไฟ 2 จุด สำหรับเตียงคู่หรือโซฟา

2. แสงสว่างที่เพียงพอ เลือกโคมไฟที่ให้แสงสว่างเหมาะกับกิจกรรมนั้นๆ ในห้องจะมีผลต่อแสงสว่างจากโคมไฟดวงอื่นๆ ด้วย ในห้องจะมีผลต่อแสงสว่างที่ได้รับหลอดพิเศษดวงใดดวงหนึ่ง เช่น ในการดูโทรทัศน์ควรมีไฟพื้นฐานที่ให้แสงอ่อนๆ ลดความสว่าง จากจอโทรทัศน์

3. การป้องกันแสงจ้า โดยใช้โປ้ะที่ทำให้แสงอ่อนลงและกระจายแสง

4. ความกลมกลืนของโคมไฟกับส่วนต่างๆ ของห้อง นับตั้งแต่การเลือกรูปร่างและขนาดของโคมไฟ ถ้ามีโປ้ะไฟต้องพิจารณาเทียบเคียงกับสีของเครื่องเรือนที่อยู่บริเวณนั้น ในกรณีใช้หลอดไฟย้อมสี ต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง หลอดไฟสีชมพูทำให้เกิดแสงสีออกแดง ดูสดใสอบอุ่น เข้ากับเครื่องเรือนจำพวกไม้มะฮอกกานี หลอดไฟสีเหลืองให้แสงที่ทำให้สีแดงสีเหลืองและสีเขียวดูสว่างขึ้น หลอดไฟสีเขียวจะทำให้ใบไม้สีเขียวอื่นๆ ดูเขียวขจีขึ้น

2.4.4.1 การใช้งานของโคมไฟ

1. ใช้โคมไฟตั้งแต่สำหรับอ่านหนังสือได้
2. ใช้โคมไฟทั่วไปเพื่อความสวยงามหรือความสบายตา
3. ใช้ตกแต่งภายในห้องนั่งเล่นให้สวยงาม

2.4.4.2 วัสดุที่ใช้ทำโคมไฟ

1. ส่วนกรอบไฟทำจาก
 - ผ้า
 - โลหะชนิดต่างๆ
 - กระดาษ
 - พลาสติก
 - แก้ว
2. ส่วนที่เป็นฐาน โคมไฟทำจาก
 - ไม้ชนิดต่างๆ
 - วัสดุจักรสาน
 - เซรามิกซ์
 - แก้ว
 - โลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4.3 ประโยชน์ของโคมไฟตั้งโต๊ะ

1. ตัวโคมไฟสามารถทนความร้อนที่เกิดจากตัวหลอดไฟได้
2. ให้ความสว่างได้ตามการใช้งาน
3. ใช้งานได้สะดวก
4. ทำความสะอาดได้ง่าย
5. มีความแข็งแรงทนทานพอสมควร

2.4.4.4 ส่วนประกอบที่สำคัญของโคมไฟตั้งโต๊ะ

1. หลอดไฟ
2. สวิตช์ไฟ
3. โครงรับโคมไฟ
4. โคมไฟ
5. ฐานโคมไฟ

2.4.4.5 ลักษณะการส่องแสงของโคมไฟ

1. ส่องลง(Direct) ส่องตรงลงทั้งหมด ให้การส่องสว่างตรงจากจุดกำเนิดแสงไปยังวัตถุ อาจเป็นแสงไฟจากหลอดเพียงอย่างเดียว หรือมีส่วนประกอบบังคับแสงให้มีทิศทาง หรือมีขอบเขตเฉพาะ เช่น ไฟฉาย แสงสปอตไลท์

ภาพที่ 2.87 แสดงโคมไฟแสงส่องลง

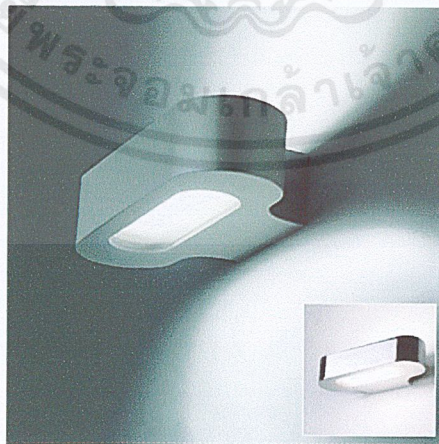
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กึ่งส่องลง(Semi-Direct) ส่วนใหญ่ส่องลงหรือกึ่งส่องลง ลักษณะแสงเป็นแบบกึ่งตรงจากแหล่งกำเนิดแสง คือ มีแสงสว่างหนึ่งที่ส่งตรงจากแหล่งกำเนิดแสงเป็นหลักและแสงอีกส่วนหนึ่งสะท้อนและกระจายทั่วไป

ภาพที่ 2.88 แสดงโคมไฟแสงกึ่งส่องลง

3. แสงกระจาย(General-Diffuse) ครึ่งส่องลงครึ่งส่องสะท้อน หรือแสงกระจาย มีลักษณะของแสงแผ่กระจายไปทั่วทิศทางรอบจุดกำเนิดแสง เช่น โคมประเภทสี่ขาฝ้าหรือชุ่น เป็นต้น

ภาพที่ 2.89 แสดงโคมไฟแสงกระจาย

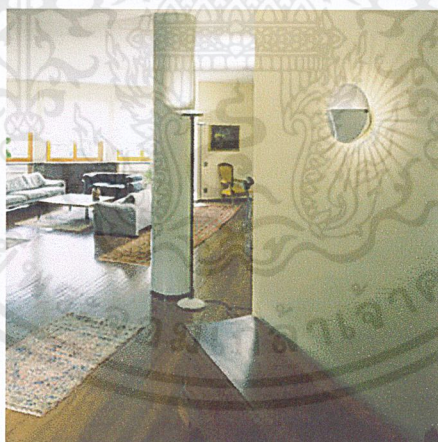
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กึ่งส่องขึ้น(Semi-Indirect) ส่วนใหญ่ส่องสะท้อนหรือ กึ่งส่องขึ้น มีลักษณะของแสงที่กระจายเป็นหลัก และแสงส่องตรงจากจุดกำเนิดเป็นแสงประกอบ

ภาพที่ 2.90 แสดงโคมไฟแสงกึ่งส่องขึ้น

5. ส่องขึ้น(Indirect) ส่องแสงสะท้อนทั้งหมด หรือ ส่องขึ้น แสงสว่างที่ไม่ได้ส่องตรงจากจุดกำเนิดแสง แต่ส่องกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วสะท้อน กระจายลงมา เกิดความสว่างทั่วไป ไม่มีขอบเขต

ภาพที่ 2.91 แสดงโคมไฟแสงส่องขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับหุ่นลงเสื้อ

หุ่นลงเสื้อหรือนางแบบไม้ เป็นตุ๊กตาที่มักใช้ในการแสดงหรือโชว์เสื้อผ้าเริ่มเกิดขึ้นในระหว่างปี ค.ศ. 1950 และยังถูกนำมาใช้ในการทดสอบนิวเคลียร์ ในกลางปี 1970 การสร้างแบบจำลองนางแบบ รูปแบบมนุษย์วางตัวเป็นรูปนางแบบเกิดขึ้นมาในนิวยอร์ก ซึ่งตั้งอยู่ใน Downtown Brooklyn

รูปแบบของหุ่น

1. หุ่นครฟ เด็ก แบบตั้งโต๊ะ เนื้อผ้าสีครีม หัวไม้ ฐานเป็นไม้กลม ปรับสูงต่ำได้ หน้าอกกว้าง 24 นิ้ว

ภาพที่ 2.92 หุ่นโชว์เสื้อ 1

2. หุ่นครฟ เด็ก แบบตั้งโต๊ะ เนื้อผ้าสีครีม หัวไม้ ฐานเป็นไม้ ปรับสูงต่ำได้ หน้าอกกว้าง 24 นิ้ว

ภาพที่ 2.93 หุ่นโชว์เสื้อ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิงครึ่งตัว หัวเหล็กฐานเหล็ก แบบผ้าสีครีม ขนาด L หน้าอก 44 นิ้ว
สำหรับชุดคนอ้วน สีครีม ปรับต่ำสูงได้

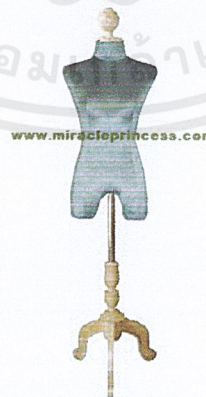
ภาพที่ 2.94 หุ่นโชว์เสื้อ 3

4. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิงครึ่งตัว หัวเหล็ก ฐานเหล็กปรับต่ำสูงได้ ในรูปคือสีแดง

ภาพที่ 2.95 หุ่นโชว์เสื้อ 4

5. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิงแบบผ้าครึ่งตัว หัวไม้ ฐานไม้โอ๊ค ปรับต่ำสูงได้

ภาพที่ 2.96 หุ่นโชว์เสื้อ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิงแบบผ้า ครึ่งตัวมีหัวผ้า ฐานไม้ไผ่ ปรับต่ำสูงได้

ภาพที่ 2.97 หุ่นโชว์เสื้อ 6

7. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิง สีครีม ผ้าฝ้าย มีแขน

ภาพที่ 2.98 หุ่นโชว์เสื้อ 7

8. หุ่นโชว์เสื้อผู้หญิง แบบพลาสติกตัดคอตัดแขน ตัดขา สีครีม ฐานเป็นเหล็กสีดำ สามารถปรับสูงต่ำได้สุด

ภาพที่ 2.99 หุ่นโชว์เสื้อ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงบันดาลใจ

2.5.1 ข้อมูลเริ่มต้นเกี่ยวกับแรงบันดาลใจ

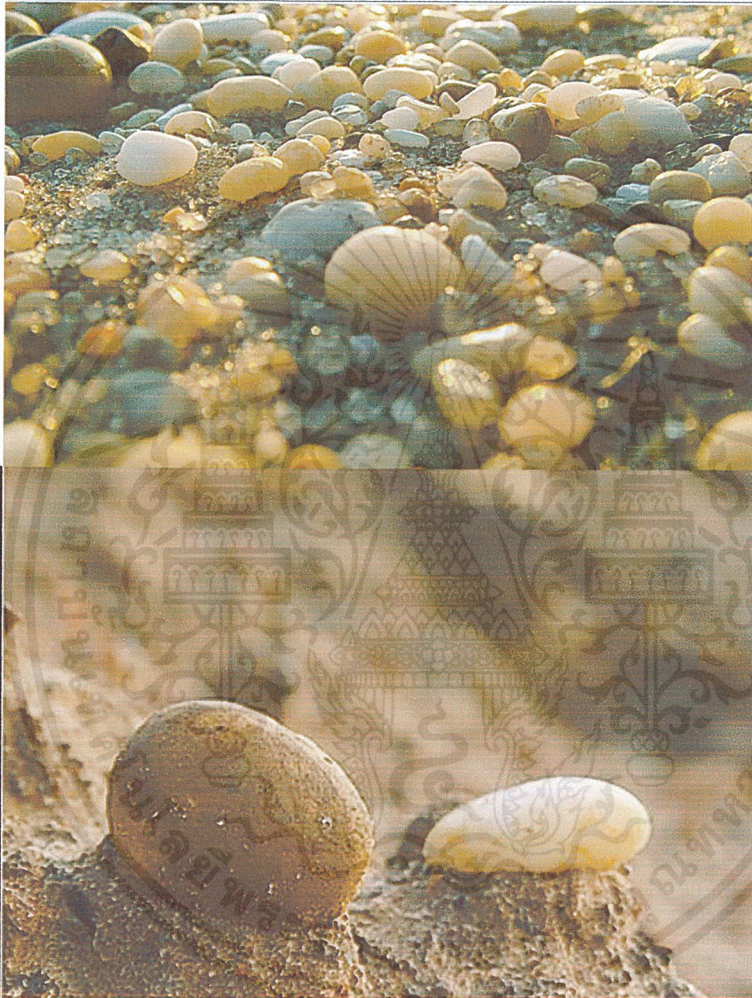
ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการตกแต่งภายในของร้านพิจิตรฯ สาขาเพลินวาน ที่นำเอาองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัย ด้วยโครงสร้างของตัวผนังประกอบด้วยฝาไม้แบบไทย ผสมผสานกับพื้นซีเมนต์ขัดมัน เพื่อนำเสนอวัสดุ และใช้เฟอร์นิเจอร์ในแนวการออกแบบยุโรปสมัยเก่าถึงคลาสสิกและยุโรปสมัยเก่า เฟอร์นิเจอร์ภายในร้านมีความหลากหลาย เมื่อนำมารวมกันจะเป็นการร่วมสมัยที่มีกลิ่นอายของความเป็นเมืองเก่าผสมผสานความเป็นไทย

ภาพที่ 2.100 : ภาพแสดงลักษณะเฟอร์นิเจอร์ของห้องเสื้อพิจิตรฯ สาขาเพลินวาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเนื่องจากเพลินวานเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งหลายคนเมื่อมาหัวหินก็จะนึกถึง สถานที่พักตากอากาศที่มีชื่อเสียง มีภูมิประเทศงดงาม น้ำทะเลใส หาดทรายขาว รวมทั้งอากาศบริสุทธิ์ ทำให้เกิดความสนใจในธรรมชาติที่น่าสนใจ อย่างเช่น กรวดทราย ก้อนหิน โครงสร้างที่เกิดจากธรรมชาติซึ่งมีความแตกต่างกันทำให้เกิดสีสัน ลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์น่าสนใจ

ภาพที่ 2.101 : ภาพแสดงกรวดทรายที่ใช้เป็นแรงบันดาลใจ

คำอธิบายภาพ

กรวดทรายเหล่านี้เป็นงานศิลปะที่ธรรมชาติได้สร้างขึ้น ความแตกต่างที่ทำให้เกิดความหลากหลายของสีสัน รูปทรงที่แตกต่างกันออกไป ลวดลายที่เกิดขึ้นบนกรวดทรายแต่ละก้อน รายละเอียดซึ่งมีสวยงามเช่นกัน จึงได้นำกรวดทรายเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 ภาพที่เป็นพื้นฐานของแรงบันดาลใจ

ความหลากหลายของกรวดทรายที่ทำให้เกิดรูปแบบขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน การจัดวางของกรวดทรายที่เกิดขึ้นในธรรมชาตินำมาอ้างอิง เพื่อใช้ประกอบการออกแบบ ดังนี้

ภาพที่ 2.102 : แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 1

คำอธิบายภาพ

สนใจการเกิดงานศิลปะจากธรรมชาติ จังหวะการจัดวาง ทิศทาง ขนาดผิวสัมผัสที่หลากหลาย รวมถึงสีของกรวดทรายแต่ละเม็ดที่ต่างกันออกไป

ภาพที่ 2.103 : แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 2

คำอธิบายภาพ

สนใจการซ้อนทับกันของก้อนหิน การจัดวางที่ทำให้เกิดมิติ

ภาพที่ 2.104 : แสดงภาพอ้างอิงถึงแรงบันดาลใจ 3

คำอธิบายภาพ

สนใจลวดลายที่เกิดขึ้น รูปทรง พื้นผิวสัมผัส สีสนของกรวดทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย

2.6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบของลวดลายตกแต่งผ้า

ลวดลายที่ใช้ในการตกแต่งผ้า ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่

- ลวดลายตกแต่ง
- ระบบการจัดวางลาย

2.6.1.1 ลวดลายตกแต่ง

ลวดลายตกแต่ง(Decorative Motif) ลวดลายที่ใช้ในการนำมาตกแต่งลายผ้า ทำให้เกิดรูปลักษณะที่น่าสนใจของผ้า เท่าที่นักออกแบบได้นำมาใช้ในการออกแบบนั้น สามารถจัดแบ่งลวดลายออกได้เป็น 5 หมู่ ประกอบด้วย

2.6.1.1.1 ลายดอกไม้(Floral) หมายถึงการนำส่วนประกอบต่างๆ ของพืชมาใช้ในการออกแบบ เช่น ใบ ผล ราก และอื่นๆ

2.6.1.1.2 ลายสัตว์(Animate) ได้แก่ลวดลายที่นำมาจากหรือนำเอารูปลักษณะ โครงร่างของสัตว์มาใช้ในการออกแบบ ลวดลายสัตว์นี้มีข้อจำกัดว่า จะต้องเป็นชนิดของสัตว์ที่ทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรับรู้ในด้านดี เช่น นก ผีเสื้อ ปลา ฯลฯ ในปัจจุบันมีการเลียนแบบลายของหนังสือสัตว์ เช่น ลายของม้าลาย ลายเสือ ลายสุนัขจิ้งจอก เป็นต้น

2.6.1.1.3 ลายเรขาคณิต(Geometric) ได้แก่ลายที่นำเอารูปทรงในหลักวิชาเรขาคณิตทั้งหมด เช่น เส้น รูปทรงกลม หรือสี่เหลี่ยม มาจัดเป็นองค์ประกอบของลวดลายต่างๆ

2.6.1.1.4 ลาย Abstract เป็นลวดลายที่เกิดจากการตัดทอนรูปร่างต่างๆ แล้วนำรูปทรงใหม่นั้นมาจัดเป็นองค์ประกอบของลวดลายขึ้น ลวดลายแบบนี้บางครั้งอาจชักจูงให้เกิดแนวคิดต่างๆ กันได้

2.6.1.1.5 ลายภาพของจริง(Object or Scenery) เป็นลวดลายของภาพวิวทิวทัศน์ เครื่องจักร เรื่องราวต่างๆ เช่นภาพจราจร เป็นต้น

2.6.1.2 ระบบการจัดวางลาย

การจัดองค์ประกอบของลายที่ใช้ในการพิมพ์ผ้า แบ่งออกได้เป็น 2 ระบบ

2.6.1.2.1 ระบบเนื้อที่จำกัดหมายถึงการจัดองค์ประกอบของลายที่มีเนื้อที่ของลวดลายน้อยกว่าเนื้อที่ของผืนผ้า อาจเรียกว่าลายเฉพาะแห่ง(Spot Design) ลวดลายจะถูกจัดวางในพื้นที่เฉพาะ อยู่ในวงจำกัด เช่น ริมผ้า เชิงผ้า การวางลวดลายในลักษณะนี้มักใช้ผ้าที่มีเนื้อที่จำกัด เช่น ผ้าพันคอ ผ้าปูโต๊ะ ปกหมอน เป็นต้น โดยจะมีการกำหนดพื้นที่

ของลวดลายที่ตายตัว ทำให้มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผืนผ้า และยังเป็น การสร้างมูลค่าของผ้าเพิ่มอีกทางหนึ่ง ลวดลายในลักษณะนี้มีวิธีทำได้หลายวิธี คือ

1. เรียงแนวตรงธรรมดา(Straight)
2. เรียงลวดลายให้มีทิศทางออกไปสู่กรอบ คือ พุ่งออกจากศูนย์กลาง(Outside)
3. เรียงลวดลายให้พุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลาง(Inside)
4. เรียงลวดลายให้เป็นวงกลม(Turn)
5. เรียงลวดลายขึ้นสู่ด้านบนหรือสลับ ไปสลับมา(Hold)
6. เรียงลวดลายแบบไม่สม่ำเสมอ(Irregular)
7. เรียงแบบไม่มีกฎเกณฑ์(Free Style)

2.6.1.2.2 ระบบเนื้อที่ไม่จำกัด หมายถึงการจัดองค์ประกอบของลายให้กระจาย เต็มผืนผ้า(All-Over) โดยเนื้อที่ของลวดลายจะมีมากกว่าเนื้อที่ของผืนผ้าส่วนที่ไม่มี ลวดลาย ลักษณะของลวดลายอาจเป็นหน่วยเดียวลายเดียว หรือรวมกันเป็นหมวดหมู่หรือ เป็นเส้นยาวต่อเนื่องกัน เช่น ลายทาง ลวดลายในลักษณะนี้มีวิธีทำได้หลายวิธี เช่น แบบ 2 ทิศทาง (Two Direction) แบ่งออกเป็น

1. ลายที่กระจายกันอยู่ห่างๆ (Scatting)
2. ลายที่ต่อกันในแนวตรง (Straight)
3. ลายที่ต่อเนื่องชนิดสวนทางกัน(Opposite Straight)
4. ลายทะแยง(Inclination)
5. ลายทะแยงแบบสวนทางกัน (Opposite Inclination)
6. ลายคลื่นเป็นจังหวะ (Wave)

2.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของลวดลายในการออกแบบลวดลายตกแต่งผ้า

2.6.2.1 ขนาดของลายในการออกแบบลายตกแต่ง ไม่มีข้อจำกัดตายตัว ส่วนใหญ่ใช้ ความรู้สึกทางการมองสามารถแยกออกได้ดังนี้

2.6.2.1.1 ลายขนาดจิ๋ว(Tiny) สามารถใช้ในงานได้เกือบทุกประเภท ขนาดของลายจะมี เส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 1 ซม. ซึ่งเห็นได้ไม่เด่นชัด ลวดลายแบบนี้จะมีอยู่ได้ทุกส่วน ของผืนผ้า เนื่องจากการที่ลายมีขนาดเล็กมาก ทำให้ไม่มีผลต่อการทำลายองค์ประกอบภาพ หรือ ลายขนาด อื่นๆ

2.6.2.1.2 ลายขนาดเล็ก(Small) เป็นลวดลายที่มีขนาดเล็กเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1-2 ซม. เป็นลวดลายที่มีรายละเอียดน้อยใช้ประโยชน์ได้มากเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.1.3 ลายขนาดกลาง(Medium) เป็นลวดลายที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2-3 ซม. ลวดลายแบบนี้เป็นที่นิยมในระดับหนึ่ง การวางลวดลายจะต้องมีการคำนึงถึงช่องว่างของลวดลาย แต่ลายขนาดกลางจะมีช่องว่างมากกว่าลายขนาดเล็ก แต่การใช้งานจะน้อยกว่าลายขนาดเล็ก

2.6.2.1.4 ลายขนาดใหญ่(Large) ลวดลายที่มีขนาดใหญ่เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4 ซม. ขึ้นไปเป็นลายที่เห็นเด่นชัด จะเป็นงานที่ออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะงานนั้นๆ เป็นต้นว่า ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน หรือพรหมปูพื้น

การวางลวดลายบนผ้านั้นควรคำนึงถึงขนาดของลายทั้ง 4 ขนาด ซึ่งถือเป็นการจัดองค์ประกอบของภาพไปในตัว แต่อย่างไรก็ตามการวางลวดลายยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้มองเห็น

2.6.2.2 ลักษณะการจัดวางลวดลายแบบต่างๆ

2.6.2.2.1 แบบ Block

เป็นการจัดวางลวดลายขึ้นพื้นฐาน โดยการสร้างลวดลายบนกรอบสี่เหลี่ยมที่มีลักษณะเท่ากันหรือจะสร้างเป็นสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัสก็ได้ โดยจัดเป็นตารางและออกแบบลวดลายเป็นสี่เหลี่ยมเท่านั้น สามารถนำรูปสี่เหลี่ยมนั้นมาต่อทั้งแนวนอน และแนวตั้งได้ และสามารถหมุนได้รอบทั้ง 4 ด้านตามมุมของสี่เหลี่ยม แต่ละด้านคือ 90 องศา

2.6.2.2.2 แบบ Brick

เป็นการต่อลายแบบอิฐ มีหลักเกี่ยวเนื่องมาจากการต่อลายรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมสามารถเป็น ได้ทั้งสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัสโดยจะขีดเส้นแนวนอน และทำการต่อลวดลายแบบอิฐ

2.6.2.2.3 แบบ Half drop

คล้ายกับการต่อแบบ Brick แต่เป็นการเรียงสลับกันในแนวตั้ง คือเรียงลดระดับของลวดลายลงครึ่งหนึ่ง เมื่อต่อเสร็จจะดูเหมือนเป็นลวดลายในแนวเฉียงหรือทะแยงมุม

2.6.2.2.4 แบบ Diamond

เป็นการต่อลายในรูปของสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน โดยการนำด้านของสี่เหลี่ยมมาชนกันในลักษณะของสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนอีก 4 รูปตามจำนวนด้านของสี่เหลี่ยม และทำการต่อลายออกไปเรื่อยๆ

2.6.2.2.5 แบบ Ogee

เป็นการต่อลายโดยใช้รูปร่างของตาข่ายเป็นกรอบเพื่อบรรจุลวดลายลงไปลักษณะของลวดลายที่ได้จะเหมือนกับลายตาข่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนการออกแบบลวดลายตกแต่งผ้า

วิธีการสร้างลาย

1. การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึงรูปแบบที่ลวดลายที่มีตัวประธานเป็นหลัก และมีส่วนอื่นเป็นส่วนประกอบรองลงมา สามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะเป็นไปในแนวตั้งฉาก แนวตั้ง แนวทะแยงมุมด้านซ้ายขวา และในลักษณะการกระจายรอบตัว
2. การออกแบบลวดลายในลักษณะซ้ำหมายถึงการออกแบบที่ใช้เส้นอย่างเดียวกันหรือใช้แม่ลายอย่างเดียวกันแล้วจัดองค์ประกอบให้มีระหว่างเนื้อที่ ช่องไฟได้ระเบียบได้จังหวะ การออกแบบลวดลายซ้ำนี้เป็นการแสดงออกถึงความคิดในเชิงศิลป์ที่ง่ายที่สุด และเป็นสัญชาตญาณ ซึ่งพบวิธีการออกแบบนี้มาตั้งแต่ยุคคัมภีร์ การออกแบบลายซ้ำ สามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะไปในทางแนวนอน แนวตั้งฉาก แนวเส้นทะแยงมุม และแผ่กระจายรอบตัว
3. การออกแบบลวดลายในลักษณะการสมส่วนทรง คือการออกแบบลวดลายให้มีดุลยภาพ มีรูปลวดลายและสีสันทันเหมือนกันทั้งซ้ายและขวา
4. การออกแบบลวดลายในลักษณะการแผ่พุ่งออกไปรอบๆตัว หมายถึงเส้นที่เป็นประธานทั้งหมดขององค์ประกอบ แผ่กระจายออกไปจากจุดๆ หนึ่ง โดยไม่จำเป็นที่ตัวประธานจะต้องอยู่กึ่งกลางเสมอไป และการแผ่พุ่งออกไปของลายก็อาจจะแผ่พุ่งกระจายไปเพียงด้านใดด้านหนึ่งก็ได้
5. การออกแบบลายที่ต่อเนื่องกันได้ หมายถึงการออกแบบลวดลายในเนื้อที่ๆ กำหนดไว้เพียงส่วนหนึ่งแล้วสามารถจะนำมาต่อกันได้ โดยไม่มีที่สิ้นสุด

ลักษณะหรือวิธีการต่อลายดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น มีวิธีการทำได้หลายแบบและรวบรวมแยกได้ดังนี้

การต่อลายในลักษณะต่างๆ โดยอาศัยรูปทรงเรขาคณิต

1. การต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยม (The Square Network)
2. การต่อลายในลักษณะการเรียงอิฐแนวนอนและแนวตั้ง (The Brick and Half-Drop Network)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การต่อสายในลักษณะสี่เหลี่ยมเพชรหรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน(The Diamond Network)
4. การต่อสายในลักษณะสามเหลี่ยม(The Triangle Network)
5. การต่อสายในลักษณะลวดตาข่าย(The Ogee Network)
6. การต่อสายในลักษณะหกเหลี่ยม(The Hexagon Network)
7. การต่อสายในลักษณะรูปพัด(The Scale Network)
8. การต่อสายในลักษณะวงกลม(The Circle Network)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับสี

2.7.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาของสีที่ใช้ในการออกแบบ

สี(Color) หมายถึงลักษณะความเข้มของแสงที่กระทบสายตาให้เห็นเป็นสี นอกจากนั้นสียังมีผลทางด้านจิตวิทยา คือ สีแต่ละสีมีคุณสมบัติในการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกได้ไม่เหมือนกัน ตามแต่อิทธิพลของสีนั้นๆ ดังนั้นการเลือกใช้สีให้เหมาะสม และถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ใช้เลือกใช้จึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับออกแบบเพื่อความสำเร็จในตัวผลิตภัณฑ์นั้นๆ

วรรณะของสี(Tone of Color)

ในวงจรของสีทั้ง 12 สี แบ่งออกเป็น 2 พวก ตามลักษณะของสีที่ปรากฏ และตามความรู้สึกที่สีนั้นๆ ทำให้เกิดต่อผู้พบเห็น ดังนี้ คือ

- วรรณะร้อน (Warm Tone Color) เป็นสีที่ทำให้เกิดความรู้สึกรุนแรง ร้อน และตื่นตื้น เกิดพลัง และแข็งแรง สีในวรรณะนี้ประกอบด้วย สีเหลือง สีเหลืองส้ม สีส้ม สีส้มแดง สีแดงและสีแดงม่วง
- วรรณะเย็น (Cool Tone Color) เป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกสงบ เย็น สบายตา ไม่ร่าร้อน สีในวรรณะนี้ประกอบด้วย สีเขียวอ่อน สีเขียว สีเขียวแก่ สีนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน และสีม่วง

2.7.1.1 จิตวิทยาเรื่องสีที่ใช้ในการออกแบบ

สีทุกสีเป็นสีแท้ จะมีผลต่อจิตใจของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกัน สีเป็นองค์ประกอบหนึ่งในหลายๆ องค์ประกอบที่สำคัญที่นำมาใช้ในการออกแบบ การที่จะสามารถเลือกใช้สีให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์และความต้องการในการออกแบบ ได้นั้น ผู้ใช้จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจอิทธิพลของสีที่มีต่อจิตใจของมนุษย์ ซึ่งสีแต่ละสีก็จะให้คุณสมบัติที่แตกต่างกันออกไป ชนิดของสี ในปัจจุบันสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

- Hue หมายถึง สีแท้เข้มข้น ซึ่งอาจเป็นสีที่ไม่มีส่วนผสม เช่น สีแดง สีนํ้าเงิน หรือสีที่มีส่วนผสมของสีอื่น เช่น สีม่วงนํ้าเงิน
- Chrome คือ ระดับความเข้มข้นของสีแท้ที่อาจแตกต่างกันไป ซึ่งจะบอกรายละเอียดว่าสีแท่นั้นมีความแตกต่างกันในความเข้มข้น เช่น ระหว่างสีสว่างกับสีหม่นของสีแท้(Hue) เดียวกัน

- Value คือ น้ำหนักของสีขึ้นอยู่กับปริมาณของสีขาว สีดำ และสีเทา ซึ่งผสมอยู่กับสีแท้
- Shade เฉดของสีเกิดจากการเพิ่มสีดำให้กับสีแท้
- Tone โทนของสีเกิดจากการเพิ่มสีเทาให้กับสีแท้
- Tint เกิดขึ้นจากการผสมหรือเพิ่มสีขาวเข้าไปในเนื้อสีแท้

จากสีทั้ง 12 สีที่ปรากฏอยู่ในวงจรถัดนี้ เราสามารถจัดออกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่

- Primary colors แม่สี ได้แก่ สีน้ำเงิน(Blue) สีแดง(Red) และสีเหลือง (Yellow) เมื่อนำแม่สีมา ผสมกันจะสร้างสีอื่นขึ้นมาได้
- Secondary colors สีระดับที่สอง คือ สีที่เกิดจากการผสมของแม่สี 2 สี ในปริมาณเท่ากัน มีทั้งหมด 3 สี คือ สีส้ม(Orange) สีเขียว(Green) และสีม่วง (Violet)
- Intermediate colors สีระดับที่สาม คือ สีที่เกิดขึ้นจากการผสมแม่สีกับสีระดับที่สอง เช่น สีแดง ส้ม(Red-Orange) เป็นต้น

2.7.1.1.1 ลักษณะการใช้สีจางวงจรถัดนี้

1. สีเอกรงค์ (Monochrome)

เกิดจากการใช้สีที่มีความเด่นชัดเพียงสีเดียว โครงสีจะ ไม่มีความรุนแรง เพราะ ไม่มีการใช้สีคู่ตรงข้าม สีที่นำมาประกอบจะเป็นสีในวรรณะเดียวกัน ใช้ได้ไม่เกิน 6 สี หรืออาจใช้น้อยกว่านี้ก็ได้ แต่จะต้องมีสีที่เด่นเพียงสีเดียว ส่วนสีที่เหลือ จะต้องลดความสดใสลงทั้งหมด และจะต้องเอาสีเด่นนั้นผสมเข้าเนื้อที่ ทำให้สีเอกรงค์ เป็นสีที่เรียบง่ายปราณีต

2. สีกลมกลืน (Harmony)

เป็นการใช้สีในวรรณะเดียวกันไม่เกิน 6 สี โดยสีที่ใช้สามารถลดหรือเพิ่มค่าสีลงได้ซึ่งทำให้ภาพมีความกลมกลืนกัน เช่น ถ้าใช้สีโทนร้อนก็จะใช้สีโทนร้อนทั้งภาพ โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

2.1 สีกลมกลืนแบบข้างเคียง คือ ถ้าสีแรกเป็นสีแดง สีกลมกลืนต่อไปจะเป็น สีแดงเหลือง สีแดงส้ม และบวกสีใกล้เคียงต่อไป

2.2 สีกลมกลืนแบบขนานข้าง คือ การที่เรากำหนดสีอ่อน และสีแก่ที่จะใช้ต่อไปทั้ง 2 ข้างเช่น สีกึ่งกลางเป็นสีแดง สีที่อยู่ถัดไป คือสีแดงส้ม ส้ม ส้มเหลือง เป็นต้น

3. สีคู่ประกอบ หรือสีคู่ตรงข้าม (Complementary)

การนำสีคู่ตรงข้ามในวงจรัส มาใช้ร่วมกันในงาน เช่น สีแดงกับสีเขียว สีนํ้าเงินกับสีส้ม สีที่เป็นคู่ตรงข้ามหรือตัดกัน จะทลลงโดยการนำสีทั้งสองมาผสมกัน แล้วเกิดเป็นสีกลาง (Neutral Tint) แสดงว่าทั้ง 2 สีเป็นสีคู่ตรงข้าม

2.7.1.1.2 ความสัมพันธ์ทางด้านสีกับการออกแบบ

ในการใช้สีสำหรับงานออกแบบ การรู้ถึงธรรมชาติและคุณลักษณะต่างๆ ของสีมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากการใช้สีที่ถูกต้องและเหมาะสมจะสามารถช่วยสร้างอารมณ์ความรู้สึกตามต้องการ ได้ ซึ่งมีตัวอย่างของการเลือกใช้สีเพื่อสร้างความรู้สึกร่างต่างๆ ดังนี้

1. การใช้สีเพื่อสร้างทัศนวิสัยที่แจ่มใส
 - สีสดใตกับสีสดใต
 - สีอ่อนกับสีสดใต
 - สีอุ่นตัดกับสีเย็น
 - สีที่ตัดกันเองตามปกติ เช่น สีดำบนพื้นสีเหลือง สีเหลืองบนพื้นสีดำ สีแดงบนพื้นสีนํ้าเงิน สีส้มบนพื้นสีนํ้าเงิน
2. การใช้สีเพื่อทำให้เกิดระยะใกล้ไกล โดยสีอุ่นทำให้เกิดความรู้สึกว่าอยู่ใกล้ ส่วนสีเย็นทำให้รู้สึกว่าจะอยู่ไกล
3. การใช้สีเพื่อดึงดูดความสนใจ สีที่สดใตจะสามารถกระตุ้น และดึงดูดความสนใจจากผู้ดูได้อย่างรวดเร็ว
4. การใช้สีเพื่อสร้างความมีชีวิตชีวา การใช้สีเข้มจัดหรือสีอ่อนจะทำให้ดูเด่นกว่า การใช้สีที่มีความเข้มหรือความอ่อนที่ใกล้เคียงกัน ปริมาณการใช้สีที่แตกต่างกันจะทำให้งานดูเด่นชัดขึ้น ในการใช้สีไม่ควรใช้สีร้อนกับสีเย็นในปริมาณที่เท่ากัน แต่ควรใช้สีที่มีระดับความเข้มหรือปริมาณของสีที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างจุดเด่นและดึงดูดความสนใจ

ซึ่งในการออกแบบนอกจากจะต้องทราบถึงคุณสมบัติของสีแล้วนั้น ยังต้องทราบถึงคุณสมบัติของสีแล้วนั้น ยังต้องทราบถึงความสัมพันธ์ของสีที่มีต่อความรู้สึกแล้ว การเลือกใช้สีก็ยังคงเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นๆ อีก

สรุปอิทธิพลของสีที่มีผลต่อความรู้สึก

1. สีเหลือง ให้ความรู้สึกกว้างใหญ่ สดใส ภูมิความรู้ ทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกศรัทธา
2. สีแดง ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ เตือนภัยน่ากลัวและมีพลัง
3. สีนํ้าเงิน ให้ความรู้สึกเย็น เยียบสงบ มั่นคง แข็งแรง และซื่อสัตย์
4. สีเขียว ให้ความรู้สึกสำนึก สงบ ความหวัง ความคิ่มีค่า
5. สีส้ม ให้ความรู้สึก อบอุ่น ร่าเริง ตื่นเต้น มีพลัง และอบอุ่น
6. สีม่วง ให้ความรู้สึกผิดหวัง เศร้า ไม่เชื่อมั่นและเร้นลับ
7. สีขาว ให้ความรู้สึกเบา สะอาดบริสุทธิ์ เรียบร้อยและเยือกเย็น
8. สีดำ ให้ความรู้สึกลึกลับ ว่างเปล่า และหดหู่
9. สีทอง ให้ความรู้สึกเลื่อมใสศรัทธา และมั่นคง โอ่อ่า
10. สีชมพู ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน ร่าเริง ไร้เดียงสา
11. สีเทา ให้ความรู้สึกนิ่ง สงบ
12. สีเงิน ให้ความรู้สึกมั่นคง
13. สีฟ้า ให้ความรู้สึกกว้าง สว่าง

2.7.1.1.3 เทคนิคการใช้สี

เทคนิคการใช้สี เป็นสิ่งที่ควรเรียนรู้เพื่อการเลือกใช้สีได้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ ก่อให้เกิดความสวยงามแก่ผลิตภัณฑ์ เป็นการเพิ่มคุณค่า(Value) ให้กับตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งเทคนิคการใช้สีมีอยู่ด้วยกัน 3 ชนิด คือ

1. สีกับรูปร่าง(Colour in Relation to form) สีกับรูปร่างมีความสัมพันธ์กันอย่างไรก็ได้ สีเดียวกันแต่ใช้กับสิ่งของที่มีรูปทรงแตกต่างกัน ก็จะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น สีนํ้าเงินที่อยู่บนวัตถุทรงกลมหรือแท่งกลม กับสีนํ้าเงินที่อยู่บนวัตถุทรงลูกบาศก์ เมื่อเรามองจะเห็นว่าสีนํ้าเงินบนวัตถุทรงลูกบาศก์จะมีสีเข้มกว่าอื่นๆ ที่เป็นสีเดียวกัน
2. สีกับพื้นผิว(Colour and Texture) ผลิตภัณฑ์ที่มีผิวขรุขระ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีจุดหรือรูพรุน หากไม่ต้องการให้เห็นรูหรือรอยดังกล่าว ให้ใช้สีด้านหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีอ่อน ส่วนพวกที่เป็นเครื่องจักรหรือส่วนที่มีการเคลื่อนไหว ไม่ควรใช้สีที่มีลักษณะมัน เพราะจะระคายตา ทำให้ทำงานไม่สะดวก

3. สีกับวัสดุ(Colour and Material) วัสดุที่เกี่ยวข้องกับสีที่มีอยู่ด้วยกัน 5 ประเภทคือ

- เครื่องเคลือบดินเผา
- พลาสติก(Plastic) สามารถทำได้หลายสี การควบคุมสีทำได้ง่าย
- แก้ว(Glass) สามารถทำได้หลายสี
- โลหะ(Metal) การทำสีในวัตถุประเภทโลหะทำได้หลายวิธี เช่น การทาสีหรือพ่น ซึ่งก็จะใช้สีและลักษณะอารมณ์ของสีที่แตกต่างกัน
- สีแลคเกอร์หรือสีเคลือบ(Lacquers and Enamel) สามารถทำได้หลายสี

2.7.1.1.4 การใช้สีในการออกแบบผลิตภัณฑ์

เนื่องจากสีเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ดังนั้นอิทธิพลของสีมีผลกระทบต่อตัวผลิตภัณฑ์ ดังนี้คือ

1. ขนาด(Size)

- สีอ่อน(Light Value) จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูมีขนาดใหญ่ขึ้น
- สีเข้ม(Dark Value) จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูมีขนาดเล็กลง

2. น้ำหนัก(Weight)

- สีอ่อนและสีร้อน(Warm Tone Colour) จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเบา
- สีเข้มและสีเย็น(Cool Tone Colour) จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูหนัก แน่น

3. ความแข็งแรง(Strenght)

- สีร้อน จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูแข็งแรง
- สีเย็น จะทำให้ผลิตภัณฑ์ดูมีความแข็งแรงน้อยลง

4. อุณหภูมิ(Temperature)

- สีร้อน ทำให้รู้สึกอบอุ่น
- สีเย็น ให้ความรู้สึกสดชื่นสบาย สงบ เยือกเย็น

5. ความสะอาด (Cleanness)

- สีขาวเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสะอาดที่สุด
- สีอ่อน เช่น สีงาช้าง(Ivory) สีเหลืองอ่อน(Pale Warm Yellow)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีเขียวอ่อน(Pale Green) สีฟ้าอ่อน(Pale Blue) เป็นสีที่ให้ความรู้สึกนุ่มนวล สะอาดตา

6. ความภูมิใจ (Dignity)

สีที่ให้ความรู้สึกภูมิใจมากที่สุด คือ สีเทา อาจใช้สีร้อน ช่วยในการเน้นได้บ้าง ควรหลีกเลี่ยงสีร้อนที่มีความรุนแรง เว้นแต่จะใช้เป็นส่วนประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจ

7. ส่งเสริมความโดดเด่น

จะเห็นได้ชัดในวัตถุที่มีสีตัดกัน จะทำให้เห็นวัตถุแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

8. ความรู้สึกเฉพาะตัว

เป็นสีที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของ โรงเรียน สถาบันหรือหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งสีเหล่านี้จะมีความหมายเฉพาะตัวในแต่ละสถานที่ เช่น สีเขียวขี้ม้าเป็นสีของทหารบก สีน้ำเงินเป็นสีของทหารอากาศ เป็นต้น

9. ความหรูหรา

สีลักษณะนี้ให้ความรู้สึกใกล้เคียงกับความรู้สึกภูมิใจ สว่าง แต่จะให้ความรู้สึกหรูหรามีคุณค่ากว่า

2.7.1.1.5 การออกแบบตกแต่งห้องด้วยสีต่างๆ

1. ห้องน้ำ เป็นห้องที่มีขนาดเล็ก การใช้สีไม่นิยมสีเข้ม เพราะจะทำให้ดูแคบ การใช้สีอ่อน จะช่วยทำให้ดูกว้างขึ้น มักใช้สีที่สดใส อาจใช้สีหลายสีหรือสีตัดกันอย่างรุนแรงได้เฉพาะเป็นส่วนที่ใช้ระยะเวลาอยู่ในห้องไม่มากนัก

2. ห้องนอน การใช้สีห้องนอนมีโครงสี(Colour Scheme) แตกต่างกันออกไปตามลักษณะ ดังนี้

- เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
- วัย ได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น วัยกลางคน วัยชรา

สีส่วนรวมในห้องนอนเป็นสีเบา อ่อนๆ เป็นส่วนที่พิถีพิถันมาก ซึ่งพองำแนกได้ ดังนี้

2.1 ห้องนอนเด็ก นิยมใช้สีแท้ ได้แก่สีที่สดใส สะอาด อ่อนหวาน อ่อนนุ่ม(Soft) บางครั้งอาจมีสีที่รุนแรงฉูดฉาด เพื่อให้เกิดความรู้สึก กระฉับกระเฉงบ้างพอสมควร

2.2 ห้องนอนวัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาว นิยมใช้สี Tint หรือสีอ่อนๆ เช่น สีครีม สีชมพูอ่อน สีเขียวอ่อน หรือสีที่มีส่วนผสมของสีขาวปนอยู่เสมอ เพราะเป็นสีที่ให้ความรู้สึกนุ่มนวล น่ารัก ร่าเริง

2.3 ห้องนอนของวัยกลางคนหรือวัยสูงอายุ นิยมใช้สี Shade หรือสีหม่นๆ หรือสีที่มีส่วนผสมของสีดำเล็กน้อย เพราะเป็นสีที่ให้ความรู้สึกหนักแน่น สุขุม เยือกเย็น สงบ ได้แก่สีเทา สีน้ำตาลอมเทา

3. ห้องรับแขก การใช้สีของห้องรับแขกเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นส่วนที่แสดงถึงรสนิยมของเจ้าบ้าน กลุ่มสีที่ใช้ควรแสดงความรู้สึกร่าเริง โอ้อ่า มีอำนาจไม่จืดชืด เงียบเหงา ไม่ควรใช้สีตัดกันมากเกินไปเพราะจะทำให้รู้สึกล้าชืด และอึดอัด อาจมีบ้างเล็กน้อยได้เพื่อช่วยให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน สดใสขึ้น

4. ห้องรับประทานอาหาร นิยมใช้สีเท่ หรือสีประเภทสไตล สะอาด เช่น สีเหลือง สีเขียวอ่อน สีส้มอ่อน เป็นต้น ไม่ค่อยนิยมใช้สีที่ตัดกันอย่างรุนแรงอาจใช้ได้บ้างเล็กน้อยเพื่อช่วยให้รู้สึกสดใสนั่น

2.7.2 แนวโน้มสีต้นเพื่อการตกแต่งภายในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูร้อนปี 2011

การวิเคราะห์ วิจัยแนวโน้มสีต้นชื่อเรื่อง มองผ่านเลนส์ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูร้อนปี 2011-2012 จัดทำโดยนักออกแบบ บมจ. ประชาอาภรณ์ ประกอบคำบรรยายภาพ โดยศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 11 มีนาคม 2553

RESEARCH & REFERENCE

FILTERED

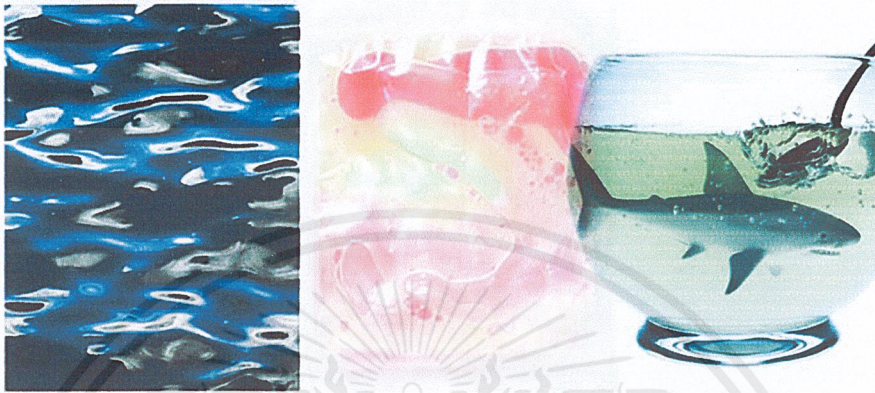
ภาพที่ 2.105 แสดงแนวโน้มสีต้นชื่อเรื่อง มองผ่านเลนส์ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูร้อนปี

2011-2012

2.7.2.1 สามารถแบ่งแนวทางของสีส้นออกเป็น 4 แนวทาง

2.7.2.1.1 แนวทางสี Sub-Aquatic (น้ำกระเพื่อม) แรงกระเพื่อมบนผิวน้ำ ทำให้เกิดแสงและเงาสะท้อน การถ่ายทอดความรู้สึกของการสะท้อนแสงสู่สี มีทั้งอ่อนแก่ และ ตัดกันด้วยสีสะท้อน ให้ความรู้สึก และอารมณ์ เช่นเดียวกับปลาใต้น้ำ

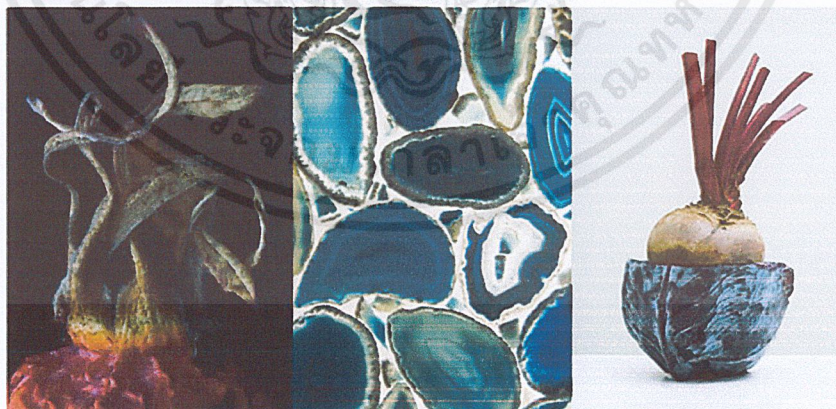
SUB-AQUATIC

ภาพที่ 2.106 แสดงภาพประกอบแนวทางสี Sub-Aquatic

2.7.2.1.2 แนวทางสี Raw Colour (สีดิบ) ธรรมชาติก็มีสีสัน เพราะธรรมชาติก็คือ แหล่งกำเนิดของนานาสีสรร มีความหลากหลาย ลงตัวไม่ต้องปรุงแต่ง ด้วยความดิบที่ไม่ต้องผสม ความสวยงามในตัวเองคือแรงบันดาลใจหาได้ไม่ยาก โดยดูจากต้นไม้ พืชผัก แก้ว หิน หรืออัญมณีใกล้ตัว ต่างล้วนให้สีสวยงาม นำมาถ่ายทอดให้เป็นแนวโน้มน้ำสีเพี้ยนใหม่ได้

RAW COLOUR

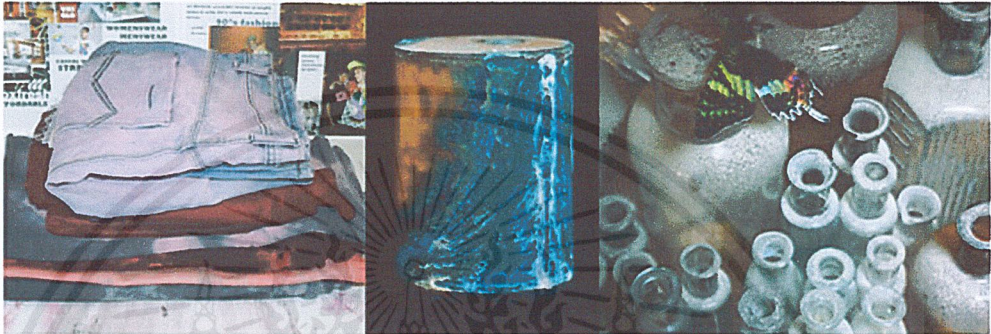

ภาพที่ 2.107 แสดงภาพประกอบแนวทางสี Raw Colour

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.1.3 แนวทางสี Imperfection (สีผิดพลาดคือไม่ธรรมดา) ความไม่สมบูรณ์ของสีที่เกิด จากการข้อม หรือเตาเผา ในขบวนการการผลิตที่ผิดพลาด ทำให้เกิดกลุ่มสีใหม่ ความสวยงามมาจากความไม่สม่ำเสมอของสี เพราะความผิดพลาดคือความไม่ธรรมดา กลายเป็นความแปลก ใช้สร้างแรงบันดาลใจใหม่ ที่อาจยากยิ่งกว่าการทำสีให้สม่ำเสมอเสียอีก

IMPERFECTION

ภาพที่ 2.108 แสดงภาพประกอบแนวทางสี Imperfection

2.7.2.1.4 แนวทางสี Transient Metallic (โลหะกับแสงสะท้อน) จากผิวมันเงาของโลหะ และแสงสะท้อนที่มันเงา คือ ความทันสมัยและไม่หยุดนิ่ง สร้างแนวโน้มน้ำสีแพชั่นใหม่เปรียบเสมือนกับการก้าวเข้าสู่อนาคตด้วยสี การแทนการก้าวอย่างสู่ยุคเทคโนโลยีล้ำหน้าด้วยการบอกความเป็นตัวตน ด้วยสีแวววับอย่างโลหะ

TRANSIENT METALLIC

ภาพที่ 2.109 แสดงภาพประกอบแนวทางสี Transient Metallic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.2 กลุ่มสีกับแถบวัด(Coloye Barometer)

2.7.2.2.1 กลุ่มสีน้ำตาลกับกลุ่มสีเข้าได้ทุก

กลุ่ม

COLOUR BAROMETER

BROWNS & NEUTRALS

ภาพที่ 2.110 แสดงภาพประกอบสี BROWN AND NEUTRALS

2.7.2.2.2 กลุ่มสีน้ำเงิน

BLUES

ภาพที่ 2.111 แสดงภาพประกอบสี BLUE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.2.3 กลุ่มสีเขียว

GREENS

ภาพที่ 2.112 แสดงภาพประกอบสี GREEN

2.7.2.2.4 กลุ่มสีม่วง

PURPLES

ภาพที่ 2.113 แสดงภาพประกอบสี PURPLES

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.2.5 กลุ่มสีแดงและกลุ่มสีชมพู

REDS & PINKS

ภาพที่ 2.114 แสดงภาพประกอบสี REDS AND PINKS

2.7.2.2.6 กลุ่มสีส้ม

ORANGES

ภาพที่ 2.115 แสดงภาพประกอบสี ORANGES

2.7.2.2.6 กลุ่มสีเหลือง

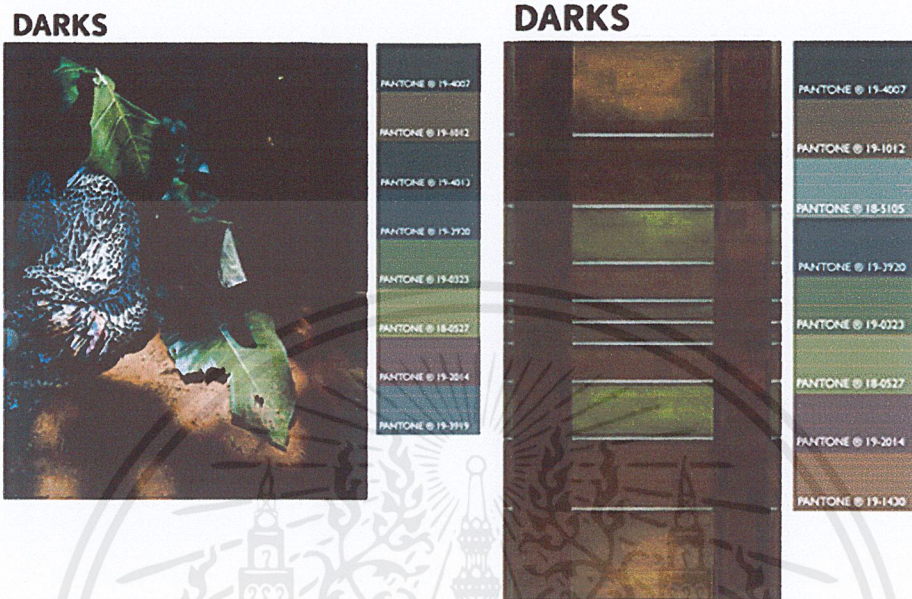
YELLOWS

ภาพที่ 2.116 แสดงภาพประกอบสี YELLOWS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

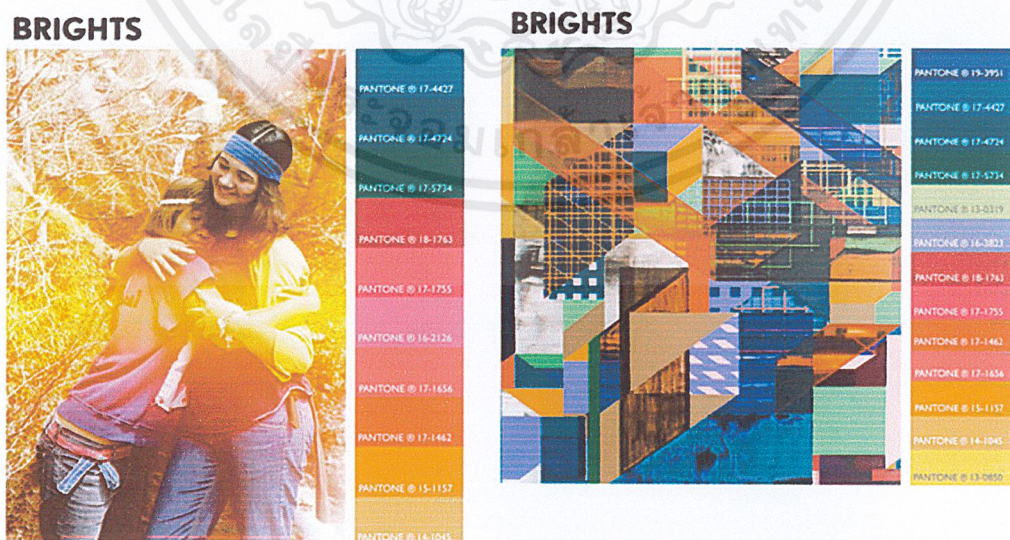
2.7.2.3 COLOUR LEVELS

2.7.2.3.1 ระดับสีแดงและการเข้ากลุ่มสีมืด

ภาพที่ 2.117 แสดงภาพประกอบสี DARK

2.7.2.3.2 การเข้ากลุ่มสีสด

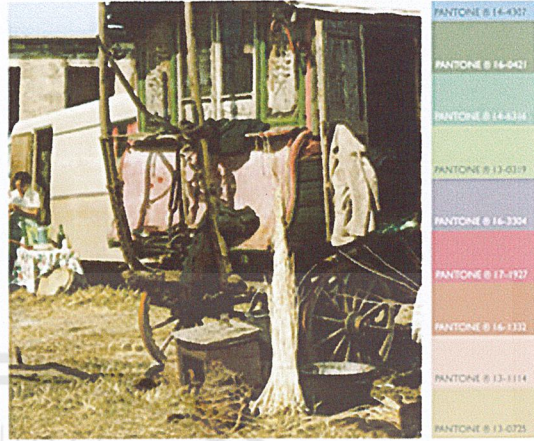

ภาพที่ 2.118 แสดงภาพประกอบสี BRIGHTS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.3.3 การเข้ากลุ่ม โทนสีกลาง

MID TONES

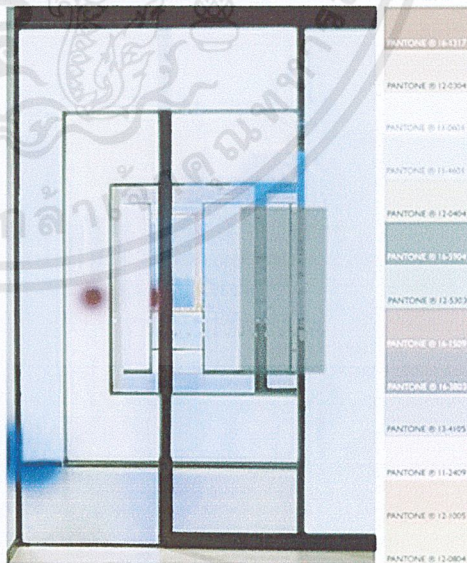
ภาพที่ 2.119 แสดงภาพประกอบสี MID TONES

2.7.2.3.4 กลุ่มสีที่เข้าได้ทุกกลุ่ม

NEUTRALS

NEUTRALS

ภาพที่ 2.120 แสดงภาพประกอบสี NEUTRALS

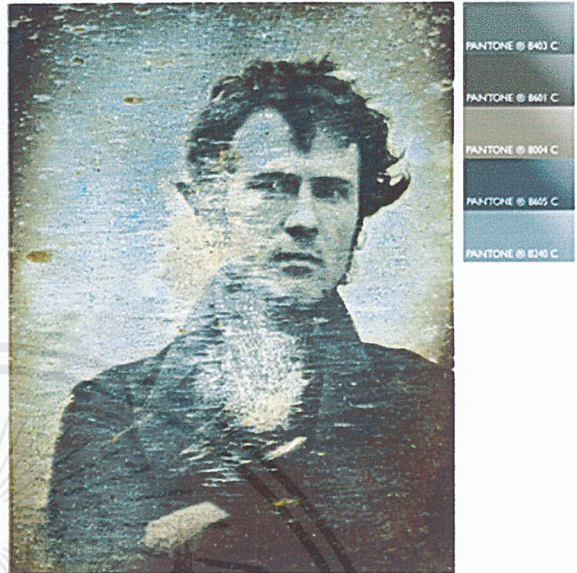
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.3.5 กลุ่มสีโลหะ

METALLICS

METALLICS

ภาพที่ 2.121 แสดงภาพประกอบสี METALLICS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 สรุปแนวทางการออกแบบ

2.8.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าม่านห้องลงเสื้อ (Fitting Room's Curtain)

- Part1 ผืนผ้าม่าน	ขนาด	ความกว้าง	72	นิ้ว
		ความยาว	96	นิ้ว
- Part2 ผ้าซับหลังม่าน	ขนาด	ความกว้าง	72	นิ้ว
		ความยาว	96	นิ้ว
- Part3 รางม่าน ไม้กลิ้ง	ขนาด	ความยาว	98	นิ้ว
- Part4 โชว์ถ่วง	ขนาด	ความยาว	59	นิ้ว

สรุป การเลือกผ้าจะนำผ้าเยื่อไผ่บางมาทำผืนผ้าม่านด้านหน้า และนำเศษผ้าต่างๆ มาเย็บซ้อนทับกันให้เกิดลวดลาย ผ้าม่านด้านหลังเป็นผ้าสาธูนำไปทำการเพ้นท์ผืนผ้า

2.8.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอน (Pillow)

- Part1 ผืนผ้า	ขนาด	ความกว้าง	18	นิ้ว
		ความยาว	36	นิ้ว
- Part2 หมอน	ขนาด	ความกว้าง	2	ฟุต
		ความยาว	18	นิ้ว
		ความยาว	18	นิ้ว
			2	ใบ

สรุป การเลือกผ้าจะนำผ้าเยื่อไผ่หนาทำปดอกหมอน และนำเศษผ้าต่างๆ มาเย็บซ้อนทับกันให้เกิดลวดลาย ปดอกหมอนผ้าด้านในเป็นผ้าคอตตอน ชัดเส้นใยนุ่ม

2.8.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเก้าอี้เตี้ย (Stool)

- Part1 ผืนผ้าหุ้มเก้าอี้	ขนาด	ความกว้าง	36	นิ้ว
		ความยาว	59	นิ้ว
- Part2 โครงเก้าอี้	ขนาด	เส้นผ่านศูนย์กลาง	16	นิ้ว
		ความสูง	18	นิ้ว

สรุป การเลือกผ้าจะนำผ้าเยื่อไผ่หนาทำผ้าหุ้มเก้าอี้ และนำเศษผ้าต่างๆ มาเย็บซ้อนทับกันให้เกิดลวดลาย โครงเก้าอี้ด้านในเป็นไม้และหุ้มบุด้วยฟองน้ำ

2.8.4 ข้อมูลเกี่ยวกับโคมไฟ (Lamp)

- Part1 ผืนผ้าหุ้มโປ้ะโคมไฟ	ขนาด	ความกว้าง	40	นิ้ว
		ความยาว	40	นิ้ว
- Part2 โครงโคมไฟ	ขนาด	เส้นผ่านศูนย์กลางด้านบน	5	นิ้ว
		เส้นผ่านศูนย์กลางด้านล่าง	16	นิ้ว
		ความสูง	24	นิ้ว

สรุป การเลือกผ้าจะนำผ้าเยื่อใบบางมาทำผ้าหุ้มโປ้ะโคมไฟ และนำเศษผ้าต่างๆ มาเย็บซ้อนทับกันให้เกิดลวดลาย โครงโคมไฟเป็นไม้กลึงสีไม้ธรรมชาติ

2.8.5 ข้อมูลเกี่ยวกับหุ่นโชว์เสื้อ (Mannequin)

- Part1 หุ่นโชว์เสื้อ ผ้าดิบ หัวไม้ฐานไม้	ขนาด	M	
	จำนวน	3	ตัว

สรุป การทำหุ่นทั้ง 3 ตัวจะมีวิธีแตกต่างกัน ตัวแรกวิธีการพันสือคิลิก ตัวที่สองใช้วิธีพันสือคิลิกแล้วนำเศษผ้าและผ้าที่ผ่านการมัดข้อมมาแปะที่ตัวหุ่น ตัวที่สามนำเศษผ้าต่างๆ มาเย็บซ้อนทับกันให้เกิดลวดลายแล้วค่อยนำไปหุ้มบนตัวหุ่นโชว์เสื้อ

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

จากการศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบในครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่ใน ส่วนของข้อมูลร้าน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัสดุ กรรมวิธีการผลิตที่จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ ทั้งหมดที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ จึงได้ทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลทั้งหมด เพื่อนำไปใช้ในการ ออกแบบลวดลาย รวมถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมต่อไป

3.1 แบบร่างการพัฒนาการออกแบบ และการทำต้นแบบ

3.1.1 การวิเคราะห์

ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาของร้าน บรรยากาศภายในร้าน การตกแต่งภายใน กลุ่มเป้าหมาย ของร้าน เพื่อนำเอกลักษณ์มาเป็นแนวทางในการออกแบบให้เกิดความสอดคล้องและมีเอกลักษณ์ ร่วมกัน

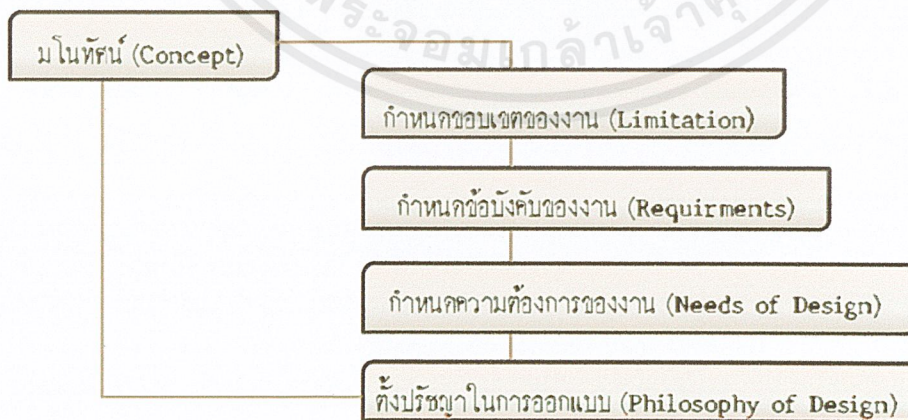

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงบรรยากาศภายในร้านพิจิตรรา (สาขาเพลินวาน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพแสดงผลภัณฑ์ภายในร้าน

ภาพที่ 3.3 ภาพแสดงข้อมูลการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เป็นวัสดุต้นทุนต่ำ

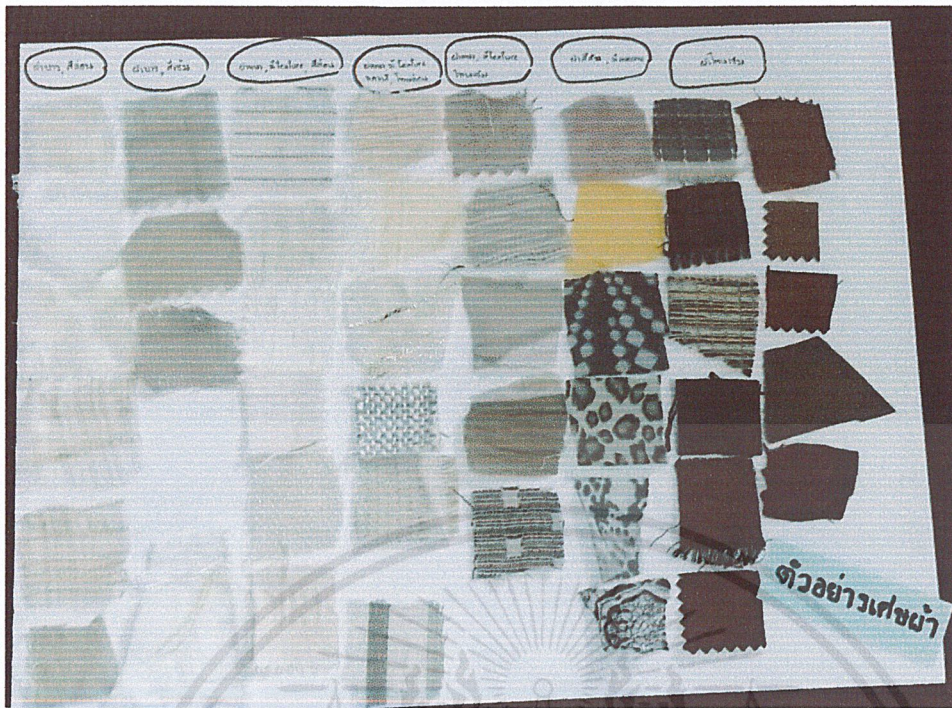

ภาพที่ 3.5 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้าร้านพิจิตรรา

ภาพที่ 3.6 ภาพแสดงเนื้อผ้าต่างๆ ที่เป็นวัสดุต้นทุนต่ำนำมาเพิ่มมูลค่าด้วยการมัดย้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ภาพแสดงแผ่นเสนองานเนื้อผ้าต่างๆ โดยจัดแบ่งแยกตามประเภทของโทนสี ความหนา และ ลวดลายของผ้า

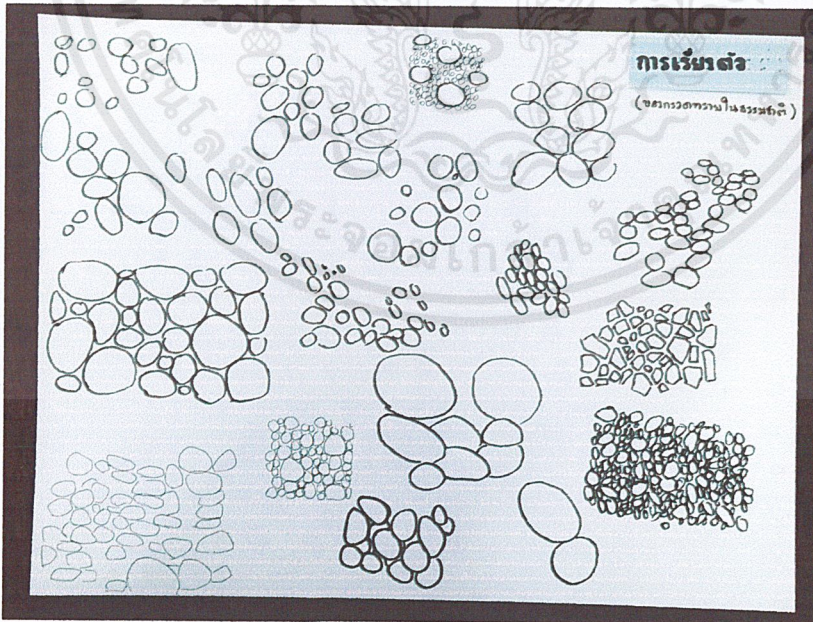

ภาพที่ 3.8 ภาพแสดงปรัชญาในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

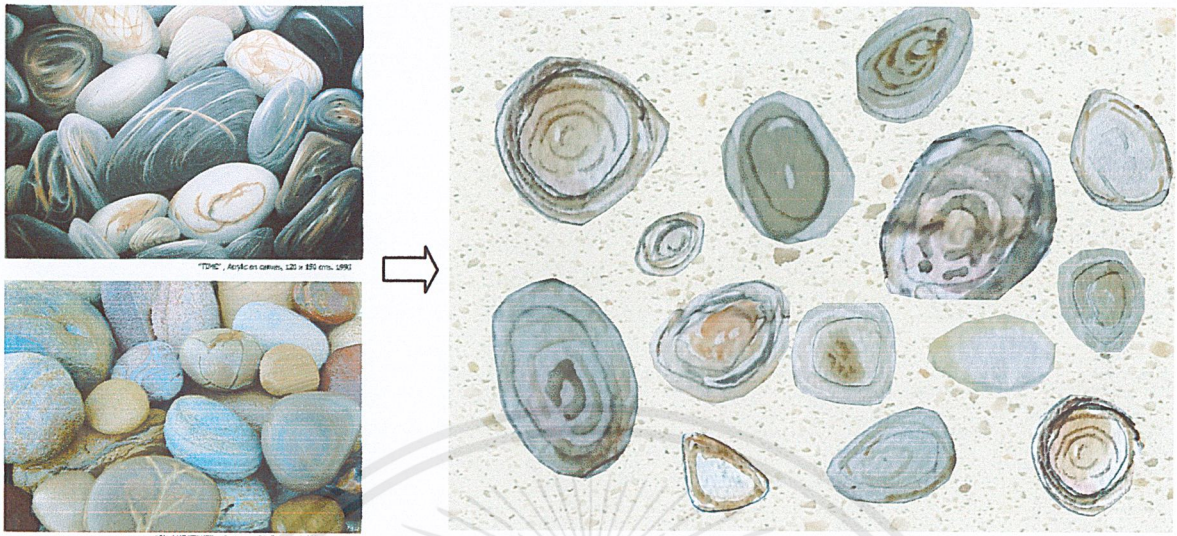

ภาพที่ 3.9 ภาพแสดงเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ภาพที่ 3.10 ภาพแสดงแบบร่างองค์ประกอบที่สนใจในการเรียงตัวของกรวดทรายในธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

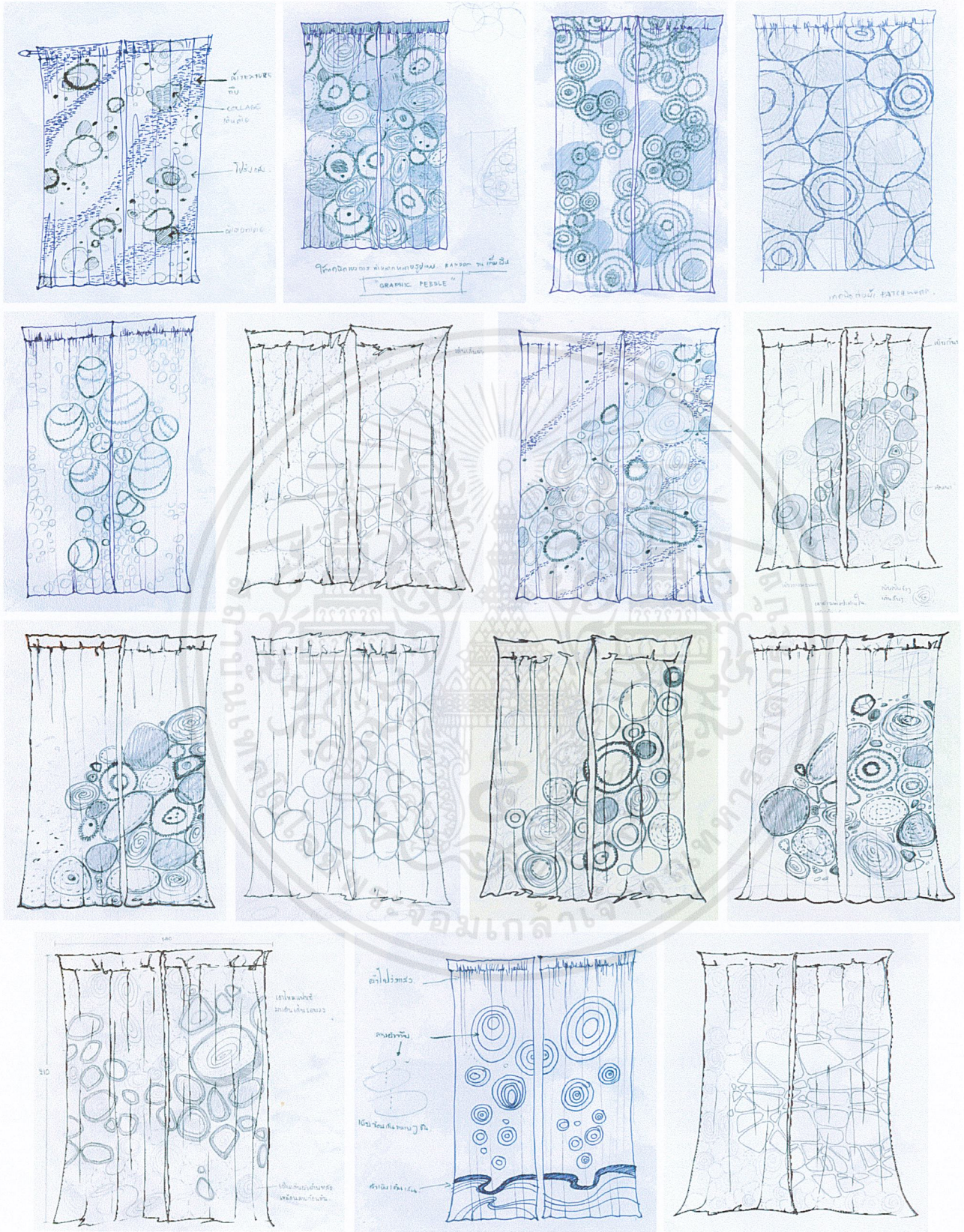

ภาพที่ 3.11 ภาพเสนองานแบบร่างเพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการออกแบบลวดลายบนกรวดหิน

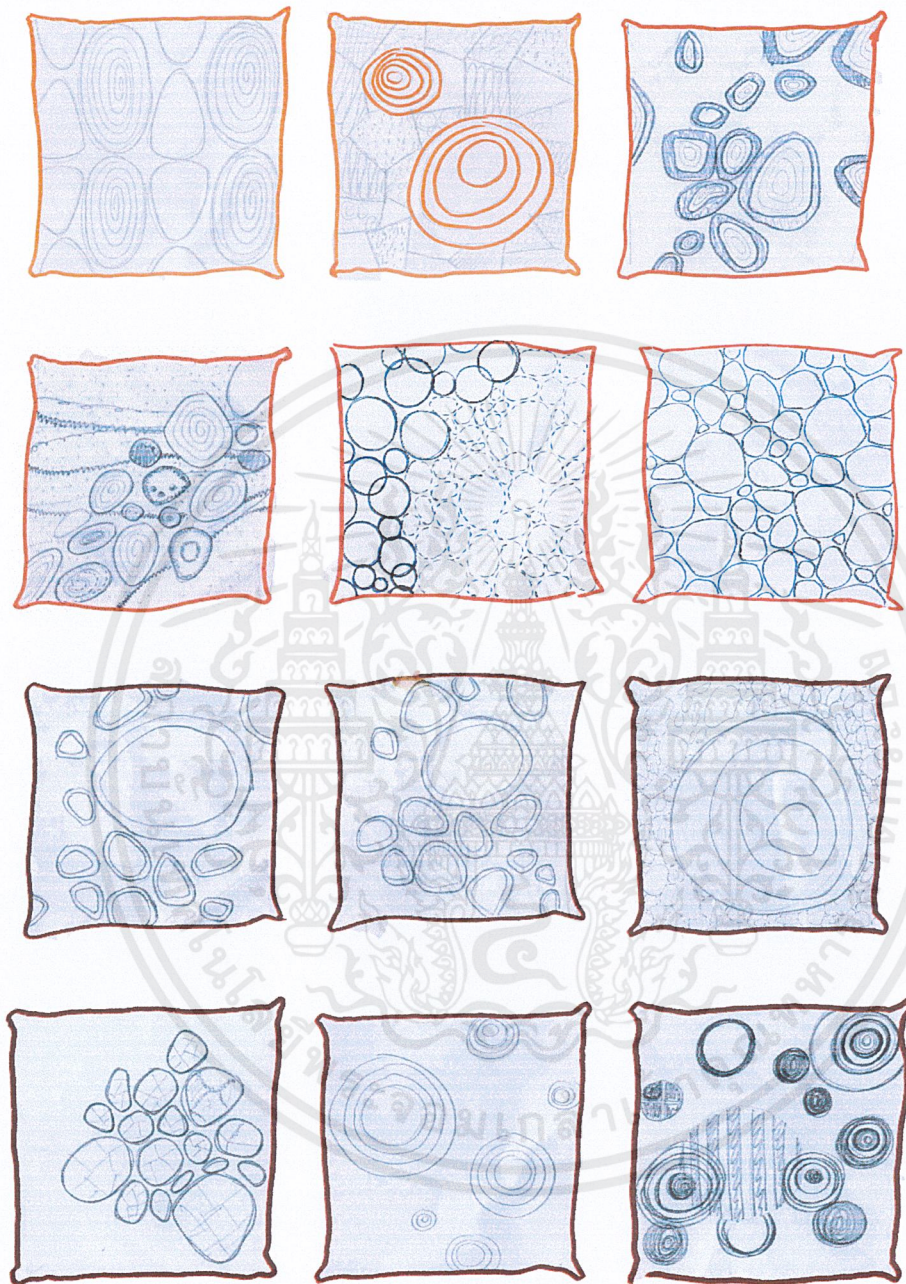
ภาพที่ 3.12 ภาพเสนองานการทดลองขึ้นแบบจากแบบร่างเพื่อวิเคราะห์หาวิธีการที่จะออกแบบลวดลายบนผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนผ้าม่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

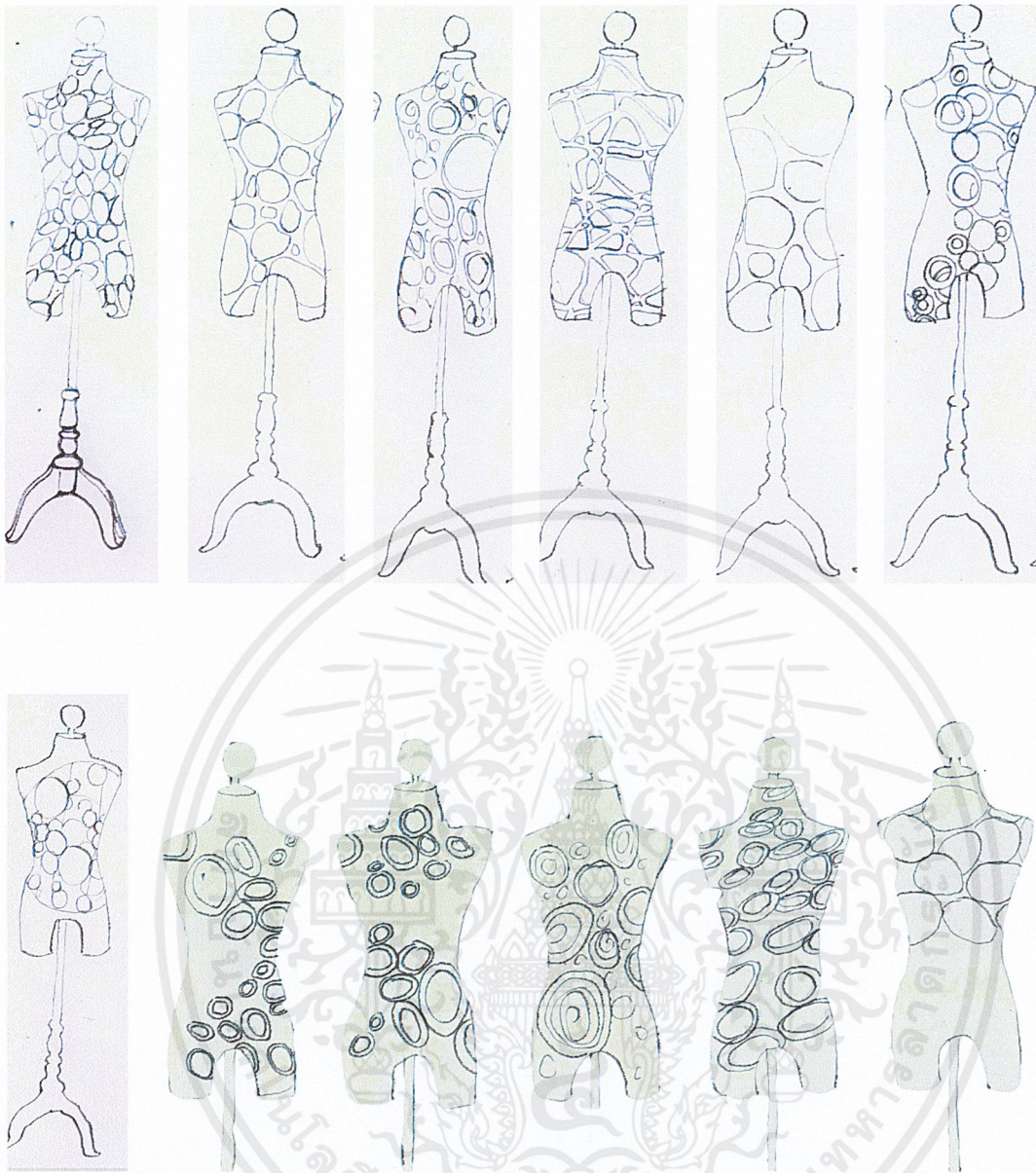
ภาพที่ 3.15 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนผ้าหุ้มแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

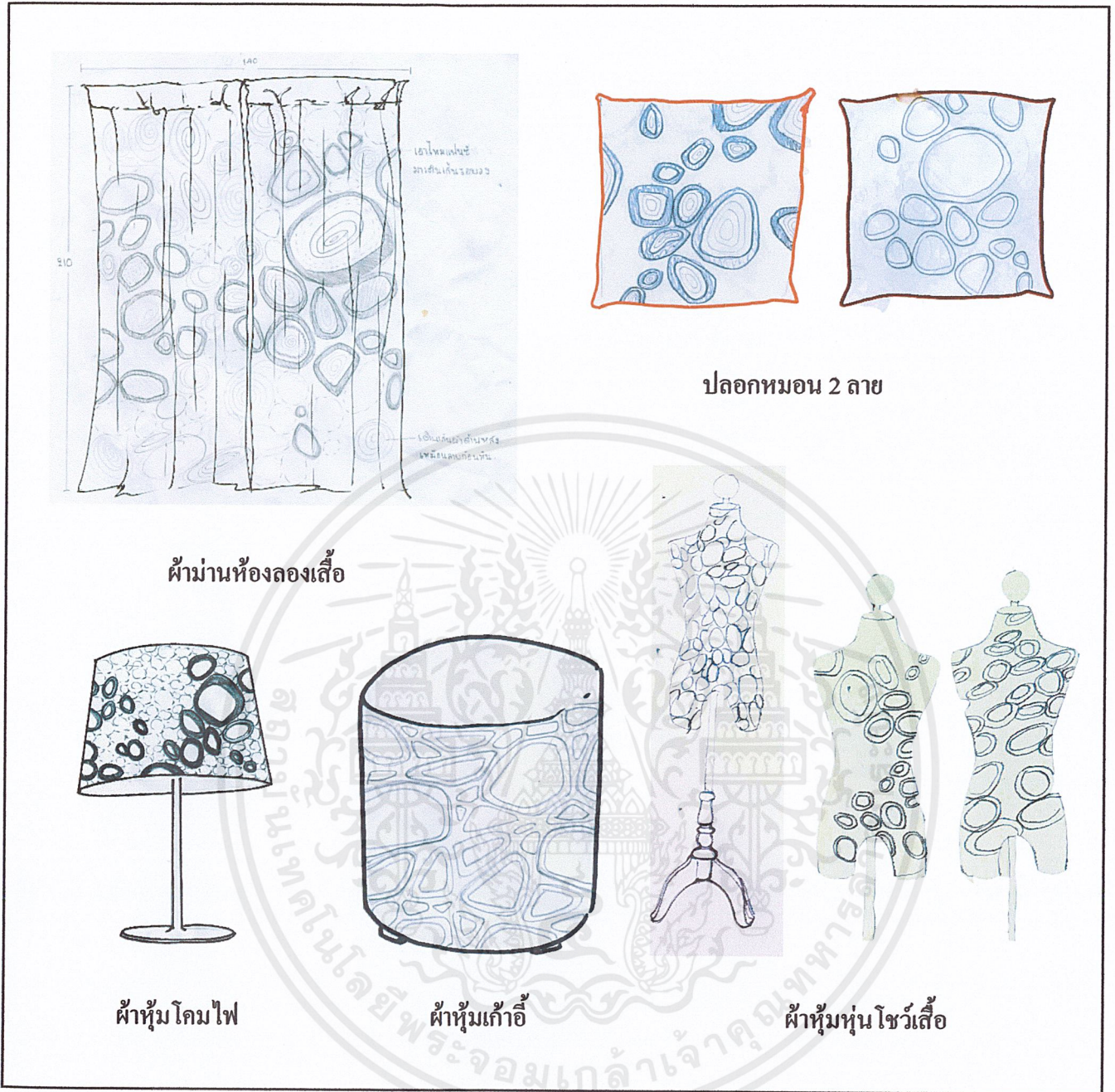
ภาพที่ 3.16 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบน โคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 ภาพเสนอการพัฒนาความคิดและการออกแบบลวดลายบนหุ่นโชว์เสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 ภาพเสนอแผนงานแบบร่างที่เลือกมาทำการพัฒนาเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 การออกแบบลวดลายและผลิตภัณฑ์

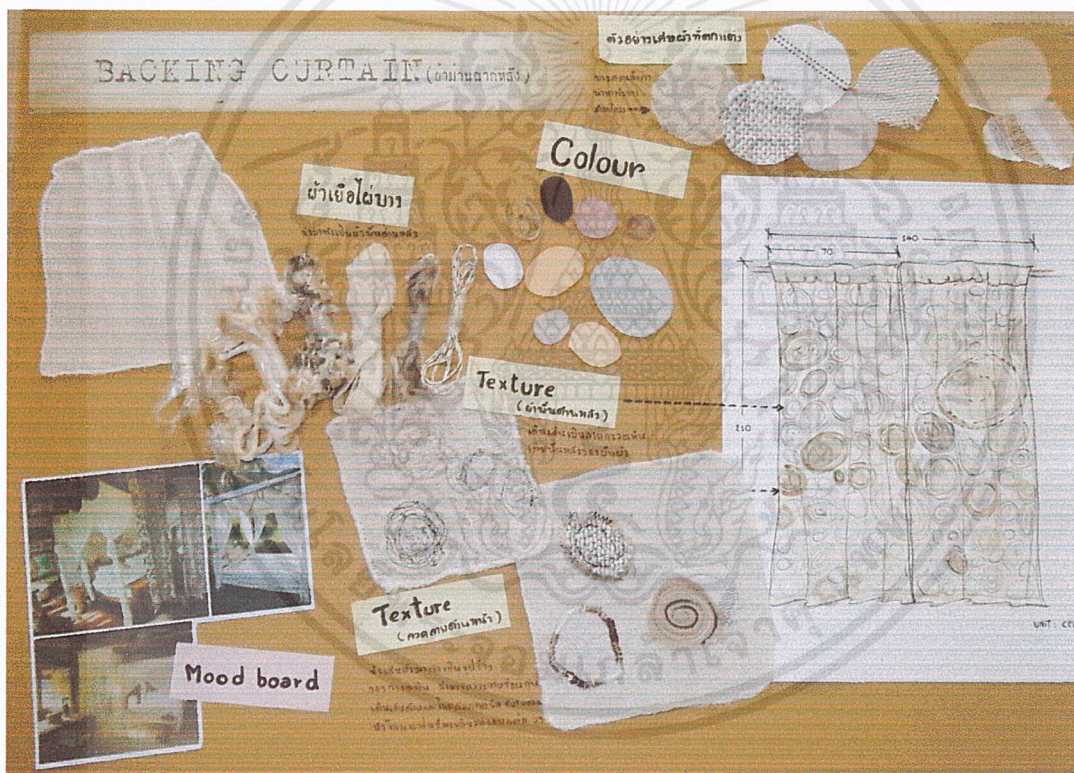
ผลิตภัณฑ์ที่ 1

ผ้าม่านห้องลงเสื่อ ประกอบด้วย

1. ผ้าเยื่อไผ่บาง
2. เศษผ้า
3. ฝักราคาถูก
4. ฝ้ามัดข้อม

ขนาดโดยรวม : ความกว้าง 140 เซนติเมตร

ความยาว 210 เซนติเมตร

ภาพที่ 3.19 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าม่านห้องลงเสื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์ที่ 2

ผ้าห่มหมอน ประกอบด้วย

1. ผ้าเยื่อไผ่หนา
2. เศษผ้า
3. ฝักราคาธุก
4. ฝ้ามัดข้อม

ขนาดโดยรวม : ความกว้าง 18 นิ้ว
ความยาว 18 นิ้ว

ภาพที่ 3.20 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าห่มหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

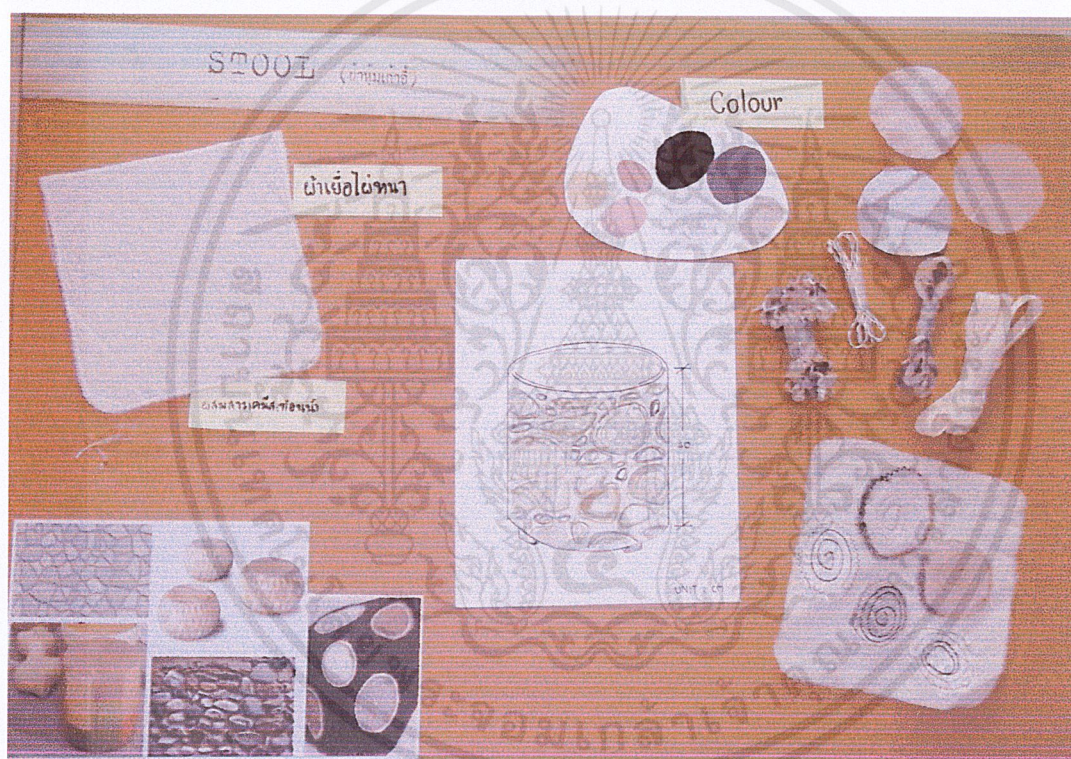
ผลิตภัณฑ์ที่ 3

ผ้าห่มเก้าอี้ ประกอบด้วย

1. ผ้าเช็ดไผ่หนา
2. เศษผ้า
3. ฟ้ายาธาตุก
4. ผ้ามัดข้อม

ขนาดโดยรวม : ความสูง 40 เซนติเมตร

เส้นผ่านศูนย์กลาง 40 เซนติเมตร

ภาพที่ 3.21 ภาพแผ่นนำเสนองานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าห่มเก้าอี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์ที่ 4

ผ้าหุ้มโคมไฟ ประกอบด้วย

1. ผ้าเยื่อไผ่บาง
2. เศษผ้า
3. ฟ้ายาซาอุก
4. ผ้ามัดข้อม

ขนาดโดยรวม : ความสูง 60 เซนติเมตร

เส้นผ่านศูนย์กลาง 16 นิ้ว

ภาพที่ 3.22 ภาพแผ่นนำเสนอผลงานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดของแต่ละส่วนของผ้าหุ้มโคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์ที่ 5

ผ้าห่มหุ่น โช่วเสื่อ ประกอบด้วย

1. ฟ้ายดิบ
2. เศษผ้า
3. ฟ้ายาตาตุก
4. ฟ้ายัดข้อม

ขนาดโดยรวม : ขนาด M

ภาพที่ 3.23 ภาพแผ่นนำเสนอผลงานออกแบบเกี่ยวกับรายละเอียดแต่ละส่วนของผ้าห่มหุ่น โช่วเสื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ภาพ Perspective นำเสนอการจัดเรียงผลิตภัณฑ์ภายในร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 สรุปผลการออกแบบ

จากการออกแบบผลิตภัณฑ์การเลือกนำวัสดุมาใช้ในการสร้างลวดลาย ของผลิตภัณฑ์ทั้ง 5 ชนิด ได้มีข้อเสนอแนะ เพื่อทำการแก้ไข ดังนี้

3.2.1 ผ้ามันห้องลงเสื้อ

ข้อเสนอแนะ : ผ้ายังบางเกินไป ควรซื้อผ้าเพิ่ม เพื่อป้องกันการมองเห็นทะลุผ่านผ้า

3.2.2 ผ้าหุ้มหมอน

ข้อเสนอแนะ : ควรทำให้สามารถถอดซักได้สะดวกและเหมาะสมแก่การใช้งาน

3.2.3 ผ้าหุ้มเก้าอี้

ข้อเสนอแนะ : ควรออกแบบลวดลายการเย็บผ้าให้เหมาะสมกับการใช้งานจริงในการนั่ง เพื่อป้องกันการเกี้ยวระหว่างเสื่อผ้าผู้นั่งกับเก้าอี้

3.2.4 ผ้าหุ้มโคมไฟ

ข้อเสนอแนะ : วางลวดลาย การซ้อนทับ การเย็บ ให้แสงที่ออกมาเกิดความหลากหลายน่าสนใจยิ่งขึ้น

3.2.5 ผ้าหุ้มหุ่น

ข้อเสนอแนะ : ควรเพิ่มจำนวนหุ่นอีก 1 ตัว โดยการนำผ้า ไปปักลายมาหุ้ม

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

การนำเสนอผลงานครั้งสุดท้าย จากขั้นตอนของการพัฒนาการออกแบบ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขผลงานตามคำแนะนำจากคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. ฝ้าม่านห้องลองเสื้อ (Fitting Room Curtain)

จำนวน : 1 ผืน

วัสดุ : 1. ฟ้าเยื่อไผ่บาง

2. ฟ้าสาธุ

3. เศษฟ้า และฟ้าราคาดูก

การตกแต่งเพิ่ม : 1. พื้นทึบลายฟ้า

2. มัดข้อม

3. ดิจชาร์จีสีสร้างลวดลายบนฟ้า

4. เย็บไหมแฟนซี

5. เย็บลวดลายด้วยเส้นไหม

การจบชิ้นงาน : 1. เย็บฟ้าสาธุซับล้าง

2. ประกอบฟ้าสองผืนเข้าด้วยกัน

3. ถ่วงโซ่เพิ่มน้ำหนัก

4. ใส่รางไม้กึ่งถึงด้านบนบนฝ้าม่าน

2. หมอน (Pillow)

จำนวน : 2 ใบ

วัสดุ : 1. ฟ้าเยื่อไผ่หนา

2. หมอนขัดใยนุ่น

3. เศษฟ้า และฟ้าราคาดูก

การตกแต่งเพิ่ม : 1. พื้นทึบลายฟ้า

2. มัดข้อม

3. ดิจชาร์จีสีสร้างลวดลายบนฟ้า

4. เย็บไหมแฟนซี

5. เย็บลวดลายด้วยเส้นไหม

การจบชิ้นงาน : 1. เย็บฟ้าประกบกันเป็นหมอน

2. เย็บซิปปิดปกหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เก้าอี้ (Stool)

จำนวน : 1 ตัว

วัสดุ : 1. ผ้าเยื่อไผ่หนา
2. โครงเก้าอี้ไม้หุ้มฟองน้ำ
3. เศษผ้า และผ้าราคาถูก

การตกแต่งเพิ่ม : 1. ฟิล์มทลายผ้า
2. มัดข้อม
3. ดิจชาร์จีสีสร้างลวดลายบนผ้า
4. เย็บไหมแฟนซี
5. เย็บลวดลายด้วยเส้นไหม

การจบชิ้นงาน : 1. ยึดผ้าฝืนติดกับ โครงเก้าอี้
2. เย็บรอยชิ้นส่วนต่อกัน เย็บส่วนที่นั่งก่อน จากนั้นเย็บส่วนรอบเก้าอี้

4. โคมไฟ (Lamp)

จำนวน : 1 ตัว

วัสดุ : 1. ผ้าเยื่อไผ่บาง
2. โครงโคมไฟไม้
3. เศษผ้า และผ้าราคาถูก

การตกแต่งเพิ่ม : 1. ฟิล์มทลายผ้า
2. มัดข้อม
3. ดิจชาร์จีสีสร้างลวดลายบนผ้า
4. เย็บไหมแฟนซี
5. เย็บลวดลายด้วยเส้นไหม

การจบชิ้นงาน : 1. ยึดผ้าฝืนติดกับ โครงโปิ๊ะของโคมไฟ
2. เย็บรอยต่อรอบ โปิ๊ะโคมไฟ
3. ประกอบผ้าอีกฝืนเข้าด้านใน โปิ๊ะโคมไฟ

5. ผ้าหุ้มหุ่นโชว์เสื้อ (Mannequin)

จำนวน : 3 ตัว

วัสดุ : 1. ผ้าดิบ
2. โครงหุ่นโชว์เสื้อ ผ้าดิบ หัวไม้ ขาไม้
3. เศษผ้า และผ้าราคาถูก

การตกแต่งเพิ่ม : 1. ฟิล์มทลายผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มัดข้อม
3. ดิจซาร์จีสีสร้างลวดลายบนผ้า
4. เย็บไหมแฟนซี
5. เย็บลวดลายด้วยเส้นไหม
6. เฟ้นท์สีอิลิกบนหุ่น
7. เปะผ้าบนหุ่น

การจบชิ้นงาน : ตัวที่ 1

1. เฟ้นท์สีอิลิก

ตัวที่ 2

1. เฟ้นท์สีอิลิก
2. เปะเศษผ้าและเย็บลวดลายผ้าซ้อนกันลงบนตัวหุ่น

ตัวที่ 3

1. นำผ้าดิบ ไปย้อมสีด้วยกาแฟ
2. เย็บเศษผ้าและลวดลายลงบนผ้าดิบ
3. ตัดผ้าแยกเป็นสี่ส่วนและเย็บติดประกบทากาวลงบนตัวหุ่น

เป็นการนำเสนอการพัฒนาและการสรุปแบบ พร้อมรายละเอียดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ตรวจวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการทำแบบร่าง การนำเสนอการออกแบบประกอบไปด้วย

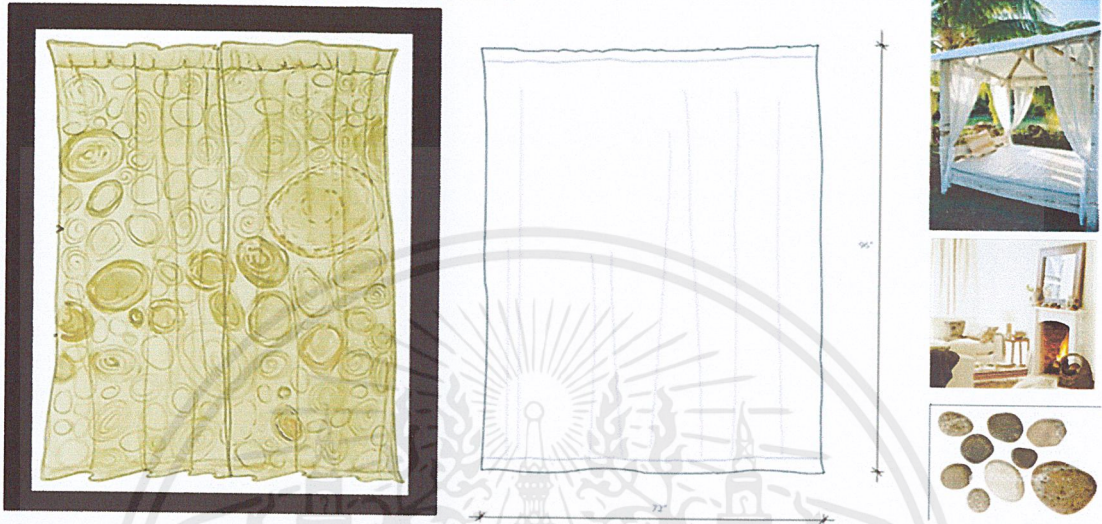
- 4.1 การพัฒนาการออกแบบ การประเมินราคาและรายละเอียดของการออกแบบ
- 4.2 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 การพัฒนาการออกแบบ การประเมินราคาและรายละเอียดของการออกแบบ

FITTING ROOM'S CURTAIN

Final Sketch Techniques : ค่อยๆ / ปักลายผ้า

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบผ้าม่านห้องลองเสื้อ

ต้นทุน	ราคาค่าหน่วย	จำนวน	คิดเป็น
1. ผ้าเยื่อไผ่บางด้านหน้า	38 บาท/เมตร	6.00 เมตร	234 บาท
2. ผ้าซาตูก้านหลัง	70 บาท/เมตร	7.00 เมตร	490 บาท
3. โหนปัก (หลอด)	17 บาท/หลอด	6 หลอด	102 บาท
4. โหนแทนซี (หลอด)	90 บาท/หลอด	3 หลอด	270 บาท
5. ค่าโซ่ถ่วง	80 บาท/กิโลกรัม	1.5 กิโลกรัม	120 บาท
6. ค่าแรงตัดเย็บ	166.66 บาท/วัน	9 วัน	1,500 บาท
		รวม	2,716 บาท

ตารางที่ 15 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของผ้าม่านห้องลองเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PILLOW

Final Sketch Techniques : ค่อยๆ / ปักลายผ้า

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบหมอน

ต้นทุน	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	คิดเป็น
1. ผ้าเยื่อไผ่หนา	45 บาท/เมตร	1.00 เมตร	45 บาท
2. หมอน	80 บาท/ใบ	2 ใบ	160 บาท
3. ไหมปัก (หลอด)	17 บาท/หลอด	2 หลอด	34 บาท
4. ไหมแทนซี (หลอด)	90 บาท/หลอด	1/2 หลอด	45 บาท
5. ค่าชิป	16 บาท/เส้น	2 เส้น	32 บาท
6. ค่าแรงตัดเย็บ	200 บาท/วัน	2 วัน	400 บาท

รวม

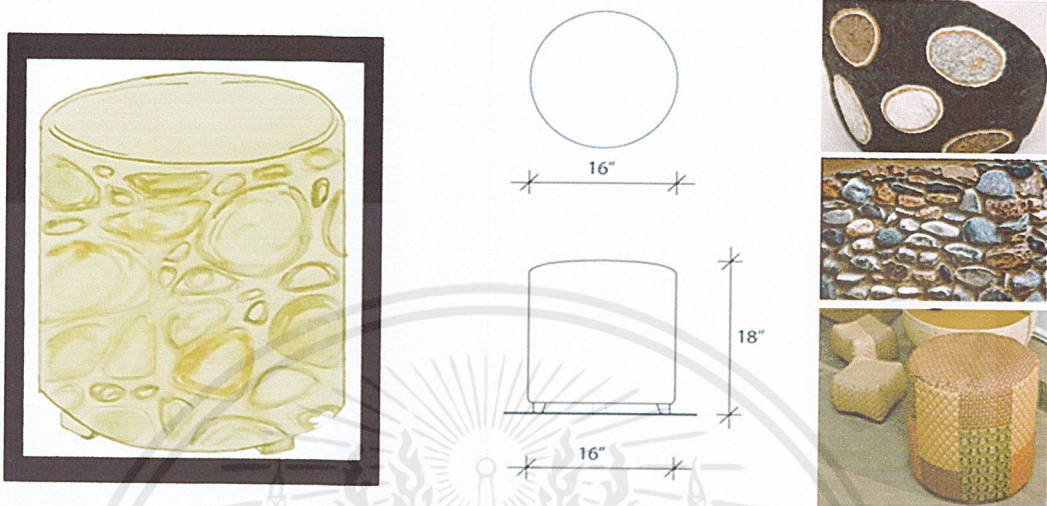
716 บาท

ตารางที่ 16 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STOOL

Final Sketch Techniques : ก่อตัว / ปักลายตัว

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบเก้าอี้เตี้ย

ต้นทุน	ราคาค่าหน่วย	จำนวน	คิดเป็น
1. ไม้เยื่อไผ่หนา	45 บาท/เมตร	1.50 เมตร	67.5 บาท
2. โคร่งเก้าอี้	350 บาท/ตัว	1 ตัว	350 บาท
3. โหมปัก (หลอด)	17 บาท/หลอด	3 หลอด	51 บาท
4. โหมแทนซี (หลอด)	90 บาท/หลอด	2 หลอด	180 บาท
5. ค่าแรงทักเย็บ	400 บาท/วัน	2 วัน	800 บาท
6. ค่าแรงทักเย็บไม้ค้ำกับ โคร่งเก้าอี้	200 บาท/วัน	1 วัน	200 บาท

รวม

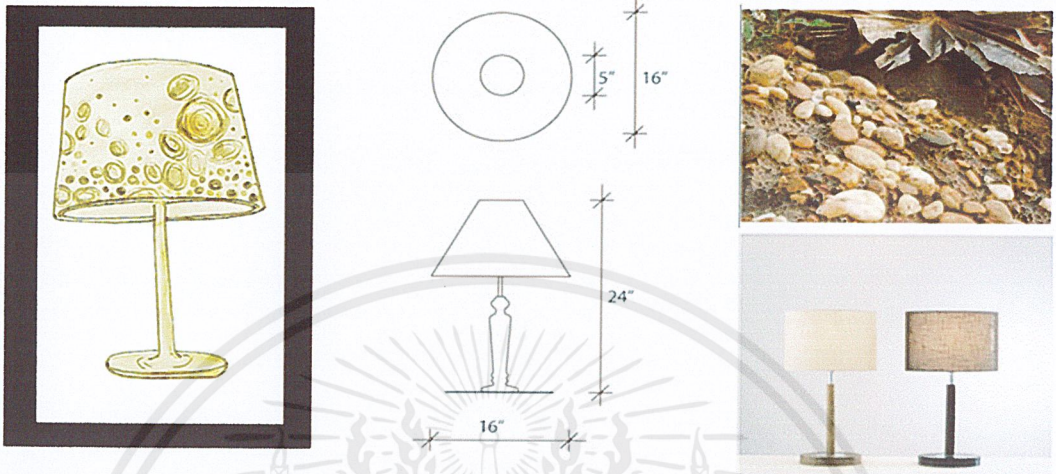
1,648.50 บาท

ตารางที่ 17 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของเก้าอี้เตี้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LAMP

Final Sketch Techniques : ค่อยๆ / บักลายผ้า

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบโคมไฟ

ต้นทุน	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	คิดเป็น
1. ย้ายเชื้อไม้บาง	38 บาท/เมตร	1 เมตร	38 บาท
2. โครงโคมไฟ	1,200 บาท/ตัว	1 ตัว	1,200 บาท
3. โคมปัก (หลอด)	17 บาท/หลอด	1 หลอด	17 บาท
4. โคมแผ่นซี (หลอด)	90 บาท/หลอด	1/4 หลอด	22.50 บาท
5. ค่าแรงตัดเย็บ	300 บาท/วัน	1 วัน	300 บาท
6. ค่าแรงทูนผ้าติดกับโคมไฟ	200 บาท/วัน	1 วัน	200 บาท

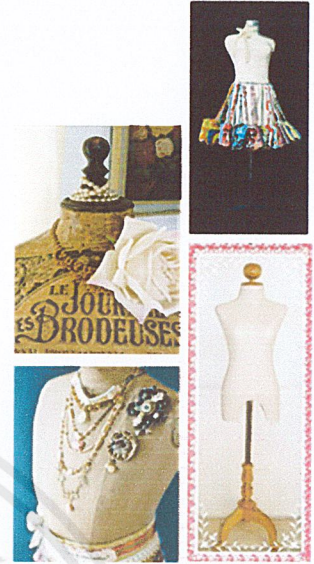
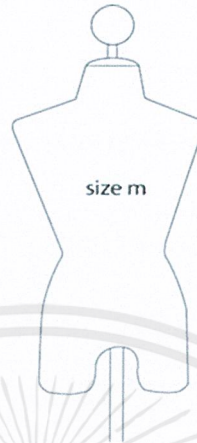
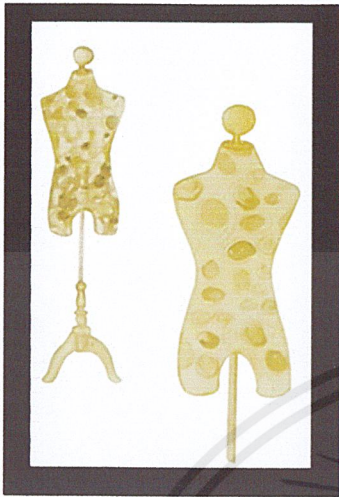
รวม 1,777.50 บาท

ตารางที่ 18 แสดงการประเมินราคาต้นทุนของโคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MANNEQUIN

Final Sketch Techniques : ค้อนผ้า / ปักลายผ้า

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงแผ่นเสนองานการพัฒนาการออกแบบหุ่นโชว์เสื้อผ้า

ต้นทุน	ราคาค่าหน่วย	จำนวน	คิดเป็น
1. ผ้าคืบ	40 บาท/เมตร	1.50 เมตร	60 บาท
2. โครงหุ่นสำเร็จรูป	900 บาท/ตัว	2 ตัว	1,800 บาท
3. โหนมปัก (หลอด)	17 บาท/หลอด	1 หลอด	17 บาท
4. โหนมเพนซี (หลอด)	90 บาท/หลอด	1/4 หลอด	22.50 บาท
5. ค่าแรงปักเย็บ	250 บาท/วัน	2 วัน	500 บาท
6. โครงหุ่นรวมค่าแรงหุ่นผ้าคืบกับ โครงหุ่น	215 บาท/วัน	7 วัน	1,500 บาท
7. ค่าสื่อคลิก	125 บาท/หลอด	3 หลอด	375 บาท

รวม

4,274.50 บาท

ตารางที่ 19 แสดงการประเมินราคาค่าต้นทุนของหุ่นโชว์เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปราคา

ผ้าม่านห้องลองเสื้อ (Fitting Room Curtain)	ผืนละ	2,716 บาท
หมอน (Pillow)	2 ใบ	716 บาท
เก้าอี้ (Stool)	ตัวละ	1,648.50 บาท
โคมไฟ (Lamp)	ตัวละ	1,777.50 บาท
ผ้าห่มหุ่นโชว์เสื้อ (Mannequin)	3 ตัว	4,274.50 บาท
รวมทั้งหมด		11,132.50 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

FITTING ROOM'S CURTAIN

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงภาพถ่ายผ้าม่านห้องลองเสื้อ

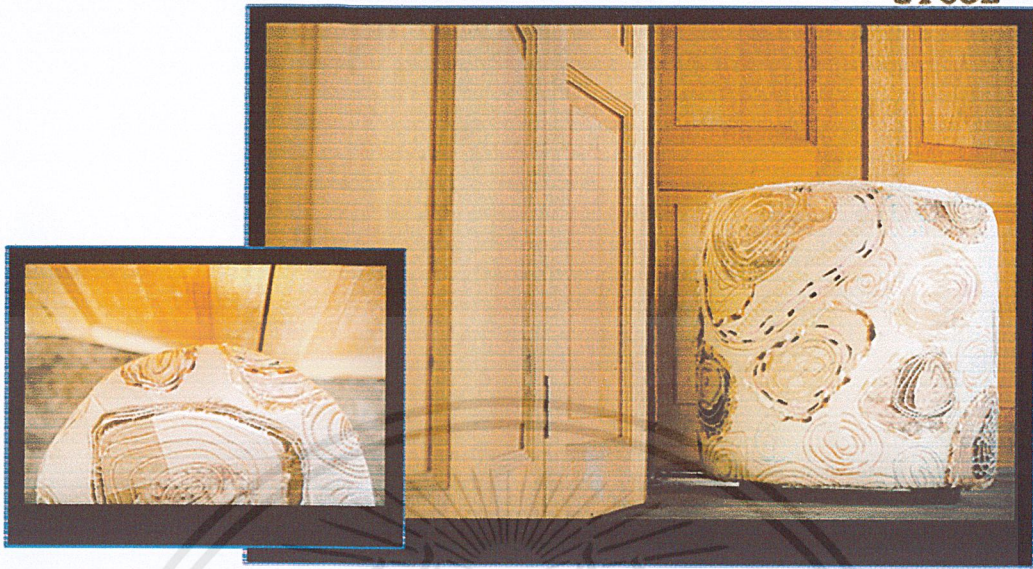
PILLOW

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงภาพถ่ายหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STOOL

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงภาพถ่ายเก้าอี้เดี่ยว

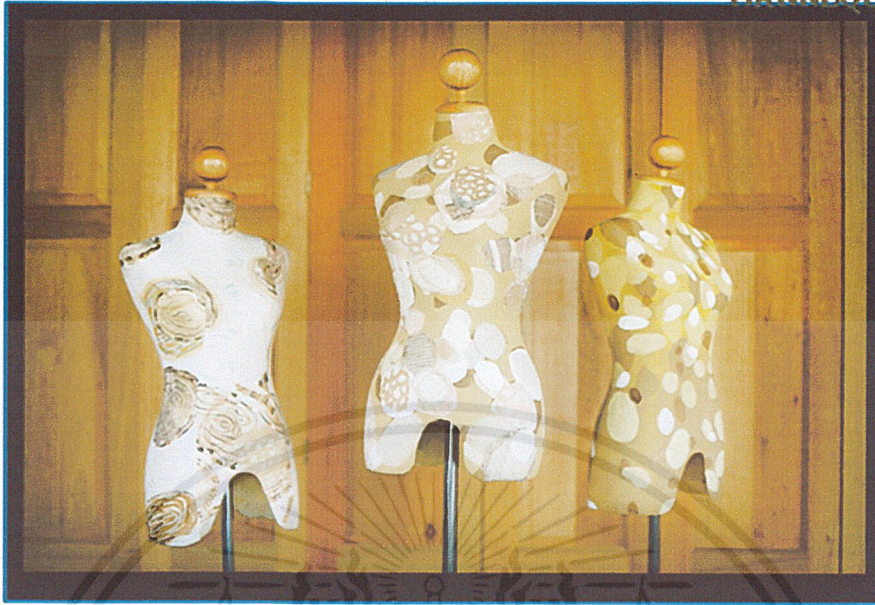
LAMP

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงภาพถ่ายโคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MANNEQUIN

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงภาพถ่ายหุ่นโชว์เสื้อผ้า

PRODUCT

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ

จากการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทำให้ได้ผลสรุปของการออกแบบ ดังต่อไปนี้

การออกแบบลวดลายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดของ โครงการนี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความงามของศิลปะที่เกิดขึ้น ในธรรมชาติ จึงนำองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความน่าสนใจ มาใช้ในการออกแบบสี สัน รูปทรง การจัดเรียงตัว ลวดลาย ความไม่สม่ำเสมอ ร่วมกับวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์และบรรยากาศโดยรวมภายในของร้าน

การออกแบบผลิตภัณฑ์ใน โครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

- สามารถลดต้นทุนของการใช้วัสดุดิบลงไปได้ ทำให้สามารถลดต้นทุนการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ในการนำมาตกแต่งร้าน
- ออกแบบลวดลายได้ตรงกับแรงบันดาลใจ โดยใช้เศษผ้า วัสดุดิบต้นทุนต่ำและเทคนิคเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้า
- สามารถนำไปใช้ได้จริง และสอดคล้องกับแนวทางของห้องเสื้อฟิจิตรา

5.2 ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

- ผลิตภัณฑ์มีการใช้เทคนิคในการทำน้อยเกินไป
- หุ่นโชว์เสื้อที่แตกต่างกันดูแล้วคล้ายงาน fine art มากกว่า
- ผลิตภัณฑ์บางส่วนควรเปลี่ยนผ้าพื้นให้มีสีเข้มขึ้นเช่น สีน้ำตาล และทำลวดลายเป็นสีเบจ
- ไหมที่ใช้ปักมีสีที่โดดเด่นมาจากโทนสีเบจ
- เมื่อนำผลิตภัณฑ์มาวางรวมกันลวดลายและโทนสีทำให้ดูกลืนหายรวมกันไปหมด แต่ถ้าดูเจาะจงผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นจะเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์
- หมอนควรทำลวดลายด้านเดียว อีกด้านอาจใช้เป็นผ้า โทนสีเข้มมาตัดสีให้เกิดความน่าสนใจ
- ขนาดขนาดของลวดลายที่แตกต่างกันตอนนี้ลวดลายมีแต่ขนาดกลาง ถ้าผลิตภัณฑ์บางชนิดมีการใช้ลวดลายขนาดใหญ่ หรือ เล็ก ไปเลย จะทำให้เกิดความแตกต่างและน่าสนใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

- เนื่องจากระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์นี้มีจำกัด ทำให้ความหลากหลายของรูปแบบมีไม่มากนัก ในกรณีที่มีผ้าหลากสีสันทัน และความหลากหลายของเนื้อผ้าเช่นนี้ อาจสามารถออกแบบเพิ่ม ให้สามารถใช้ชนิดของผ้าได้เพิ่มขึ้น อาทิเช่น การเลือกผ้าที่โทนสีแตกต่างกันออกไปมาใช้ในการออกแบบ เพื่อความหลากหลายและอารมณ์ของสีสันทัน รวมไปถึงองค์ประกอบของแรงบันดาลใจที่นำมาใช้ให้มีความหลากหลาย ซึ่งในแบบร่างแต่ละแบบก็มีความน่าสนใจและมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการที่จะออกแบบผลิตภัณฑ์เพิ่มให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

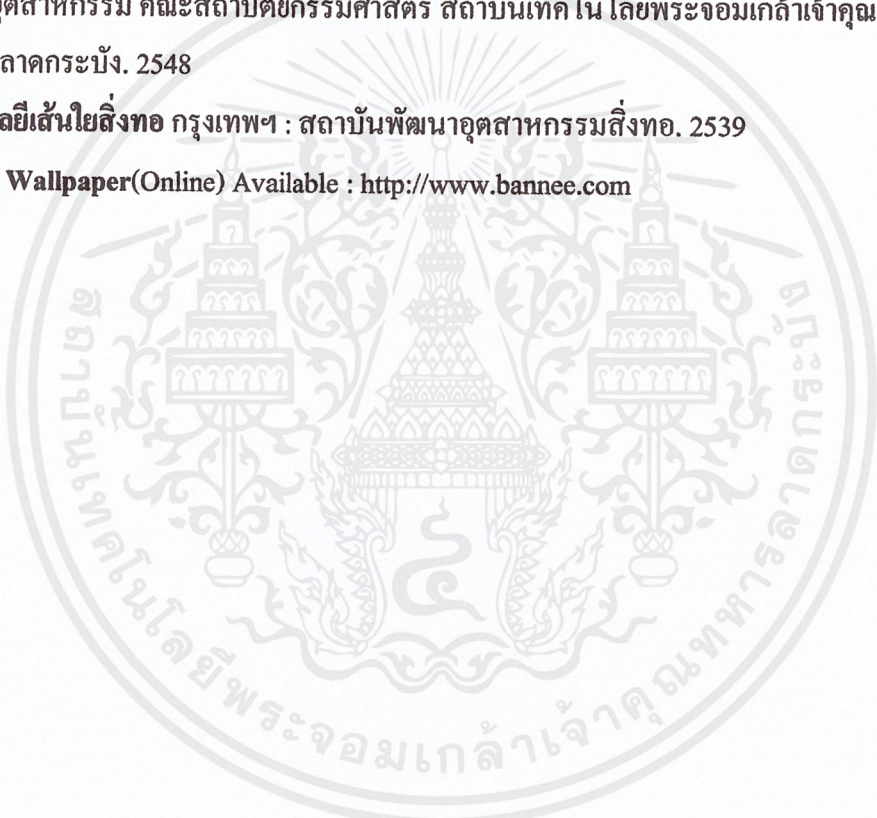
บรรณานุกรม

วรวេช ศุภวัฒน์. โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับตกแต่งห้องเสื้อผ้า FLYNOW III
สาขาศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวสต์. (วิทยานิพนธ์)สถาบันพัฒนาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลป-
อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร-
ลาดกระบัง. 2551

ปรารธนา มธูรวงษาดิษฐ์. โครงการออกแบบกระเป๋าสตรีจากสิ่งทอที่มีหนังเป็นส่วนประกอบให้กับ
บริษัท รากาซเซ เครื่องหนัง จำกัด. (วิทยานิพนธ์)สถาบันพัฒนาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชา
ศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ-
ทหารลาดกระบัง. 2548

คุณเจ. เทคโนโลยีเส้นใยสิ่งทอ กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. 2539

Banee. 2008. Wallpaper(Online) Available : <http://www.banee.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวอรพรรณ นามสกุล วัจนะเสถียรกุล
 วุฒิกการศึกษา ระดับอนุบาล 1 และ 2 โรงเรียนสหวิทยากรณ์
 ระดับอนุบาล 3 – ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมารดานฤมล
 ระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนอุดมศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
 ปีที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้